

Adversus haereses (libri 12)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΓΙΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΟΥΓΔΟΥΝΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΥ ΓΝΩΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕ.

ἘΠΙ 1. Ἐπει τὴν ἀλήθειαν παραπεμπόμενοι τινε , ἐπεισάγουσι λόγου ψευδεὶ καὶ γενεαλογία ματαία , αἵτινε ζητήσῃ μάλλον παρέχουσι, καθὼ ὁ Ἀπόστολό φησιν, ἢ οικοδομὴν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει· καὶ διὰ τὴ πανούργω συγκεκριμένη πιθανότητα παράγουσι τὸν νουν των ἀπειροτέρων, καὶ αἰχμαλωτίζουν αὐτοῦ , ραδιουργοῦντε τα λόγια Κυρίου, ἐξηγηταὶ κακοὶ των καλῶ εἰρημένων γινόμενου καὶ πολλοῦ ἀνατρέπουσιν, ἀπάγοντε αὐτοῦ προφάσει γνώσεω ἀπὸ τοῦ τότε τό παν συστησαμένου καὶ κεκοσμηκότο , ὡ ὑψηλότερόν τι καὶ μεῖζον ἔχοντε ἐπιδείξαι τοῦ τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γην, καὶ πάντα τα ἐν αὐτοῖ πεποικηκότο Θεοῦ· πιθανῶ μὲν ἐπαγόμενοι διὰ λόγων τέχνη τοῦ ἀκεραίου εἰ τὸν τοῦ ζητεῖν τρόπον, ἀπιθάνω δὲ ἀπολλύντε αὐτοῦ ἐν τῷ βλάσφημον καὶ ἀσεβῆ τὴν γνώμην αὐτῶν κατασκευάζειν εἰ τὸν Δημιουργόν, μηδὲ ἐν τῷ διακρίνειν δυναμένων τὸ ψεῦδο ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦ · ἢ γὰρ πλάνη καθ' αὐτὴν μὲν οὐκ ἐπιδείκνυται, ἵνα μὴ γυμνωθεῖσα γένηται κατάφωρο · πιθανῶ δὲ περιβλήματι πανούργω κοσμουμένη, καὶ αὐτὴ τὴ ἀλήθεια ἀληθεστέραν ἑαυτὴν παρέχειν 1. παρέχει φαίνεσθαι διὰ τὴ ἐξωθεν φαντασία τοῖ ἀπειροτέροι · καθὼ ὑπὸ τοῦ κρείττονο ἡμῶν εἴρηται ἐπὶ τῶν τοιοῦτων, ὅτι λίθον τὸν τίμιον σμάραγδον ὄντα, καὶ πολυτίμητόν τισιν, ὕαλο ἐνυβρίζει διὰ τέχνη παρομοιουμένη, ὅποταν μὴ παρὴ ὁ σθένων δοκιμάσαι, καὶ τέχνη Int. τέχνην διελέγξαι τὴν πανούργω γενομένην ὅταν δὲ ἐπιμιγῇ ὁ χαλκὸ εἰ τὸν ἀργυρον, τί εὐκόλω δυνήσεται τούτον ἀκεραίω Int. ἀκεραίο ὦν δοκιμάσαι; ἵνα οὖν μὴ παρὰ τὴν ἡμετέραν αἰτίαν συναρπάζωνται τινε , ὡ πρόβατα ὑπὸ λύκων, ἀγνοοῦντε αὐτοῦ διὰ τὴν ἐξωθεν τὴ προβατείου δορὰ ἐπιβουλήν, οὐ φυλάσσειν παρήγγελκεν ἡμῖν Κύριο , ὅμοια μὲν λαλουντα , ἀνόμοια δὲ φρονούντα , ἀναγκαῖον ἠγησάμην, ἐντυχῶν τοῖ ὑπομνήμασι τῶν, ὡ αὐτοῖ λέγουσιν, Οὐαλεντίνου μαθητῶν, ἐνίοι δ' αὐτῶν καὶ συμβαλῶν, καὶ καταλαβόμενο τὴν γνώμην αὐτῶν, μηνύσαι σοι, ἀγαπητέ, τὰ τερατώδη καὶ βαθέα μυστήρια, ἃ οὐ πάντε χωροῦσιν, ἐπεὶ μὴ πάντε τὸν ἐγκέφαλον ἐξεπτύκασιν, ὅπω καὶ σὺ μαθῶν αὐτά, πάσι τοῖ μετὰ σου φανερά ποιήσῃ , καὶ παραινέσῃ αὐτοῖ φυλάξασθαι τὸν βυθόν τὴ ἀνοία , καὶ τὴ εἰ Χριστόν Int. Θεόν βλασφημία . Καὶ, καθὼ δύναμι ἡμῖν, τὴν τε γνώμην αὐτῶν τῶν νῦν παραδιδασκόντων, λέγω δὴ τῶν περὶ Πτολεμαίων, ἀπάνθισμα οὖσαν τὴ Οὐαλεντίνου σχολῇ , συντόμω καὶ σαφῶ ἀπαγγελοῦμεν, καὶ ἀφορμὰ δώσομεν κατὰ τὴν ἡμετέραν μετριότητα, πρὸ τὸ ἀνατρέπειν αὐτὴν, ἀλλόκοτα καὶ ἀνάρμοστα τὴ ἀλήθεια ἐπιδεικνύντε τὰ ὑπ' αὐτῶν λεγόμενα, μήτε συγγράφειν εἰθισμένοι, μήτε λόγων τέχνην ἡσκηκότε · ἀγάπη δὲ ἡμὰ προτρεπομένη σοὶ τε καὶ πάσι τοῖ μετὰ σου μηνύσαι τὰ μέχρι μὲν νῦν κεκρυμμένα, ἤδη δὲ κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰ φανερόν ἐληλυθότα διδάγματα· οὐδὲν γὰρ ἐστι κεκαλυμμένον, δ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, δ οὐ γνωσθήσεται. Οὐκ ἐπιζητήσῃ δὲ παρ' ἡμῶν τῶν ἐν Κελτοῖ διατριβόντων, καὶ περὶ βάρβαρον διάλεκτον τὸ πλεῖστον ἀσχολουμένων, λόγων τέχνην, ἣν οὐκ ἐμάθομεν, οὔτε δύναμιν συγγραφῆω , ἣν οὐκ ἡσκήσαμεν, οὔτε καλλωπισμόν λέξεων, οὔτε πιθανότητα, ἣν οὐκ οἶδαμεν ἀλλὰ ἀπλῶ , καὶ ἀληθῶ , καὶ ἰδιωτικῶ τὰ μετὰ ἀγάπη σοι γραφέντα, μετὰ ἀγάπη σὺ προσδέξῃ, καὶ αὐτὸ ἀύξῃσει αὐτά παρὰ

σεαυτώ, ἀτε ἰκανώτερο ἡμῶν τυγχάνων, οἶονεὶ σπέρματα καὶ ἀρχὰ λαβῶν παρ' ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ πλάτει σου τοῦ νοῦ ἐπὶ πολὺ καρποφορήσει τα δτ' ὀλίγων ὑφ' ἡμῶν εἰρημένα, καὶ δυνατῶ παραστήσει τοῖς μετὰ σου τα ἀσθενῶ ὑφ' ἡμῶν ἀπηγγελμένα· καὶ ὡς ἡμεῖς ἐφιλοτιμήθημεν, πάλαι ζητοῦντό σου μαθεῖν τὴν γνώμην αὐτῶν, μὴ μόνον σοὶ ποιῆσαι φανεράν, ἀλλὰ καὶ ἐφόδια δοῦναι προ τὸ ἐπιδεικνύειν αὐτὴν ψευδῆ· οὕτω δὲ καὶ σὺ φιλοτίμῳ τοῖς λοιποῖς διακονήσει, κατὰ τὴν χάριν τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου σοὶ δεδομένην, εἰ τὸ μηκέτι παρασύρεσθαι τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τῆς ἐκείνων πιθανολογίας, οὐση τοιαύτη.

1.1.1 ΛΕΓΟΥΣΙ γὰρ τινὰ εἶναι ἐν ἀοράτοι καὶ ἀκατονομάστοι ὑψώμασι τέλειον Αἰῶνα προόντα· τούτον δὲ καὶ προαρχὴν καὶ προπάτορα καὶ Βυθὸν καλοῦσιν..... ὑπάρχοντα δ' αὐτὸν ἀχώρητον καὶ ἀόρατον, αἰδιδίον τε καὶ ἀγέννητον, ἐν ἡσυχία καὶ ἡρεμία πολλὴ γεγονέναι ἐν ἀπειροὶ αἰώσι χρόνων, συνυπάρχειν δ' αὐτῷ καὶ Ἔννοϊαν, ἣν δὴ καὶ Χάριν, καὶ Σιγὴν ὀνομάζουσιν καὶ ἐννοηθῆναι ποτὲ ἀφ' ἑαυτοῦ προβαλέσθαι τὸν Βυθὸν τούτον, ἀρχὴν τῶν πάντων καὶ καθάπερ σπέρμα, τὴν προβολὴν ταύτην, ἣν προβαλέσθαι ἐνενοήθη, καὶ καθέσθαι ὡς ἐν μήτρα τῆς συνυπαρχούσης ἑαυτῷ Σιγῆς· ταύτην δὲ ὑποδεξαμένην τὸ σπέρμα τοῦτο καὶ ἐγκύμονα γενομένην, ἀποκυῆσαι Νουν, ὁμοίον τε καὶ ἴσον τῷ προβάλοντι, καὶ μόνον χωρουντα τὸ μέγεθος τοῦ Πατρὸς· τὸν δὲ Νουν τούτον καὶ Μονογενὴ καλοῦσιν, καὶ Πατέρα, καὶ Ἀρχὴν τῶν πάντων συμπροβεβλήσθαι δὲ αὐτῷ Ἀλήθειαν καὶ εἶναι ταύτην πρῶτον καὶ ἀρχέγονον Πυθαγορικὴν τετρακτύν, ἣν καὶ ρίζαν τῶν πάντων καλοῦσιν ἐστὶ γὰρ Βυθὸς καὶ Σιγὴ, ἐπεὶ Νου καὶ Ἀλήθεια. Αἰσθόμενον τε τὸν Μονογενὴ τούτον ἐφ' οἷς προεβλήθη, προβαλεῖν καὶ αὐτὸν Λόγον καὶ Ζωὴν, πατέρα πάντων τῶν μετ' αὐτὸν ἐσομένων, καὶ ἀρχὴν καὶ μὸρφωσιν παντὸς τοῦ πληρώματος. Ἐκ δὴ τοῦ Λόγου καὶ τῆς Ζωῆς προεβλήσθαι κατὰ συζυγίαν Ἄνθρωπον καὶ Ἐκκλησίαν καὶ εἶναι ταύτην ἀρχέγονον Ὀγδοάδα, ρίζαν καὶ ὑπόστασιν τῶν πάντων, τέτρασιν ὀνόμασι παρ' αὐτοῖς καλουμένων, ἰ. καλουμένην Βυθῷ, καὶ Νῶ, καὶ Λόγω, καὶ Ἀνθρώπῳ· εἶναι γὰρ αὐτῶν ἕκαστον ἀρρενόθηλον οὕτω πρῶτον τὸν Προπάτορα ἠνώσθαι κατὰ συζυγίαν τῆς ἑαυτοῦ Ἔννοιας· τὸν δὲ Μονογενὴ, τουτέστι τὸν Νούν, τῆς Ἀληθείας· τὸν δὲ Λόγον τῆς Ζωῆς, καὶ τὸν Ἄνθρωπον τῆς Ἐκκλησίας. Τούτου δὲ τοῦ Αἰῶνα εἰ δόξαν τοῦ Πατρὸς προβεβλημένου, βουλευθέντα καὶ αὐτοῦ διὰ τοῦ ἰδίου δοξάσαι τὸν Πατέρα, προβαλεῖν προβολὰ ἐν συζυγίᾳ· τὸν μὲν Λόγον καὶ τὴν Ζωὴν, μετὰ τὸ προβαλέσθαι τὸν Ἄνθρωπον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἄλλου δέκα Αἰῶνα, ὧν τὰ ὀνόματα λέγουσι ταῦτα· Βύθιο καὶ Μίξι, Ἀγήρατο καὶ Ἐνώσι, Αὐτοφυὴ καὶ Ἡδονή, Ἀκίτο καὶ Σύγκρασι, Μονογενὴ καὶ Μακαρία· οὗτοι δέκα Αἰῶνες, οὓς καὶ φάσκουσιν ἐκ Λόγου καὶ Ζωῆς προεβλήσθαι. τὸν δὲ Ἄνθρωπον καὶ αὐτὸν προβαλεῖν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Αἰῶνα δώδεκα, οἱ ταῦτα τὰ ὀνόματα χαρίζονται· Παράκλητο καὶ Πίστι, Πατρικὸ καὶ Ἐλπί, Μητρικὸ καὶ Ἀγάπη, Αἰνίου καὶ Σύνεσι, Ἐκκλησιαστικὸ καὶ Μακαριστὴ, Θελητὸ καὶ Σοφία· οὗτοι εἰσὶν οἱ τριάκοντα Αἰῶνες τῆς πλάνης αὐτῶν, οἱ σεσιγημένοι καὶ μὴ γινωσκόμενοι τοῦτο τὸ ἀόρατον καὶ πνευματικόν κατ' αὐτοῦ πληῖρωμα, τριχὴ διεσταμένον εἰς ὀγδοάδα, καὶ δεκάδα, καὶ δωδεκάδα. Καὶ διὰ τοῦτο τὸν Σωτῆρα λέγουσιν (οὐδὲ γὰρ Κύριον ὀνομάζειν αὐτὸν θέλουσι) τριάκοντα ἔτεσι κατὰ τὸ φανερόν μηδὲν πεποιηθέναι, ἐπιδεικνύοντα τὸ μυστήριον τούτων τῶν Αἰῶνων. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς παραβολῆς τῶν εἰς τὸν ἀμπελῶνα πεμπομένων ἐργατῶν φασὶ φανερώτατα τοῦ τριάκοντα τούτου Αἰῶνα μεμνηνύσθαι πέμποντα γὰρ οἱ μὲν περὶ πρῶτην ὥραν, οἱ δὲ περὶ τρίτην, οἱ δὲ περὶ ἕκτην, οἱ δὲ περὶ ἑνάτην, ἄλλοι δὲ περὶ ἑνδεκάτην συντιθέμενοι οὖν αἱ προειρημένα ὥραι εἰς ἑαυτὰ, τὸν τῶν τριάκοντα ἀριθμὸν ἀναπληροῦσι μία γὰρ, καὶ τρεῖς, καὶ ἕξ, καὶ ἑννέα, καὶ ἑνδεκά, τριάκοντα γίνονται· διὰ δὲ τῶν ὥρων τοῦ Αἰῶνα μεμνηνύσθαι θέλουσι. Καὶ ταυτ'

είναι τα μεγάλα και θαυμαστά και απόρρητα Μυστήρια, α καρποφορούσιν αυτοί, και ει που τι των εν πλήθει ειρημένων εν ταί γραφαί δυνηθείη προσαρμόσαι, και εικάσαι τω πλάσματι αυτών. 1.1.2 Τόν μόν ούν Προπάτορα αυτών γινώσκεισθαι μόνω λέγουσι τω εξ αυτού γεγονότι Μονογενεί, τουτέστι τω Νώ· τοί δε λοιποι πάσιν άόρατον και άκατάληπτον ύπάρχειν μόνω δε ό Νου κατ' αυτού έτέρπετο θεωρών τόν Πατέρα, και τό μέγεθο τό άμέτρητον αυτού κατανοών ήγάλλετο· και διενοείτο και τοί λοιποι αιώσιν άνακοινώσασθαι τό μέγεθο του Πατρός, ήλικο τε και όσο ύπήρχε, και ώ ήν άναρχο τε και άχώρητο, και ου καταληπτό ιδειν κατέσχε δε αυτόν ή Σιγή βουλήσει του Πατρός, δια τό θέλειν πάντα αυτού ει έννοϊαν και πόθον ζητήσεω του προειρημένου Προπάτορα αυτών άγαγειν. Και οι μόν λοιποι ομοίω Αιώνε ήσυχη πω έπεπόθουν τόν προβολέα του σπέρματο αυτών ιδειν, και τήν άναρχον ρίζαν ιστόρησαν προήλατο δε πολύ ό τελευταίο και νεώτατο τή δωδεκάδο, τή ύπό του Άνθρώπου και τή Εκκλησία, προβεβλημένο Αιών, τουτέστιν ή Σοφία, και έπαθε πάθο άνευ τή έπιπλοκή του ζυγού 1. συζ. του Θελητού· δ ένήρξατο μόν έν τοί περί τόν Νουν και τήν Άλήθειαν, άπέσκηψε δε ει τούτον τόν παρατραπέντα, πρόφασιν μόν άγάπη, τόλμη δε, δια τό μη κεκοινωνήσθαι τω Πατρί τω τελείω, καθώ και ό Νου. Τό δε πάθο είναι ζητησιν του Πατρός· ήθελε γάρ, ώ λέγουσι, τό μέγεθο αυτού καταλαβειν έπειτα μη δυνηθήναι, δια τό άδυνάτω έπιβαλειν πράγματι, και έν πολλώ πάνυ άγώνι γενόμενον, δια τε τό μέγεθο του βάθου, και τό άνεξιχνίαστον του Πατρός, και τήν προ αυτόν στοργήν, έκτεινόμενον άει επί τό πρόσθεν, ύπό τή γλυκύτητο αυτού τελευταϊον αν καταπεπόσθαι, και αναλελύσθαι ει τήν όλην ούσίαν, ει μη τή στηριζούση και έκτο του άρρήτου μεγέθου φυλασσούση τα όλα συνέτυχε δυνάμει. Ταύτην δε τήν δύναμιν και Όρον καλοϋσιν, ύφ' ή έπεσχήσθαι και έστηριχθαι, και μόγι έπιστρέψαντα ει έαυτόν, και πεισθέντα ότι άκατάληπτό έστιν ό Πατήρ, άποθέσθαι τήν προτέρα ενθύμησιν σύν τω έπιγινομένω πάθει εκ του έκπλήκτου εκείνου θαύματο. 1.1.3 Ένιοι δε αυτών πώ τό πάθο τή Σοφία και τήν επιστροφήν μυθολογούσιν άδυνάτω και άκαταλήπτω πράγματι αυτήν έπιχειρήσασαν τεκείν ούσίαν άμορφον, οϊαν φύσιν ειχε θήλειαν τεκείν ήν και κατανοήσασαν πρώτον μόν λυπηθήναι, δια τό άτελέ τή γενέσεω, έπειτα φοβηθήναι μηδέ αυτό τό είναι τελείω έχειν ειτα έκστήναι και άπορήσαι, ζητούσαν τήν αιτίαν, και δντινα τρόπον άποκρύψει τό γεγονό. Έγκαταγενομένην δε τοί πάθει λαβειν επιστροφήν, και επί τόν Πατέρα άναδραμειν πειρασθήναι, και μέχρι τίνω τολμήσασαν, έξασθενήσαι, και ικέτιν του πατρός γενέσθαι συνδεηθήναι δε αυτή και του λοιπού Αιώνα, μάλιστα δε τόν Νούν. Έντεϋθεν λέγουσι πρώτην άρχήν έσχηκέναι τήν ούσίαν, εκ τή άγνοια, και τή λύπη, και του φόβου, και τή έκπλήξεω. Ό δε Πατήρ τόν προειρημέναν Όρον επί τούτοι δια του Μονογενούς προβάλλεται έν εϊκόνι ίδια, ασύζυγον, άθήλυντον. Τόν γάρ Πατέρα ποτέ μόν μετά συζυγία τή Σιγή, ποτέ δε και ύπέραρρεν, και ύπέρθηλυ είναι θέλουσι. Τόν δε Όρον τούτον και Συλλυτρωτήν 1. Σταυρόν και Λυτρωτήν, και Καρπιστήν, και Όροθέτην, και Μεταγωγέα καλοϋσι. Δια δε του Όρου τούτου φασί κεκαθάρθαι και έστηριχθαι τήν Σοφίαν, και άποκατασταθήναι τή συζυγία· χωρισθείση γάρ τή Ένθυμήσεω άπ' αυτή σύν τω έπιγινομένω πάθει, αυτήν μόν έντό πληρώματο είναι· 1. μείναν Tert, remansisse, τήν δε ενθύμησιν αυτή σύν τω πάθει ύπό του Όρου άφορισθήναι και άποστερηθήναι 1. άποσταυρωθήναι, και έκτο αυτού γενομένην, είναι μόν πνευματικήν ούσίαν, φυσικήν τινα Αίώνο ορμήν τυγχάνουσαν άμορφον δε και άνειδεον δια τό μηδέν καταλαβειν και δια τούτο καρπόν άσθενή και θήλυν αυτόν λέγουσι. 1.1.4 Μετά δε τό άφορισθήναι ταύτην εκτό του πληρώματο των Αιώνων, τήν τε Μητέρα αυτή άποκατασταθήναι τή ίδια συζυγία, τόν Μονογενή πάλιν έτεραν

προβαλέσθαι συζυγίαν κατά προμήθειαν του Πατρός , ινα μή ομοίω ταύτη πάθη των Αιώνων, Χριστόν και Πνεύμα άγιον ει πήξιν και στηριγμόν του Πληρώματος , ύφ' ών καταρτισθήναι του Αιώνα . Τόν μεν γάρ Χριστόν διδάξει αυτού συζυγία φύσιν, αγέννητου κατάληψιν γινώσκοντα , ικανού είναι, αναγορευσαι τε έν αυτοί τήν του πατρός επίγνωσιν, ότι τε ακώρητο έστι και ακατάληπτο , και ούκ εστιν ουτε ιδειν ουτε ακούσαι αυτόν ή διά μόνου του Μονογενούς γινώσκειται. Και τό μέν αίτιον τή αιωνίου διαμονή τοί λοιποί τό πρώτον καταληπτόν ύπάρχειν του Πατρός , τή δε γενέσεω αυτού και μορφώσεω τό καταληπτόν αυτού, ώ δη υιο έστι. Και ταύτα μέν ό άρτι προβληθεί Χριστό έν αυτοί έδημιούργησε. Τό δε έν Πνεύμα τό άγιον έξισωθέντα αυτού πάντα εύχαριστείν έδίδαξε, και τήν αληθινήν άναπαυσιν ήγήσατο ι. εισηγήσατο. Ούτω τε μορφή και γνώμη ίσου κατασταθήναι του Αιώνα λέγουσι, πάντα γενομένου Νόα , και πάντα Λόγου , και πάντα Άνθρώπου , και πάντα Χριστού · και τά θηλεία ομοίω πάσα Άλήθεια , και πάσα Ζωά , και Πνεύματα, και Έκκλησία . Στηριχθέντα δε επί τούτω τά όλα, και άναπαυσάμενα τελέω , μετά μεγάλη χαρά φησιν ύμνήσαι τόν Προπάτορα, πολλή εύφρασία μετασχόντα. Και ύπέρ τή εύποιία ταύτη βουλή μια και γνώμη τό παν Πλήρωμα των Αιώνων, συνευδοκούντο του Χριστού και του Πνεύματος , του δε Πατρός αυτών συνεπισφραγιζόμενου, ένα έκαστον των Αιώνων, όπερ ειχεν έν έαυτώ κάλλιστον και άνθηρότατον συνενεγκαμένου και έρανισαμένου , και ταύτα άρμοδιώ πλέξαντα , και έμμελώ ένώσαντα , προβαλέσθαι προβλήματα ει τιμήν και δόξαν του Βυθού, τελειότατον κάλλο τε και άστρον του Πληρώματος , τέλειον καρπόν τόν Ίησουν, δν και Σωτήρα προσαγορευθήναι, και Χριστόν, και Λόγον πατρωνυμικώ , και κατά και τά Πάντα, διά τό από πάντων είναι· δορυφόρου τε αυτών αυτώ ει τιμήν τήν αυτών ομογενεί Άγγέλου συμπροβεβλήσθαι. 1.1.5 Αύτη μέν ούν εστιν ή έντό πληρώματος ύπ' αυτών λεγομένη πραγματεία, και ή του πεπονθότο Αίωνο , και μετά μικρόν άπολωλότο , ώ έν πολλή ύλη διά ζήτησιν του Πατρός συμφορά, και ή του Όρου, και Στύλου Σταυρού, και Λυτρωτού, και Καρπιστού, και Όροθέτου, και Μεταγωγέω εξ άγώνο σύμπηξι , και ή του πρώτου Χριστού σύν τώ Πνεύματι τώ άγίω εκ μετάνοια ύπό του Πατρός αυτών μεταγενεστέρα των Αιώνων γένεσι , και ή του δευτέρου Χριστού, δν και Σωτήρα λέγουσιν, εξ εράνου σύνθετο κατασκευή. Ταύτα δε φανερώ μέν μή ειρήσθαι, διά τό μή πάντα χωρείν τήν γνώσιν, μυστηριωδώ δε ύπό του Σωτήρο διά παραβολών μεμνηύσθαι τοί συνιείν δυναμένοι ούτω · του μέν γάρ τριάκοντα Αιώνα μεμνηύσθαι διά των τριάκοντα ετών ώ προέφαμεν, έν οι ουδέν έν φανερώ φάσκουσι πεποικέναι τόν Σωτήρα, και διά τή παραβολή των εργατών του άμπελώνο . Και τόν Παύλον φανερώτατα λέγουσι τούσδε Αιώνα όνομάζειν πολλάκι , έτι δε και τήν τάξιν αυτών τετηρηκέναι ούτω ειπόντα, ει πάσα τά γενεά των αιώνων του αιώνο · αλλά και ήμά επί τή εύχαριστία λέγοντα , ει του αιώνα των αιώνων, εκείνου του αιώνα σημαίνειν και όπου αν αιών ή αιώνε ονομάζονται, τήν αναφοράν ει εκείνου είναι θέλουσι. Τήν δε τή δωδεκάδο των Αιώνων προβολήν μηνύεσθαι, διά του δωδεκαετή όντα τόν Κύριον διαλεχθήναι τοί νομοδιδασκάλοι , και διά τή των Άποστόλων εκλογή · δωδεκα γάρ Άπόστολοι. Και του λοιπού δεκαοκτώ Αιώνα φανερούσθαι, διά του μετά τήν έκ νεκρών άνάστασιν δεκαοκτώ μηνί λέγειν διατετριφέναι αυτόν σύν τοί μαθηταί · αλλά και διά των προηγουμένων του ονόματος αυτού δύο γραμμάτων, του τε ιώτα και του ήτα, του δεκαοκτώ Αιώνα εύσήμω μηνύεσθαι. Και του δέκα Αιώνα ώσαύτω διά του ιώτα γράμματο , δ προηγείται του ονόματος αυτού, σημαίνουσι λέγεσθαι σημαίνεσθαι λέγουσι. και διά τούτο ειρηκέναι τόν Σωτήρα, ιώτα έν ή μία κεραιά ού μή παρέλθη έω αν πάντα γένηται. Τό δε περι τόν δωδέκατον Αίωνα

γεγονό πάθο ύποσημαίνεσθαι λέγουσι τή *αποστασία* διά Ίούδαν, δ δωδέκατο ἡν των Ἀποστόλων, γενομένη προδοσία δεικνυσθαι λέγουσι, καί ὅτι τῷ δωδεκάτῳ μηνί ἐπαθεν ἑνιαυτῷ γάρ ἐνὶ βούλονται αὐτὸν μετὰ το βάπτισμα αὐτοῦ κεκηρυχέναι. Ἔτι τε ἐπὶ τῇ αἰμορροῦσῃ σαφέστατα τοῦτο δηλοῦσθαι· δώδεκα γάρ ἔτη παθοῦσαν αὐτὴν ὑπὸ τῆ τοῦ Σωτήρο παρουσία τεθεραπεύσθαι, ἀψαμένην του κρασπέδου αὐτοῦ, καί διὰ τοῦτο εἰρηκέναι τὸν Σωτήρα, τί μου ἤψατο; διδάσκοντα τοῦ μαθητὰ το γεγονός ἐν τοῖ αἰώσι μυστήριον, καί τὴν ἴασιν τοῦ πεπονθότο αἰώνο· ἢ γάρ παθοῦσα δώδεκα ἔτη, ἐκείνη ἢ δύναμι, ἐκτεινομένη αὐτῇ, καί εἰ ἀπειρον ρεοῦση τῇ οὐσία, ὡ λέγουσιν, εἰ μὴ ἐψαυσε τοῦ φορήματο αὐτοῦ, τουτέστι τῇ ἀληθείᾳ τῇ πρώτη τετράδο, ἣτι διὰ τοῦ κρασπέδου μεμήνυται, ἀνελύθη ἀν εἰ τὴν οὐσίαν αὐτῇ· ἀλλὰ ἔσθη καί ἐπαύσατο τοῦ πάθου· ἢ γάρ ἐξελοῦσα δύναμι τούτου, εἶναι δὲ ταῦτη ταύτην τὸν Ὅρον θέλουσιν, ἐθεράπευσεν αὐτὴν, καί τὸ πάθο ἐχώρισεν ἀπ' αὐτῇ. Ἰο δὲ, Σωτήρα τὸν ἐκ πάντων ὄντα τὸ παν εἶναι, διὰ τοῦ λόγου τοῦ τούτου, πᾶν ἄρρεν διανοῖγον μήτραν, δηλοῦσθαι λέγουσιν δ τὸ παν ὦν, διήνοιξε τὴν μήτραν τῇ Ἐνθυμήσει τοῦ πεπονθότο Αἰώνο, καί ἐξορισθεῖση ἐκτὸ τοῦ πληρώματο· ἦν δὴ καί δευτέραν ὀγδοάδα καλοῦσι, περὶ ἢ μικρὸν ὑστερον ἐρούμεν. Καί ὑπὸ τοῦ Παύλου δὲ φανερώ διὰ τοῦτο εἰρήσθαι λέγουσι· καί αὐτὸ ἔστι τὰ πάντα* καί πάλιν, πάντα εἰ αὐτὸν, καί ἐξ αὐτοῦ τὰ πάντα· καί πάλιν, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ παν τὸ πλήρωμα τῇ θεότητο· καί τὸ, ἀνακεφαλαιώσασθαι δὲ τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ Θεοῦ *surri*, οὕτω, ἐρμηνεύουσιν εἰρήσθαι, καί εἴ τινα ἄλλα τοιαῦτα. 1.1.6 Ἐπειτα περὶ τοῦ Ὅρου αὐτῶν, δν δὴ καί πλείοσιν ὀνόμασι καλοῦσι, δύο ἐνεργεῖα ἔχειν αὐτὸν ἀποφαινόμενοι, τὴν ἐδραστικὴν καί τὴν μεριστικὴν καί καθὰ μεν ἐδράζει καί στηρίζει, Σταυρὸν εἶναι, καθὸ δε μερίζει καί διορίζει, Ὅρον τὸν μεν Σταυρὸν 1. Σωτήρα οὕτω λέγουσι μεμνηκέναι τὰ ἐνεργεῖα αὐτοῦ· καί πρῶτον μὲν τὴν ἐδραστικὴν ἐν τῷ εἰπεῖν δ οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καί ἀκολουθεῖ μοι, μαθητῇ ἐμὸ οὐ δύναται γενέσθαι καί, ἀρα τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἀκολουθεῖ μοι τὴν δε διοριστικὴν αὐτοῦ ἐν τῷ εἰπεῖν οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Καί τὸν Ἰωάννην δε λέγουσιν αὐτὸ τοῦτο μεμνηκέναι, εἰπόντα· τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καί διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα, καί συνάξει τὸν σίτον εἰ τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δε ἄχυρον κατακαῦσει πυρὶ ἀσβέστω· καί διὰ τούτου τὴν ἐνεργεῖαν τοῦ Ὅρου μεμνηκέναι· πτύον γάρ ἐκείνον τὸν Σταυρὸν ἐρμηνεύουσιν εἶναι, δν δὴ f. 1. δει καί ἀναλίσκειν τὰ ὑλικά πάντα, ὡ ἄχυρα πύρ· καθαίρειν δὲ τοῦ σωζομένου, ὡ τὸ πτύον τὸν σίτον. Παῦλον δὲ τὸν Ἀπόστολον καί αὐτὸν ἐπιμιμνήσκεσθαι τούτου τοῦ Σταυροῦ λέγουσιν οὕτω· ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖ μὲν ἀπολλυμένοι μωρία ἐστὶ, τοῖ δὲ σωζόμενοι ἡμῖν δύναμι Θεοῦ· καί πάλιν ἐμοῖ δὲ μὴ γένοιτο ἐν μηδενὶ καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, δι' οὐ ἐμοῖ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. Τοιαῦτα μὲν οὖν περὶ τοῦ πληρώματο αὐτῶν, καί τοῦ πλάσματος πάντε 1. τοῦ πάντο λέγουσιν, ἐφαρ μόζειν βιαζόμενοι τὰ καλῶ εἰρημένα τοῖ κακῶ ἐπινενοημένοι ὑπ' αὐτῶν καί οὐ μόνον ἐκ τῶν εὐαγγελικῶν καί τῶν ἀποστολικῶν πειρῶνται τὰ ἀποδειξέει ποιεῖσθαι, παρατρέποντε τὰ ἐρμηνεῖα, καί ραδιουργοῦντε τὰ ἐξηγήσει· ἀλλὰ, καί ἐκ νόμου καί προφητῶν, ἀτε πολλῶν παραβολῶν καί ἀλληγοριῶν εἰρημένων, καί εἰ πολλὰ ἔλκειν δυναμένων τὸ ἀμφίβολον διὰ τῇ ἐξηγήσει, ἕτεροι δὲ δεινῶ, δεινότερω τῷ πλάσματι αὐτῶν καί δολίω ἐφαρμόζοντε, αἰχμαλωτίζουν ἀπὸ τῇ ἀληθείᾳ τοῦ μὴ ἐδραῖαν τὴν πίστιν εἰ ἕνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα, καί εἰ ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ διαφυλάσσοντα. 1.1.7 Τὰ δὲ ἐκτὸ τοῦ πληρώματο λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν ἐστὶ τοιαῦτα· τὴν Ἐνθύμησιν τῇ ἄνω Σοφία, ἦν καί Ἀχαμῶθ καλοῦσιν, ἀφορισθεῖσαν τοῦ ἄνω πληρώματο σὺν τῷ πάθει λέγουσιν, ἐν σκιαῖ καί

σκηνώματο κενώματο τόποι έκβεβράσθαι κατά ανάγκην. Ἐξω γάρ φωτό ἐγένετο καί Πληρώματο , άμορφο καί άνείδειο , ώσπερ έκτρωμα, διά τό μηδέν κατειληφέναι· οίκτηϊραντά τε αὐτήν τον άνω Χριστόν, καί διά του Σταυροῦ έπεκταθέντα, τη ίδια δυνάμει μορφώσαι μόρφωσιν τήν κατ' οὐσίαν μόνον, άλλ' οὐ την κατά γνώσιν καί πράξαντα τούτο άναδραμείν συστειλαντα αὐτοῦ τήν δύναμιν, καί καταλιπεῖν, όπω αίσθομένη του περι αὐτήν πάθου διά τήν όπαλλαγήν του Πληρώματο , όρεχθή τών διαφερόντων, έχουσα τινα όδμήν άφθαρσία , έγκαταλειφθεισαν αὐτήν Ι. αὐτή υπό του Χριστου καί του αγίου Πνεύματος . Διό καί αὐτήν τοῖ άμφοτέροι όνόμασι καλείσθαι, Σοφίαν τε πατρωνυμικώ , (ό γάρ πατήρ αὐτή Σοφία κληΐζεται), καί πνεύμα άγιον άπό του περι τον Χριστόν πνεύματος . Μορφωθείσαν τε αὐτήν, καί έμφρονα γενηθεισαν, παραυτικά δέ κενωθείσαν άοράτου αὐτή συνόντο Λόγου, τουτέστι του Χριστου, επί ζήτησιν όρμήσαι του καταλιπόντο αὐτήν φωτό καί μη δυνηθηναι καταλαβεῖν αὐτό, διά τό κωλυθηναι υπό του Όρου. Καί ένταύθα τον Όρον κωλύοντα αὐτήν τή ει τουμπροσθεν ορμή είπειν Ἰαώ· δθεν τό Ἰαώ όνομα γεγενήσθαι φάσκουσι. Μή δυνηθεισαν δέ διοδεύσαι τον Όρον, διά τό συμπεπλέχθαι τώ πάθει, καί μόνην άπολειφθεισαν έξω, παντί μέρει του πάθου ύποπεσεῖν πολυμερού καί πολυποικιλου ύπάρχοντο , καί παθειν, λύπην μέν, ότι οὐ κατέλαβε' φόβον δέ, μή καθάπερ αὐτήν τό φω , ούτω καί τό ζήν έπιλίπη· άπορίαν τε επί τούτοι ' έν άγνοια δέ τά πάντα. Καί οὐ καθάπερ ή μήτηρ αὐτή , ή πρώτη Σοφία καί Αιών, έτεροίωσιν έν τοῖ πάθεσιν είχεν, άλλα έναντιότητα. Ἐπισυμβεβηκέναι δι' αὐτή καί έτέραν διάθεσιν, τήν τή έπιστροφή επί τον ζωοποιήσαντα. Ταύτην σύστασιν καί οὐσίαν τή ύλη γεγενήσθαι λέγουσιν, έξ ή δδε ό κόσμος συνέστηκεν. Ἐκ μέν γάρ τή έπιστροφή τήν του κόσμου καί του δημιουργού πάσαν ψυχήν τήν γενεσιν είληφέναι, εκ δέ του φόβου καί τή λύπη τά λοιπά τήν άρχήν έσχηκέναι άπό γάρ τών δακρύων αὐτή γεγονέναι πάσαν ένυγρον οὐσίαν άπό δέ του γέλωτο , τήν φωτεινήν άπό δέ τή λύπη καί τή έκπλήξεω , τά σωματικά του κόσμου στοιχεία. Ποτέ μέν γάρ έκλαιε καί έλυπεῖτο, ώ λέγουσι, διά τό καταλελείφθαι μόνην έν τώ σκότει καί τώ κενώματτ ποτέ δέ ει έννοιαν ήκουσα του καταλιπόντο αὐτήν φωτό , διεχείτο καί έγέλα' ποτέ δι' αὐ πάλιν έφοβεῖτο' άλλοτε δέ διηπόρει, καί έξίστατο. 1.1.8 Καί τί γάρ; τραγωδία πολλή λοιπόν ήν ενθάδε, καί φαντασία ενό έκάστου αὐτών, άλλω καί άλλω σοβαρώ έκδιηγουμένου εκ ποταπού πάθου , εκ ποιου στοιχείου ή οὐσία τήν γενεσιν είληφεν α καί εικότω δοκούσι μοι μη άπαντα θέλειν έν φανερώ διδάσκειν, άλλι ή μόνου εκείνου του καί μεγάλου μισθού ύπερ τηλικούτων μυστηρίων τελειν δυναμένου . Ουκέτι γάρ ταύτα δμοια εκείνοι , περι ών ό Κύριο ήμών ειρηκε, δωρεάν έλάβετε, δωρεάν δότε' άλλα άνακεχωρηκότα, καί τερατώδη καί βαθέα μυστήρια μετά πολλου καμάτου περιγινόμενα τοῖ φιλοψευδέσι. Τι γάρ οὐκ αν έκδαπανήσειε πάντα τά ύπάρχοντα αὐτου, ίνα μάθη, διτι άπό τών δακρύων τή Ἐνθυμήσεω του πεπονθότο Αίώνο , θάλασσαι, καί πηγαί, καί ποταμοί, καί πάσα ένυδρο οὐσία τήν γενεσιν είληφεν, εκ δέ του γέλωτο αὐτή τό φω , καί εκ τή έκπλήξεω καί τή άμηχανία τά σωματικά του κόσμου στοιχεία; Βούλομαι δέ καί αὐτό συνεισηνεγκεῖν τι τή καρποφορία αὐτών. Ἐπειδή γάρ όρώ τά μέν γλυκέα ύδατα δντα, οιον πηγά , καί ποταμού , καί δμβρου , καί τά τοιαύτα' τά δέ επί ταῖ θαλάσσαι άλμυρά' έπινωώ μη πάντα άπό τών δακρύων αὐτή προβεβλήσθαι, διότι τό δάκρυον άλμυρόν τή ποιότητα ύπάρχει' φανερόν ούν, ότι τά άλμυρά ύδατα ταύτά έστι τά άπό τών δακρύων. Εικό δέ αὐτήν έν άγωνία πολλή καί άμηχανία γεγонуΐαν καί ιδρωκέναι' εντεϋθεν δη κατά τήν ύπόθεσιν αὐτών ύπολαμβάνειν δει, πηγά καί ποταμού , καί ει τινα άλλα γλυκέα ύδατα ύπάρχει, τήν γενεσιν μη Ι. μετεσχ. έσχηκέναι άπό τών δακρύων ιδρώτων αὐτή · άπιθανον γάρ, μια ποιότητα ούση τών δακρύων, τά μέν άλμυρά, τά δέ

γλυκέα ύδατα ἐξ αὐτῶν προελθεῖν τούτο δέ πιθανώτερον, τὰ μὲν εἶναι ἀπὸ τῶν δακρῶν, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἰδρώτων. Ἐπειδὴ καὶ θερμὰ καὶ δριμύα τινὰ ὕδατὰ ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ, νοεῖν οφείλει, τι ποιήσασα, καὶ ἐκ ποιοῦ μορίου προήκατο ταῦτα· ἀρμόζουσι γὰρ τοιοῦτοι καρποὶ τῇ ὑποθέσει αὐτῶν. Διοδεύσασαν οὖν παν πάθο τὴν Μητέρα αὐτῶν, καὶ μόγι ὑπερκύψασαν, ἐπὶ ἰκεσίαν τραπήναι του καταλιπόντο αὐτὴν φωτό, τουτέστι τοῦ Χριστοῦ, λέγουσιν δ' ἀνελθῶν μὲν εἰ το πλήρωμα, αὐτὸ μὲν εἰκόσιν ὅτι ὠκνησεν ἐκ δευτέρου κατελθεῖν, τον Παράκλητον δὲ ἐξέπεμψεν εἰ αὐτὴν, τουτέστι τον σωτήρα, ἐνδόντο αὐτῷ πάσαν τὴν δύναμιν τοῦ πατρὸς, καὶ πᾶν ὑπ' ἐξουσίαν παραδόντο, καὶ τῶν αἰώνων δεόμενο δὲ ομοίῳ, ὅπω ἐν αὐτῷ τὰ πάντα κτισθῆ τὰ ορατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, θρόνοι, θεότητες, κυριότητες· ἐκπέμπεται δὲ προ αὐτὴν μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν αὐτοῦ τῶν Ἀγγέλων. Τὴν δὲ Ἀχαμῶθ ἐντραπείσαν αὐτὸν λέγουσιν πρῶτον μὲν κάλυμμα ἐπιθέσθαι δι' αἰδῶ, μετέπειτα δὲ ἰδουσαν αὐτὸν σὺν δλη τῇ καρποφορία αὐτοῦ, προσδραμείν αὐτῷ, δύναμιν λαβούσαν ἐκ τῇ ἐπιφανεία αὐτοῦ· κάκεινον μορφῶσαι αὐτὴν μόρφωσιν τὴν κατὰ γνώσιν, καὶ ἴασιν τῶν παθῶν ποιήσασθαι αὐτὴ· χωρίσαντα δ' αὐτὰ αὐτῇ, μὴ ἀμελήσαντα δὲ αὐτῶν, οὐ γὰρ ἦν δυνατὰ ἀφανισθῆναι, ὡ τὰ τῇ προτέρα, διὰ τὸ ἐκτικὰ ἤδη καὶ δυνατὰ εἶναι· ἀλλ' ἀποκρίναντα χωρήσει τοῦ χωρὶ, εἶτα συγγέαι καὶ πῆξαι, καὶ ἐξ ἄσωμάτου πάθου εἰ ἄσώματον τὴν ὕλην μεταβαλεῖν αὐτὰ· εἰθ' οὕτω ἐπιτηδειότητα καὶ φύσιν ἐμπεποιηκέναι αὐτοὶ, ὥστε εἰ συγκρίματα καὶ σώματα ἐλθεῖν, προ τὸ γενέσθαι δύο οὐσία, τὴν φαύλην τῶν παθῶν, τὴν τε τῇ ἐπιστροφή ἐμπαθῆ· καὶ διὰ τούτο δυνάμει τον Σωτήρα δεδημιουργηκέναι φάσκουσι. Τὴν τε Ἀχαμῶθ ἐκτο πάθου γενομένην, καὶ συλλαβούσαν τὴ χαρὰ τῶν ἐν αὐτῷ φῶτων τὴν θεωρίαν, τουτέστι τῶν Ἀγγέλων τῶν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐγκισσῆσασαν αὐτοῦ, κεκυηκέναι καρποῦ κατὰ τὴν εἰκόνα διδάσκουσι, κῆμα πνευματικόν καθ' ὁμοίωσιν γεγονότω γεγονό τῶν δορυφόρων τοῦ Σωτήρο. 1.1.9 Τριῶν οὖν ἤδη τούτων ὑποκειμένων κατ' αὐτοῦ, τοῦ μὲν ἐκ τοῦ πάθου, δ ἦν ὕλη· του δὲ ἐκ τῇ ἐπιστροφή, δ ἦν τὸ ψυχικόν του δὲ δ ἀπεκύησε, τουτέστι τὸ πνευματικόν, οὕτω ἐτρέπη ἐπὶ τὴν μόρφωσιν αὐτῶν. Ἀλλὰ τὸ μὲν πνευματικόν μὴ δεδυνῆσθαι αὐτὴ αὐτὴν μορφῶσαι, ἐπειδὴ ὁμοούσιον ὑπῆρχεν αὐτῇ· τετράφθαι δὲ ἐπὶ τὴν μόρφωσιν τῇ γενομένη ἐκ τῇ ἐπιστροφή αὐτῇ ψυχικῇ οὐσία, προβαλεῖν τε τὰ παρὰ του Σωτήρο μαθήματα. Καὶ πρῶτον μεμορφωκέναι αὐτὴν ἐκ τῇ ψυχικῇ οὐσία λέγουσιν τὸν Πατέρα καὶ βασιλέα πάντων, τῶν τε ὁμοουσίων αὐτῷ, τουτέστι τῶν ψυχικῶν, ἃ δὴ δεξιὰ καλοῦσι, καὶ τῶν ἐκ τοῦ πάθου καὶ τῇ ὕλη, ἃ δὴ ἀριστερὰ καλοῦσι· πάντα γὰρ τὰ κατ' f. 1. μετ' αὐτὸν φάσκουσι μεμορφωκέναι, λεληθότω κινούμενον ὑπὸ τῇ Μητρὸ· δθεν καὶ Μητροπάτορα, καὶ Ἀπάτορα, καὶ Δημιουργόν αὐτὸν, καὶ Πατέρα καλοῦσι· τῶν μὲν δεξιῶν πατέρα λέγοντε αὐτὸν, τουτέστι τῶν ψυχικῶν τῶν δὲ ἀριστερῶν, τουτέστι τῶν ὑλικῶν, δημιουργόν, συμπάντων δὲ βασιλέα. Τὴν γὰρ Ἐνθύμησιν ταύτην βουλευθείσαν εἰ τιμὴν τῶν Αἰώνων τὰ πάντα ποιῆσαι, εἰκόνα λέγουσιν πεποιηκέναι αὐτῶν, μᾶλλον δὲ τὸν Σωτήρα δι' αὐτῇ· καὶ αὐτὴν 1. ἐαυτὴν μὲν ἐν εἰκόνι τοῦ ἀοράτου Πατρὸς τετηρηκέναι μὴ γινωσκομένην ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ· τούτον δὲ τοῦ μονογενοῦ υἱοῦ, τῶν δὲ λοιπῶν Αἰώνων τοῦ ὑπὸ τούτων τούτου γεγονότα Ἀρχαγγέλου τε καὶ Ἀγγέλου. Πατέρα οὖν καὶ Θεόν λέγουσιν αὐτὸν γεγονέναι τῶν ἐκτο του πληρώματος, ποιητὴν ὄντα πάντων ψυχικῶν τε καὶ ὑλικῶν διακρίναντα γὰρ τὰ δύο οὐσία συγκεχυμένα, καὶ ἐξ ἄσωμάτων σωματοποιήσαντα, δεδημιουργηκέναι τὰ τε οὐράνια καὶ τὰ γήινα, καὶ γεγονέναι ὑλικῶν καὶ ψυχικῶν, δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν δημιουργόν, κούφων καὶ βαρέων, ἀνωφερῶν καὶ κατωφερῶν ἑπτὰ γὰρ 1. καὶ οὐρανοῦ κατεσκευακέναι, ὧν ἐπάνω τὸν Δημιουργόν εἶναι λέγουσιν· καὶ διὰ τούτο ἐβδομάδα καλοῦσιν αὐτὸν, τὴν δὲ μητέρα τὴν Ἀχαμῶθ Ὀγδοάδα, ἀποσῶζουσαν τὸν ἀριθμὸν του τῇ ἀρχεγόνου, καὶ

προ τή πρώτη του πληρώματο Ὀγδοάδο . Τού δέ επτά ούρανοῦ οὐκ d. οὐκ εἶναι νοητοῦ f. l. νοεροῦ φασιν Ἀγγέλου δέ αὐτοῦ ὑποτίθενται, καί τον δημιουργόν δέ καί αὐτόν ἀγγελον Θεῷ εἰκότα| ὡ καί τον Παράδεισον ὑπέρ τρίτον ούρανὺν δντα, τέταρτον Ἀγγελον λέγουσι δυνάμει ὑπάρχειν, καί ἀπό τούτου τι εἰληφέναι τον Ἀδάμ διατετριφότα ἐν αὐτῷ. Ταῦτα δέ τον δημιουργόν φάσκουσιν ἀφ' εαυτοῦ μὲν ὡήσθαι κατασκευάζειν, πεποιηκέναι δ' αὐτὰ τή Ἀχαμῶθ προβαλλούση · ούρανὺν πεποιηκέναι μὴ εἰδότα τον ούρανὺν καί ἄνθρωπον πεπλακέναι, μὴ εἰδότα τὺν ἄνθρωπον γήν τε δεδειχέναι, μὴ ἐπιστάμενον τήν γήν καί ἐπὶ πάντων οὕτω λέγουσιν ἠγνοηκέναι αὐτῶν τὰ ιδέα ὧν ἐποίει, καί αὐτήν τήν μητέρα| αὐτῶν δέ μόνον ὡήσθαι πάντα εἶναι. Αἰτίαν δ' αὐτῷ γεγονέναι τήν μητέρα τή οἰήσεω ταύτη φάσκουσιν, τήν οὕτω βουληθείσαν προαγαγεῖν αὐτῶν, κεφαλὴν μὲν καί ἀρχήν τή ἰδία οὐσία , κύριον δέ τή δλη πραγματεία . Ταύτην δέ τήν Μητέρα καί Ὀγδοάδα καλοῦσι, καί Σοφίαν, καί Γήν, καί Ἱερουσαλήμ, καί ἅγιον Πνεῦμα, καί Κύριον ἄρσενικῶ . Ἐχειν δέ τὺν τή μεσότητα τόπον αὐτήν, καί εἶναι ὑπεράνω μὲν τοῦ Δημιουργοῦ, ὑποκάτω δέ ἡ ἔξω τοῦ Πληρώματο μέχρι συντέλεια . 1.1.10 Ἐπεὶ οὖν τήν ὑλικήν οὐσίαν ἐκ τριῶν παθῶν συστήναι λέγουσι, φόβου τε, καί λύπη , καί ἀπορία · ἐκ μὲν τοῦ φόβου καί τή ἐπιστροφή τὰ ψυχικά τήν σύστασιν εἰληφέναι| ἐκ μὲν τή ἐπιστροφή τὺν Δημιουργόν βούλονται τήν γένεσιν ἐσχηκέναι, ἐκ δέ τοῦ φόβου τήν λοιπὴν πάσαν ψυχικὴν ὑπόστασιν, ὡ ψυχὰ ἀλογῶν ζώων, καί θηρίων, καί ἀνθρώπων. Διὰ τούτο ἀτονώτερον αὐτόν ὑπάρχοντα προ τὸ γινώσκειν τινὰ πνευματικά, αὐτόν νενομικέναι μόνον εἶναι Θεόν, καί διὰ τῶν Προφητῶν εἰρηκέναι| ἐγὼ Θεῷ , πλὴν ἐμοῦ οὐδεὶ . Ἐκ δέ τή λύπη τὰ πνευματικά τή πονηριά διδάσκουσι γεγονέναι| δθεν τὺν Διάβολον τήν γένεσιν ἐσχηκέναι, δν καί κοσμοκράτορα καλοῦσι, καί τὰ δαιμόνια, καί τοῦ ἀγγέλου , καί πάσαν τήν πνευματικὴν τή πονηριά ὑπόστασιν. Ἀλλὰ τὺν μὲν Δημιουργόν υἱόν τή Μητρώ αὐτῶν λέγουσι, τὺν δέ κοσμοκράτορα κτίσμα τοῦ Δημιουργοῦ| καί τὺν μὲν κοσμοκράτορα γινώσκειν τὰ ὑπέρ αὐτόν, διτι πνεύμα πνευματικά ἐστι τή πονηριά | τὸν δέ Δημιουργόν ἀγνοεῖν, ἄτε ψυχικά ὑπάρχοντα. Οἰκεῖν δέ τήν Μητέρα αὐτῶν εἰ τὸν ὑπερουράνιον τόπον, τουτέστιν ἐν τή μεσότητι| τὸν Δημιουργόν δέ εἰ τὸν ὑπερουράνιον ἐπουράνιον, τουτέστιν ἐν τή ἑβδομάδι| τὸν δέ παντοκράτορα κοσμοκράτορα ἐν τῷ καθ' ἡμᾶ κόσμῳ. Ἐκ δέ τή ἐκπλήξω καί τή ἀμηχανία l. ἀπορία , ὡ ἐκ τοῦ ἀσημοτέρου τὰ σωματικά, καθὼ προείπαμεν, τοῦ κόσμου στοιχεῖα γεγονέναι| τήν l. γήν μὲν κατὰ τή ἐκπλήξω στάσιν, ὕδωρ δέ κατὰ τήν τοῦ φόβου τῶν δακρύων d. τῶν δακρύων κίνησιν, ἀέρα τε κατὰ τήν λύπη πῆξιν τὸ δέ πῦρ ἅπασιν αὐτοῖ ἐκπεφυκέναι θάνατον καί φθοράν, ὡ καί τήν ἀγνοίαν τοῖ τρισὶ πάθεσιν ἐγκεκρῦφθαι διδάσκουσι. Δημιουργήσαντα δὴ τὸν κόσμον, πεποιηκέναι καί τὸν ἄνθρωπον τὸν χοϊκόν| οὐκ ἀπό ταύτη δέ τή ξηρὰ γή , ἀλλ' ἀπό τή ἀοράτου οὐσία , ἀπό τοῦ κεχυμένου καί ρευστοῦ τή ὕλη λαβόντα| καί εἰ τούτον ἐμφυσῆσαι τὸν ψυχικόν διορίζονται. Καί τούτον εἶναι τὸν κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν γεγονότα| κατ' εἰκόνα μὲν τὸν ὑλικόν ὑπάρχειν, παραπλήσιον μὲν, ἀλλ' οὐχ ὁμοούσιον τῷ Θεῷ| καθ' ὁμοίωσιν δέ τὸν ψυχικόν, δθεν καί πνεῦμα ζωὴ τήν οὐσίαν αὐτοῦ εἰρήσθαι, ἐκ πνευματικῆ ἀπορροῖα οὔσαν. Ὑστερον δέ περιτεθεισθαι λέγουσιν αὐτῷ τὸν δερμάτινον χιτῶνα| τούτο δέ τὸ αἰσθητὸν σαρκίον εἶναι λέγουσι. Τὸ δέ κῆμα τή μητρώ αὐτῶν τή Ἀχαμῶθ, δ κατὰ τήν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν Σωτήρα ἀγγέλων ἀπεκῆσεν, ὁμοούσιον ὑπάρχον τή μητρί, πνευματικόν, καί αὐτόν ἠγνοηκέναι τὸν Δημιουργόν λέγουσι| καί λεληθότω κατατεθεισθαι εἰ αὐτόν, μὴ εἰδότο αὐτοῦ, ἵνα δΓ αὐτοῦ εἰ τήν ἀπ' αὐτοῦ ψυχὴν σπαρέν, καί εἰ τὸ ὑλικόν τούτο σῶμα, κυφορηθὲν ἐν τούτοι καί ἀξηθὲν, ἐτοιμον γένηται εἰ ὑποδοχὴν τοῦ τελείου λόγου. Ἐλαθεν οὖν, ὡ φασί, τὸν Δημιουργόν ὁ συγκατασπαρεῖ τῷ

ἐμφυσηματι αὐτὸν ὑπὸ τῆ Σοφία πνευματικὸ ἀνθρώπων ἀνθρωπο ἀρρήτω adj.
 δυνάμει καὶ προνοία. Ὡ γὰρ τὴν μητέρα ἠγνοηκέναι, οὕτω καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆ · δ
 δὴ καὶ αὐτὸ ἐκκλησίαν εἶναι λέγουσιν, ἀντίτυπον τῆ ἄνω Ἐκκλησία · καὶ τότε
 τόνδε εἶναι τὸν ἐν αὐτοῖ ἀνθρωπον ἀξιουσιν, ὥστε ἔχειν αὐτοῦ τὴν μὲν ψυχὴν ἀπὸ
 τοῦ Δημιουργοῦ, τὸ δὲ σῶμα ἀπὸ τοῦ χοῦ , καὶ τὸ σαρκικὸν ἀπὸ τῆ ὕλης , τὸν δὲ
 πνευματικὸν ἀνθρωπον ἀπὸ τῆ μητρὸ τῆ Ἀχαμῶθ. 1.1.11 Τριῶν οὖν δυνάμεων, τὸ
 μὲν ὑλικὸν, δ καὶ ἀριστερόν καλοῦσι, κατὰ ἀνάγκην ἀπόλλυσθαι λέγουσιν, ἅτε
 μηδεμίαν ἐπιδέξασθαι πνοὴν ἀφθαρσία δυνάμενον τὸ δὲ ψυχικόν, δ καὶ δεξιὸν
 προσαγορεύουσιν, ἅτε μέσον δυνάμεως τοῦ τε πνευματικοῦ καὶ ὑλικου, ἐκεῖσε χωρεῖν, ὅπου
 ἀν καὶ τὴν πρόσκλισιν ποιήσεται τὸ δε πνευματικὸν ἐκπεπέμφθαι, ὅπως ἐνθάδε τὴ
 ψυχικῶ συζυγὲν μορφωθῆ, συμπαιδευθὲν αὐτῶ ἐν τῆ ἀναστροφῇ. Καὶ τουτὶ εἶναι
 λέγουσι τὸ ἄλλα , καὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ἔδει γὰρ τῶν ψυχικῶν τῶ ψυχικῶ καὶ
 αισθητῶν παιδευμάτων. Διὸ ὧν καὶ κόσμον κατεσκευάσθαι λέγουσι, καὶ τὸν Σωτῆρα
 δε ἐπὶ τούτῳ παραγεγονέναι τὸ ψυχικόν, ἐπεὶ καὶ αὐτεξουσίον ἐστίν, ὅπως αὐτὸ
 σῶσῃ. Ὡν γὰρ ἡμελλε σῶζειν, τὰ ἀπαρχὰ αὐτῶν εἰληφέναι φάσκουσιν, ἀπὸ μὲν τῆ
 Ἀχαμῶθ τὸ πνευματικόν, ἀπὸ δὲ τοῦ Δημιουργοῦ ἐνδεδύσθαι τὸν ψυχικὸν Χριστόν,
 ἀπὸ δὲ τῆ οἰκονομία περιτεθείσθαι σῶμα ψυχικὴν ἔχον οὐσίαν, κατεσκευασμένον
 δὲ ἀρρήτῳ τέχνῃ, προ τὸ καὶ ἄορατον, καὶ ἀψηλάφητον, leg. ὄρατον καὶ
 ψηλάφητον καὶ παθητὸν γεγενῆσθαι* καὶ ὑλικὸν δὲ οὐδ* ὅτι οὖν εἰληφέναι λέγουσιν
 αὐτὸν μὴ γὰρ εἶναι τὴν ὕλην δεκτικὴν σωτηρία . Τὴν δὲ συντέλειαν ἐσεσθαι, ὅταν
 μορφωθῆ καὶ τελειωθῆ γνώσει παν τὸ πνευματικόν, τουτέστιν οἱ πνευματικοὶ
 ἀνθρωποι, οἱ τὴν τελείαν γνώσιν ἔχοντες περὶ Θεοῦ καὶ τῆ Ἀχαμῶθ· μεμνημένου
 δὲ μυστήρια εἶναι τούτου ὑποτίθενται. Ἐπαιδευθήσαν γὰρ τὰ ψυχικὰ οἱ ψυχικοὶ
 ἀνθρωποι, οἱ δι' ἔργων καὶ πίστεως ψιλῆ βεβαιούμενοι, καὶ μὴ τὴν τελείαν γνώσιν
 ἔχοντες · εἶναι δὲ τούτου ἀπὸ τῆ Ἐκκλησία ἡμᾶς λέγουσι· διὸ καὶ ἡμῖν μὲν
 ἀναγκαῖον εἶναι τὴν ἀγαθὴν πράξιν ἀποφαινόνται· ἄλλω γὰρ ἀδύνατον σωθῆναι.
 Αὐτοῦ δὲ μὴ διὰ πράξεως , ἀλλὰ διὰ τὸ φύσει πνευματικὸ εἶναι, πάντῃ τε καὶ
 πάντῳ σωθήσεσθαι δογματίζουσιν. Ὡ γὰρ τὸ χοϊκὸν ἀδύνατον σωτηρία
 μετασχεῖν (οὐ γὰρ εἶναι λέγουσιν αὐτοῖ δεκτικὸν αὐτῆ) οὕτω πάλιν τὸ
 πνευματικὸν θέλουσιν οἱ αὐτοῖ ὅ θέλουσιν αὐτοῖ εἶναι ἀδύνατον φθορὰν
 καταδέξασθαι, καὶ ὅποια συγκαταγένηται πράξεσιν. "Ὡν γὰρ τρόπον χρυσὸ ἐν
 βορβόρῳ κατατεθεὶ οὐκ ἀποβάλλει τὴν καλλονὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν ἰδίαν φύσιν
 διαφυλάττει, τοῦ βορβόρου μηδὲν ἀδικῆσαι δυναμένου τὸν χρυσὸν οὕτω δὲ καὶ
 αὐτοῦ λέγουσι, καὶ ἐν ὅποια ὑλικάι πράξεσι καταγένηται, μηδὲν αὐτοῦ
 παραβλάπτεισθαι, μηδὲ ἀποβάλλει τὴν πνευματικὴν ὑπόστασιν. 1.1.12 Διὸ δὴ καὶ τὰ
 ἀπειρημένα πάντα ἀδεῶ οἱ τελειότατοι πράττουσιν αὐτῶν, περὶ ὧν αἱ γραφαὶ
 διαβεβαιοῦνται, τοῦ ποιοῦντα αὐτὰ βασιλείαν Θεοῦ μὴ κληρονομήσειν. Καὶ γὰρ
 εἰδωλόθυτα διαφόρῳ ἀδιαφόρῳ ἐσθίουσι, μηδὲ μηδὲν μολύνεσθαι ὑπ' αὐτῶν
 ἠγούμενοι· καὶ ἐπὶ πάσαν ἐορτάσιμον τῶν ἐθνῶν τέρψιν εἰ τιμὴν τῶν εἰδώλων
 γινομένην πρώτοι συνίασιν, ὡ μηδὲ τῆ παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποι μεμισημένη τῆ
 τῶν θηριομάχων καὶ μονομαχία ἀνδροφόνου θεῶ ἀπέχεσθαι ἐνίου αὐτῶν. Οἱ δὲ
 καὶ ταὶ τῆ σαρκὸς ἡδοναὶ κατακόρῳ δουλεύοντες τὰ σαρκικά τοῖ σαρκικοὶ , καὶ
 τὰ πνευματικὰ τοῖ πνευματικῶ ἀποδίδοσθαι λέγουσι. Καὶ οἱ μὲν αὐτῶν λάθρα τὰ
 διδασκομένα ὑπ' αὐτῶν τὴν διδασκίαν ταύτην γυναῖκα διαφθείρουσιν, ὡ πολλὰ
 πολλάκι ὑπ' ἐνίων αὐτῶν ἐξαπατηθεῖσαι, ἐπειτα ἐπιστρέψασαι γυναῖκα εἰ τὴν
 ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σὺν τῇ λοιπῇ πλάνῃ καὶ τούτῳ ἐξωμολογήσαντο· οἱ δὲ καὶ κατὰ
 τὸ φανερόν ἀπερυθρίασαντες , ὧν ἂν ἐρασθῶσι γυναικῶν, ταῦτα ἀπ' ἀνδρῶν
 ἀποσπάσαντες , ἰδία γαμετὰ ἠγήσαντο. Ἄλλοι δὲ αὐ πάλιν σεμνῶ κατ' ἀρχὰ , ὡ
 μετ' ἀδελφῶν προσποιοῦμενοι συνοικεῖν, προῖοντο τοῦ χρόνου ἠλέγχθησαν,

ἐγκύμονο τῆ ἀδελφῆ ὑπό του ἀδελφοῦ γενηθεῖση . Καί ἄλλα δέ πολλά μυσάρᾳ καί ἄθεα πράσσοντε , ἡμῶν μὲν διὰ τὸν φόβον του Θεοῦ φυλασσόμενων καί μέχρι ἐννοια καί λόγου ἁμαρτεῖν, κατατρέχουσιν, ὡ ἰδιωτῶν, καί μηδὲν ἐπισταμένων ἑαυτοῦ δέ ὑπερυψοῦσι, τελείου ἀποκαλοῦντε , καί σπέρματα ἐκλογῆ . Ἡμᾶ μὲν γάρ ἐν χρήσει τὴν χάριν λαμβάνειν λέγουσι· διό καί ἀφαιρεθήσεσθαι αὐτῆ αὐτὴν αὐτοῦ δέ ἰδιόκτητον ἄνωθεν ἀπὸ τῆ ἀρρητου καί ἀνονομάστου συζυγία συγκατεληλυθυῖαν ἔχειν τὴν χάριν καί διὰ τούτο προστεθήσεσθαι αὐτοῖ . Διό καί ἐκ παντὸ τρόπου δεῖν αὐτοῦ ἀεὶ τὸ τῆ συζυγία μελετᾶν μυστήριον. Καὶ τούτο πείθουσι τοῦ ἀνοήτου , αὐταῖ λέξεσι λέγοντε οὕτω · δ ἂν ἐν κόσμῳ γενόμενο γυναικα οὐκ ἐφίλησεν, ὥστε αὐτὴν κρατηθῆναι, οὐκ ἔστιν ἐξ ἀληθεία , καί οὐ χωρήσει εἰ ἀληθείαν ὁ δὲ ἀπὸ κόσμου γενόμενο , μὴ ἰ. καί κρατηθεῖ γυναικί, οὐ χωρήσει εἰ ἀληθείαν, διὰ τὸ μὴ ἐν ἰ. τὸ ἐν τῆ ἐπιθυμία κρατηθῆναι γυναικί . Διὰ τούτο οὖν ἡμᾶ καλοῦ ψυχικῶ ὀνομάζουσι, καί ἐκ κόσμου εἶναι λέγουσι, καί ἀναγκαίαν ἡμῖν τὴν ἐγκράτειαν καί ἀγαθὴν πράξιν, ἵνα διὰ αὐτῆ ἐλθῶμεν εἰ τὸν τῆ μεσότητο τόπον αὐτοῖ δὲ πνευματικοῖ τε καί τελείοι καλουμένοι μηδαμῶ · οὐ γάρ πράξι εἰ πλήρωμα εἰσάγει, ἄλλα τὸ σπέρμα τὸ ἐκεῖθεν νήπιον ἐκπεμπόμενον, ἐνθά δὲ τελειούμενον. Ὅταν δὲ παν τὸ σπέρμα τελειωθῆ, τὴν μὲν Ἀχαμῶθ τὴν μητέρα αὐτῶν μεταβῆναι του τῆ μεσότητο τόπου λέγουσι, καί ἐντὸ πληρώματῳ εἰσελθεῖν, καί ἀπολαβεῖν τὸν νυμφίον αὐτῆ τὸν Σωτήρα, τὸν ἐκ πάντων γεγονότα, ἵνα συζυγία γένηται του Σωτήρο καί τῆ Σοφία τῆ Ἀχαμῶθ. Καί τούτο εἶναι νυμφίον καί νύμφην, νυμφῶνα δὲ τὸ πᾶν πλήρωμα. Τοῦ δὲ πνευματικῶ ἀποδυσσαμένου τὰ ψυχᾶ καί πνεύματα νοερά γενομένου , ἀκρατήτῳ καί ἀοράτῳ ἐντὸ πληρώματῳ εἰσελθόντα νύμφα ἀποδοθήσεσθαι τοῖ περὶ τὸν Σωτήρα ἀγγέλοι . Τὸν δὲ Δημιουργὸν μεταβῆναι καί αὐτὸν εἰ τὸν τῆ μητροῦ Σοφία τόπον, τουτέστιν ἐν τῆ μεσότητῳ τὰ τε τῶν δικαίων ψυχᾶ ἀναπαύσεσθαι καί αὐτὰ ἐν τῷ τῆ μεσότητο τόπῳ. Μηδὲν γάρ ψυχικὸν ἐντὸ πληρώματῳ χωρεῖν. 1.1.13 Τούτων δὲ γενομένων οὕτω , τὸ ἐμφωλεύον τῷ κόσμῳ πῦρ ἐκλάμψαν καί ἐξαφθέν, καί κατεργασάμενον πάσαν ὕλην συναλωθήσεσθαι αὐτῆ, καί εἰ τὸ μηκέτ' εἶναι χωρήσειν διδάσκουσι. Τὸν δὲ Δημιουργὸν μηδὲν τούτων ἐγνω κέναι ἀποφαινόνται πρὸ τῆ τοῦ Σωτήρο παρουσία . Ἐτσι δὲ οἱ λέγοντε προβαλέσθαι αὐτὸν καί Χριστὸν υἱὸν ἴδιον, ἀλλὰ καί ψυχικὸν καί περὶ τούτου διὰ τῶν Προφητῶν λελαληκέναι. Εἶναι δὲ τούτον τὸν διὰ Μαρία διδοεῦσαντα, καθάπερ ὕδωρ διὰ σωλήνο οδεῦει, καί εἰ τούτον ἐπὶ τοῦ βαπτίσματος κατελθεῖν ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ τοῦ Πληρώματῳ ἐκ πάντων Σωτήρα, ἐν εἶδει περιστέρα · γεγονέναι δὲ ἐν αὐτῷ καί τὸ αὐτὸ ἰ. ἀπὸ τῆ Ἀχαμῶθ σπέρμα πνευματικὸν. Τὸν οὖν Κύριον ἡμῶν ἐκ τεσσάρων τούτων σύνθετον γεγονέναι φάσκουσιν, ἀποσώζοντα τὸν τύπον τῆ ἀρχηγόνου καί πρώτη τετρακτύο · ἐκ τε τοῦ πνευματικῶ, δ ἦν ἀπὸ τῆ Ἀχαμῶθ, καί ἐκ τοῦ ψυχικῶ, δ ἦν ἀπὸ τοῦ Δημιουργοῦ, καί ἐκ τῆ οικονομία , δ ἦν κατεσκευασμένον ἀρρητῳ τέχνῃ, καί ἐκ τοῦ Σωτήρο , δ ἦν κατελθούσα εἰ αὐτὸν περιστέρα. Καί τούτο ἰ. τούτον μὲν ἀπαθῆ διαμεμενηκέναν (οὐ γάρ ἐνεδέχετο παθεῖν αὐτὸν ἀκράτητον καί ἀόρατον ὑπάρχοντα·) καί διὰ τούτο ἦρθαι, προσαγομένου αὐτοῦ τῷ Πιλάτῳ, τὸ εἰ αὐτὸν κατατεθέν πνεῦμα Χριστοῦ. Ἀλλ' οὐδέ τὸ ἀπὸ τῆ μητροῦ σπέρμα πεπονθέναι λέγουσιν. Ἀπαθῆ γάρ καί αὐτὸ τὸ ἰ. ἀτε πνευματικὸν, καί ἀόρατον καί αὐτῷ τῷ δημιουργῷ. Ἐπαθε δὲ λοιπὸν κατ' αὐτοῦ ὁ ψυχικὸ Χριστὸ , καί ὁ ἐκ τῆ οικονομία κατεσκευασμένο μυστηριωδῶ , ἵν' ἐπιδείξῃ δι' αὐτοῦ ἢ μητῆρ τὸν τύπον τοῦ ἄνω Χριστοῦ, ἐκεῖνου τοῦ ἐπεκταθέντο τῷ Σταυρῷ, καί μορφώσαντο τὴν Ἀχαμῶθ μόρφωσιν τὴν κατ' οὐσίαν πάντα γάρ ταῦτα τύπου ἐκεῖνων εἶναι λέγουσι. Τὰ δὲ ἐσχηκία τὸ σπέρμα τῆ Ἀχαμῶθ ψυχᾶ ἀμείνου λέγουσι γεγονέναι τῶν λοιπῶν διό καί πλεῖον τῶν ἄλλων ἠγαπήσθαι ὑπὸ τοῦ

Δημιουργού, μή ειδότο την αιτίαν, άλλα παρ' αὐτοῦ λογιζομένου εἶναι τοιαῦτα . Διό καί εἰ προφήτα , φασίν, ετασσεν αὐτοῦ αὐτά , καί ιερεῖ , καί βασιλεῖ . Καί πολλά ὑπό του σπέρματος τούτου εἰρησθαι διὰ των προφητῶν ἐξηγούνται, ατε ὑψηλότερα φύσεω ὑπαρχούσα · πολλά δέ καί τήν μητέρα περί των ανωτέρω εἰρηκέναι λέγουσιν, άλλα καί διὰ τούτου καί των ὑπό τούτου γενομένων ψυχῶν. Καί λοιπόν τέμνουσι τὰ προφητεία , τὸ μὲν τι ἀπό τῆ μητρὸ εἰρησθαι θέλοντε , το δέ τι ἀπό του σπέρματος , τὸ δέ τι ἀπό του Δημιουργοῦ. Ἄλλα καί τὸν Ἰησοῦν ὡσαύτω , τὸ μὲν τι ἀπό τοῦ Σωτήρο εἰρηκέναι, τὸ δέ τι ἀπό τῆ μητρὸ , τὸ δέ τι ἀπό τοῦ Δημιουργοῦ, καθὼ ἐπιδειξομεν προϊόντο ἡμῖν τοῦ λόγου. Τὸν δέ Δημιουργόν, ατε αγνοοῦντο τὰ ὑπὲρ αὐτόν, κινεῖσθαι μὲν ἐπὶ τοῖ λεγομένοι , καταπεφρονηκέναι δέ αὐτῶν, άλλοτε ἄλλην αιτίαν νομίσαντα, ἢ τὸ πνεῦμα τὸ προφητεῦον, ἔχον καί αὐτὸ ἰδίαν τινὰ κίνησιν, ἢ τὸν ἄνθρωπον, ἢ τὴν προσπλοκὴν τῶν χειρῶν χειρόνων καί οὕτω ἀγνοοῦντα διατετελεκέναι ἄχρι τῆ παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἐλθόντο δέ τοῦ Σωτήρο , μαθεῖν αὐτόν παρ' αὐτοῦ πάντα λέγουσι, καί ἄσμενον αὐτῷ προσχωρήσαντα μετὰ πόση τῆ δυνάμει αὐτοῦ, καί αὐτόν εἶναι τὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐκατόνταρχον, λέγοντα τῷ Σωτήρι καί γάρ ἐγὼ ὑπὸ τῆ ἐμαυτοῦ ἐξουσίας ἔχω στρατιῶτα καί δούλους , καί ὁ ἐάν προστάξω, ποιούσι. Τελέσειν δέ αὐτόν τὴν κατὰ τὸν κόσμον οικονομίαν μέχρι τοῦ δέοντος καιροῦ, μάλιστα δέ διὰ τῆν τῆ ἐκκλησία ἐπιμέλειαν, άλλα καί διὰ τῆν ἐπίγνωσιν τοῦ ἐτοιμασθέντος αὐτῷ ἐπάθλου, *ὅτι* εἰ τὸν τῆ μητρὸ τόπον χωρήσει. 1.1.14 Ἀνθρώπων δέ τρία γένη ὑφίστανται, πνευματικόν, χοϊκόν, ψυχικόν, καθὼ ἐγένοντο Κάϊν, Ἄβελ, Σὴθ· καί ἐκ τούτων τὰ τρεῖς φύσει , οὐκέτι καθ' ἐν, άλλα κατὰ γένος . Καί τὸ μὲν χοϊκόν εἰ φθορὰν χωρεῖν καί τὸ ψυχικόν, ἐάν τὰ βελτίονα ἐληται, ἐν τῷ τῆ μεσότητι τόπῳ ἀναπαύσεσθαι ἐάν δέ τὰ χεῖρω, χωρήσειν καί αὐτὸ προ τὰ ὅμοια· τὰ δέ πνευματικά, ἂν κατασπείρη ἢ Ἀχαμῶθ ἐκτοτε ἐὼ τοῦ νῦν δικαίαι ψυχαί , παιδευθέντα ενθάδε καί ἐκτραφέντα, διὰ τὸ νήπια ἐκπεπέμφθαι, ὑστερον τελειότητα ἀξιωθέντα, νύμφα ἀποδοθήσεσθαι τοῖ τοῦ Σωτήρο Ἄγγελοι δογματίζουσι, τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἐν μεσότητι κατ' ἀνάγκην μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ ἀναπαυσασμένων εἰ τὸ παντελές . Καί αὐτὰ μὲν τὰ ψυχικὰ ψυχὰ πάλιν ὑπομερίζοντε λέγουσιν, α μὲν φύσει ἀγαθὰ , α δέ φύσει πονηρὰ . Καί τὰ μὲν ἀγαθὰ ταῦτα εἶναι τὸ δεκτικὸν τοῦ σπέρματος γινομένα · τὰ δέ φύσει πονηρὰ μηδέποτε ἀν ἐπιδέξασθαι ἐκεῖνο τὸ σπέρμα. 1.1.15 Τοιαύτη δέ τῆ ὑποθέσεω αὐτῶν οὐση , ἢν οὔτε Προφήται ἐκήρυξαν, οὔτε ὁ Κύριος ἐδίδαξεν, οὔτε Ἀπόστολοι παρέδωκαν, ἢν περί τῶν ὅλων ἀχούσι πλείον των ἄλλων ἐγνωκέναι, ἐξ ἀγράφων ἀναγινώσκοντε , καί τὸ δὴ λεγόμενον, ἐξ ἄμμου σχοινιά πλέκειν ἐπιτηδεύοντε , ἀξιοπίστῳ ἀξιόπιστα Assem, προσαρμόζειν πειρώνονται τοῖ εἰρημένοι , ἢτοι παραβολὰ κυριακά , ἢ ρῆσει προφητικῷ , ἢ λόγου ἀποστολικῷ , ἵνα τὸ πλάσμα αὐτῶν μὴ ἀμάρτυρον εἶναι δοκῇ· τῆν μὲν τάξιν καί τὸν εἰρμόν των γραφῶν ὑπερβαίνοντε , καί, ὅσον ἐφ' ἑαυτοῖ , λύοντε τὰ μέλη τῆ ἀληθείας . Μεταφέρουσι δέ καί μεταπλάττουσι, καί ἄλλο ἐξ ἄλλου ποιοῦντε ἐξαπατώσι πολλοὺ τῶν ἐφαρμοζομένων κυριακῶν λογίων κακοσυνθέτω σοφία φαντασία Ephr. S.. Ὅνπερ τρόπον *εἶ* τι βασιλέω εἰκόνο καλὴ κατεσκευασμένη ἐπιμελῶ ἐκ ψηφίδων ἐπισήμων ὑπὸ σοφοῦ τεχνίτου, λύσα τῆν ὑποκειμένην τοῦ ἀνθρώπου ιδέαν, μετενέγκη τὰ ψηφίδα ἐκεῖνα , καί μεθαρμόσοι, καί ποιήσει μορφήν κυνὸ ἢ ἀλώπεκο , καί ταύτην φαύλω κατεσκευασμένην, ἐπειτα διορίζοιτο, καί λέγοι ταύτην εἶναι τῆν τοῦ βασιλέω ἐκείνην εἰκόνα τῆν καλήν, ἢν ὁ σοφὸς τεχνίτης κατεσκεύασε, δεικνύ τὰ ψηφίδα τὰ καλὰ ὑπὸ τοῦ τεχνίτου τοῦ πρώτου εἰ τῆν τοῦ βασιλέω εἰκόνα συντεθείσα , κακῶ δέ ὑπὸ τοῦ ὑστέρου εἰ κυνὸ μορφήν μετενεχθείσα , καί διὰ τῆ των ψηφίδων φαντασία μεθοδεύοι τοῦ ἀπειροτέρου , τοῦ κατάληψιν βασιλικὴ μορφή οὐκ ἔχοντα , καί πείθοι ὅτι αὐτῆ ἢ

σαπρά τή ἀλώπεκο ιδέα ἐστὶν ἐκείνη ἡ καλὴ τοῦ βασιλέω εἰκῶν τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ οὗτοι γραῶν μύθου συγκαττύοαντε , ἐπειτα ῥήματα καὶ λέξει καὶ παραβολὰ δθεν καὶ πόθεν ἀποσπώντε , ἐφαρμόζειν βούλονται τοῖ μῦθοι αὐτῶν εαυτῶν Ephr. S. τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅσα μὲν ἐν τοῖ 1. τοῖ ἐντὸ τοῦ Πληρώματος ἐφαρμόζουσιν, εἰρήκαμεν. 1.1.16 Ὅσα δὲ καὶ τοῖ ἐκτὸ τοῦ Πληρώματος αὐτῶν προσοικειοῦν πειρῶνται ἐκ τῶν γραφῶν, ἐστὶ τοιαῦτα· τὸν Κύριον ἐν τοῖ ἐσχάτοι τοῦ κόσμου χρόνοι διὰ τοῦτο ἐληλυθέναι ἐπὶ τὸ πάθο λέγουσιν, ἴν' ἐπίδειξη τὸ περὶ τὸν ἐσχάτον τῶν Αἰώνων γεγονὸς πάθο , καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τέλου ἐμφήνη τὸ τέλος τῆ περὶ τοῦ Αἰῶνα πραγματεία . Τὴν δὲ δωδεκαετὴ παρθένον ἐκείνην, τὴν τοῦ ἀρχισυναγῶγου θυγατέρα, ἣν ἐπιστά ὁ Κύριος ἐκ νεκρῶν ἤγειρε, τύπον εἶναι διηγούνται τῆ Αχαμῶθ, ἣν ἐπεκταθεῖ ὁ Χριστὸς αὐτὸν αὐτῶν ἐμόρφωσε, καὶ εἰ αἰσθησὶν ἤγαγε τοῦ καταλιπόντο αὐτὴν φωτὸ . Ὅτι δὲ αὐτὴ ἐπέφανεν ὁ Σωτὴρ ἐκτὸ οὔση τοῦ Πληρώματος , ἐν ἐκτρώματι μοῖρα, τὸν Παῦλον λέγουσιν εἰρηκέναι ἐν τῇ adj. πρώτη προ Κορινθίου . Ἐσχάτον δὲ πάντων, ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι, ὠφθη κάμοι. Τὴν τε μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν τοῦ Σωτήρου παρουσίαν προ τὴν Αχαμῶθ, ὁμοίῳ πεφανερῶκεν αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ, εἰπόντα· Δεῖ τὴν γυναῖκα κάλυμμα ἔχειν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ διὰ τοῦ ἀγγέλου . Καὶ ὅτι ἦκοντο τοῦ Σωτήρου προ αὐτὴν, δι' αἰδῶ κάλυμμα ἐπέθετο ἡ Αχαμῶθ, Μωσῆα πεποικέναι φανερόν, κάλυμμα θέμενον ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ τὰ πάθη δὲ αὐτῆ , α ἐπαθεν, ἐπισεσημειῶσθαι τὸν Κύριον φάσκουσιν ἐν τῷ σταυρῷ. Καὶ ἐν μὲν τῷ εἰπεῖν Ὁ Θεὸς μου, ὁ Θεὸς μου, εἰ τί ἐγκατέλιπέ με; μεμνηκέναι αὐτὸν, ὅτι ἀπελείφθη ἀπὸ τοῦ φωτὸ ἡ Σοφία, καὶ ἐκωλύθη ὑπὸ τοῦ Ὄρου τῆ εἰ τοῦμπροσθεν ὁρμῆ· τὴν δὲ λύπην αὐτῆ , ἐν τῷ εἰπεῖν· Περίλυπο ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἐν θανάτου del. ἐ. θ. τὸν δὲ φόβον, ἐν τῷ εἰπεῖν Πάτερ, εἰ δυνατόν, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον καὶ τὴν ἀπορίαν δὲ ὡσαύτω , ἐν τῷ εἰρηκέναι· Καὶ τί εἶπω, οὐκ οἶδα. Τρία δὲ γένη ἀνθρώπων οὕτω δεδεικέναι διδάσκουσιν αὐτὸν τὸ μὲν ὑλικόν, ἐν τῷ εἰπεῖν τῷ ἐρωτήσαντι, Ἄκολουθήσω σοι; Οὐκ ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πού τὴν κεφαλὴν κλῖναι κλῖνη· τὸ δὲ ψυχικόν, ἐν τῷ εἰρηκέναι τῷ εἰπόντι, Ἄκολουθήσω σοι, ἐπίτρεψον δὲ μοι πρῶτον ἀποτάξασθαι τοῖ ἐν τῷ οἴκῳ μου· Οὐδέτ' ἐπὶ ἀροτρον τὴν χεῖρα ἐπιβαλῶν, καὶ εἰ τὰ ὀπίσω βλέπων, εὐθετὸ ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ εἰ τὴν β. τῶν οὐρανῶν. Τοῦτον γὰρ λέγουσι τὸν μέσον εἶναι. Κάκεινον δὲ ὡσαύτω τὸν τὰ πλεῖστα μέρη τῆ δικαιοσύνης ὁμολογήσαντα πεποικέναι, ἐπειτα μὴ θελήσαντα ἀκολουθήσαι, ἀλλὰ ὑπὸ πλοῦτου ἠττηθέντα, προ τὸ μὴ τέλειον γενέσθαι, καὶ τοῦτον τοῦ ψυχικοῦ γένου γεγονέναι θέλουσι. Τὸ δὲ πνευματικόν, ἐν τῷ εἰπεῖν Ἄφε τοῦ νεκροῦ θάψαι τοῦ εαυτῶν νεκροῦ· σὺ δὲ πορευθεὶ διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπὶ Ζακχαίου τοῦ τελῶνου εἰπὼν Σπεύσα κατάβηθι, ὅτι σήμερον ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι τούτου γὰρ πνευματικοῦ γένου καταγγέλλουσι γεγονέναι. Καὶ τὴν τῆ ζῦμη παραβολὴν, ἣν ἡ γυνὴ ἐγκεκρυφέναι λέγεται εἰ ἀλεύρου σάτα τρία, τὰ τρία γένη δηλοῦν λέγουσι· γυναῖκα μὲν γὰρ τὴν Σοφίαν λέγεσθαι διδάσκουσιν ἀλεύρου σάτα τὰ τρία, τὰ τρία γένη τῶν ἀνθρώπων, πνευματικόν, ψυχικόν, χοϊκόν ζῦμην δὲ αὐτὸν τὸν Σωτῆρα εἰρήσθαι διδάσκουσι. Καὶ τὸν Παῦλον διαρρήδην εἰρηκέναι χοϊκοῦ , ψυχικοῦ , πνευματικοῦ· ὅπου μὲν, Οἶο ὁ χοϊκὸς , τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· ὅπου δὲ, Ψυχικὸ δὲ ἀνθρωπο οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος· ὅπου δὲ, Πνευματικὸ ἀνακρίνει πάντα. Τὸ δὲ, Ψυχικὸ οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος , ἐπὶ τοῦ Δημιουργοῦ φασὶν εἰρήσθαι, ὅν ψυχικόν ὄντα μὴ ἐγνωκέναι μήτε τὴν μητέρα πνευματικὴν οὔσαν, μήτε τὸ σπέρμα αὐτῆ , μήτε τοῦ ἐν τῷ Πληρώματι Αἰῶνα . Ὅτι ἰδὼν ὅτι δὲ, ὧν ἡμελλε σώζειν ὁ Σωτὴρ, τούτων τὰ ἀπαρχὰ ἀνέλαβε, τὸν Παῦλον εἰρηκέναι· Καὶ ἦν ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φῦραμα. Ἀπαρχὴν μὲν τὸ πνευματικόν εἰρήσθαι διδάσκοντε· φῦραμα δὲ ἡμᾶς , τουτέστι τὴν ψυχικὴν Ἐκκλησίαν, ἣ τὸ φῦραμα ἀνείληφέναι

λέγουσιν αὐτόν, καὶ ἐν αὐτῷ συνεσταλκέναι, ἐπειδὴ ἦν αὐτό ζύμη. 1.1.17 Καὶ ὅτι ἐπλανήθη ἡ Ἀχαμῶθ ἐκ τοῦ Πληρώματος, καὶ ἐμορφώθη ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀνεζητήθη ὑπὸ τοῦ Σωτήρου, μνησθῆναι αὐτόν λέγουσιν ἐν τῷ εἰπεῖν, αὐτόν ἐπλανηθῆναι ἐπὶ τὸ πεπλανημένον *supra*, πρόβατον. Πρόβατον μὲν γὰρ πεπλανημένον τὴν μητέρα αὐτῶν ἐξηγούνται λέγεσθαι, ἐξ ἧς τὴν ὡδε θέλουσιν ἐσπάρθαι Ἐκκλησίαν πλάνην δέ, τὴν ἐκ τοῦ Πληρώματος ἐν *Int.* πᾶσι τοῖς πάθεσι διατριβὴν, ἐξ ὧν γεγονέναι τὴν ὕλην ὑποτίθενται. Τὴν δὲ γυναῖκα τὴν σαρουσαν τὴν οἰκίαν, καὶ εὐρίσκουσιν τὴν δραχμὴν, τὴν ἄνω Σοφίαν διηγούνται λέγεσθαι, ἥτις ἀπολέσασα τὴν Ἐνθύμησιν αὐτῆς, ὑστερον καθαρισθέντων πάντων διὰ τὴν τοῦ Σωτήρου παρουσία εὐρίσκει αὐτὴν διὸ καὶ ταύτην ἀποκαθίστασθαι κατ' αὐτοῦ ἐν τῷ πληρώματι. Συμῶνα τὸν εἰς τὰ ἀγκάλα λαβόντα τὸν Χριστόν, καὶ εὐχαριστήσαντα αὐτῷ, καὶ εἰπόντα· Νῦν ἀπολύει τὸν δούλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρημᾶ σου ἐν εἰρήνῃ, τύπον εἶναι τοῦ Δημιουργοῦ λέγουσιν, ὃς δὲ ἐλθόντο τοῦ Σωτήρου ἐμαθε τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ, καὶ ἠὲ χαρίστησε τῷ Βυθῷ. Καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ κηρυσσομένην προφητείαν, ἑπτὰ ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἐζηκία, τὸν δὲ λοιπὸν ἅπαντα χρόνον χήρα μενούσῃ, ἄχρι οὗ τὸν Σωτήρα ἰδοῦσα ἐπέγνω αὐτόν, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι, φανερώτατα τὴν Ἀχαμῶθ μνησθῆναι διορίζονται, ἥτις προὐλίγον ἰδοῦσα τὸν Σωτήρα μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν αὐτοῦ, τῷ λοιπῷ χρόνῳ παντὶ μένουσα ἐν τῇ μεσότητι προσεδέχετο αὐτόν, πότε πάλιν ἐλεύσεται καὶ ἀποκαταστήσει αὐτὴν τῇ αὐτῇ συζυγίᾳ. Καὶ τὸ ὄνομα δὲ αὐτῆς μεμνησθῆναι ὑπὸ τοῦ Σωτήρου ἐν τῷ εἰρηκέναι· Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· καὶ ὑπὸ Παύλου δὲ οὕτω· Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις. Καὶ τὰ συζυγία δὲ τὰ ἐν τῷ πληρώματι τὸν Παύλον εἰρηκέναι φάσκουσιν ἐπὶ ἐνόδειξάντα· περὶ γὰρ τὴν ἐν τῷ βίῳ συζυγίᾳ γράφων ἔφη· Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστόν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. 1.1.18 Ἐτι τε 1. δὲ Ἰωάννην τὸν μαθητὴν τοῦ Κυρίου διδάσκουσι τὴν πρώτην ὀγδοάδα μεμνησθῆναι. αὐταὶ λέξεσι, λέγοντες οὕτω· Ἰωάννη ὁ μαθητὴς τοῦ Κυρίου βουλόμενος εἰπεῖν τὴν τῶν ὄλων γένεσιν, καθ' ἣν τὰ πάντα προέβαλεν ὁ Πατήρ, ἀρχὴν τινὰ ὑποτίθεται τὸ πρῶτον γεννηθῆναι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὃν δὲ καὶ Υἱὸν Μονογενῆ καὶ Θεὸν κέκληκεν, ἐν ᾧ τὰ πάντα ὁ Πατήρ προέβαλε σπερματικῶς. Ὑπὸ δὲ τούτου φησὶ τὸν Λόγον προβεβλήσθαι, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν δὴ τῶν Αἰῶνων οὐσίαν, ἣν αὐτὸς ὑστερον ἐμόρφωσεν ὁ Λόγος. Ἐπεὶ οὖν περὶ πρώτην γένεσιν λέγει, καλῶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, τουτέστι τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Λόγου, τὴν διδασκαλίαν ποιεῖται· λέγει δὲ οὕτω· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸ τῶν Θεῶν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· οὗτο ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸ τῶν Θεῶν. Πρότερον διαστείλα τὰ τρία, Θεὸν, καὶ Ἀρχὴν, καὶ Λόγον, πάλιν αὐτὰ ἐνοί, ἵνα καὶ τὴν προβολὴν ἐκατέρων αὐτῶν δείξῃ, τοῦ τε Υἱοῦ καὶ τοῦ Λόγου, καὶ τὴν πρὸ ἀλλήλου ἅμα, καὶ τὴν πρὸ τῶν Πατέρων ἐνωσιν. Ἐν γὰρ τῷ Πατρὶ, καὶ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἡ ἀρχὴ, ἐν ἀρχῇ δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς ὁ Λόγος. Καλῶς οὖν εἶπεν Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· ἦν γὰρ ἐν τῷ Υἱῷ* καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸ τῶν Θεῶν καὶ γὰρ ἡ ἀρχὴ· καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, ἀκολουθῶν· τὸ γὰρ ἐκ Θεοῦ γεννηθῆναι, Θεὸς ἐστίν οὗτο ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸ τῶν Θεῶν ἐδειξε τὴν τῆς προβολῆς τάξιν πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδ' ἐν πᾶσι γὰρ τοῖς μετ' αὐτόν Αἰῶσι μορφὴ καὶ γένεσιν αἴτιο ὁ Λόγος ἐγένετο. Ἀλλὰ δὲ γέγονεν ἐν αὐτῷ, φησὶ, ζωὴ ἐστίν ἐνθάδε καὶ συζυγίαν ἐμήνυσε· Τὰ μὲν γὰρ ὅλα, ἔφη, δι' αὐτοῦ γεγενῆσθαι, τὴν δὲ ζωὴν ἐν αὐτῷ. Λύτῃ οὖν ἡ ἐν αὐτῷ γενομένη οἰκειότερα ἐστίν ἐν αὐτῷ τῶν δι' αὐτοῦ γενομένων σύνεστι γὰρ αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ καρποφορεῖ* ἐπειδὴ γὰρ ἐπιφέρει, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, Ἄνθρωπον εἰπὼν ἄρτι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὁμωνύμως τῷ Ἀνθρώπῳ ἐμήνυσε, ὅπως διὰ τοῦ ἐνόνοματο δηλώσῃ τὴν τῆς συζυγίας κοινωνίαν. Ἐκ γὰρ τοῦ Λόγου καὶ τῆς Ζωῆς Ἄνθρωπο γίνεται καὶ Ἐκκλησία. Φῶς δὲ εἶπε τῶν ἀνθρώπων τὴν Ζωὴν, διὰ τὸ

πεφωτισθαι αὐτοῦ ὑπ' αὐτῆ , δὲ δὴ ἐστὶ μεμορφώσθαι καὶ πεφανερῶσθαι. Τοῦτο δὲ καὶ ὁ Παῦλος λέγει- Παν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν. Ἐπεὶ τοίνυν ἐφανέρωσε καὶ ἐγέννησε τὸν τε Ἄνθρωπον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἢ Ζωή, φῶς εἰρήσθαι εἰρηταὶ αὐτῶν. Σαφῶς οὖν δεδήλωκεν ὁ Ἰωάννης διὰ τῶν λόγων τούτων, τὰ τε ἄλλα, καὶ τὴν τετράδα τὴν δευτέραν, Λόγον καὶ Ζωὴν, Ἄνθρωπον καὶ Ἐκκλησίαν. Ἄλλα μὴν καὶ τὴν πρώτην ἐμήνυσε τετράδα- διηγοῦ μένο γὰρ περὶ τοῦ Σωτήρου , καὶ λέγων πάντα τὰ ἔκτο τοῦ πληρώματος δι' αὐτοῦ μεμορφώσθαι, καρπὸν εἶναι φησὶν αὐτὸν παντὸς τοῦ πληρώματος . Καὶ γὰρ φῶς εἶρηκεν αὐτὸν τὸ ἐν τῇ σκοτίᾳ φαινόμενον, καὶ μὴ καταληφθὲν ὑπ' αὐτῆ , ἐπειδὴ πάντα τὰ γενόμενα ἐκ τοῦ πάθους ἀρμόσια ἠγνοήθη ὑπ' αὐτῆ . Καὶ υἱὸν δέ, καὶ ἀλήθειαν, καὶ ζωὴν λέγει αὐτὸν καὶ λόγον σάρκα γενόμενον οὐ τὴν δόξαν ἔθεασάμεθα, φησὶ, καὶ ἦν ἡ δόξα αὐτοῦ, οἷα ἦν ἡ τοῦ μονογενοῦ , ἢ ὑπὸ τοῦ πατρὸς δοθείσα αὐτῷ, πλήρη χάριτος καὶ ἀληθείας . Αἰεὶ δὲ οὕτως - Καὶ ὁ λόγος σαρκὸς ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἔθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦ παρὰ Πατρός , πλήρη χάριτος καὶ ἀληθείας . Ακριβῶς οὖν καὶ τὴν πρώτην ἐμήνυσε τετράδα- Πατέρα εἰπὼν, καὶ Χάριν, καὶ τὸν Μονογενῆ, καὶ Ἀλήθειαν. Οὕτως ὁ Ἰωάννης περὶ τῆς πρώτης καὶ μητρὸς τῶν δλων Αἰώνων ὀγδοῶδο εἶρηκε. Πατέρα γὰρ εἶρηκε, καὶ Χάριν, καὶ Μονογενῆ, καὶ Ἀλήθειαν, καὶ Ἄλογον, καὶ Ζωὴν, καὶ Ἄνθρωπον, καὶ Ἐκκλησίαν. 1.1.19 Ὅρα , ἀγαπητέ, τὴν μέθοδον, ἢ οἱ χρώμενοι φρεναπατοῦσιν εαυτοῦ , ἐπηρεάζοντες τὰ γραφὰ , τὸ πλάσμα αὐτῶν ἐξ αὐτῶν συνιστάνειν πειρώμενοι. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὰ αὐτὰ παρεθέμην αὐτῶν τὰ λέξει , ἵνα ἐξ αὐτῶν κατανοήσῃ τὴν πανουργίαν τῆς μεθοδείας , καὶ τὴν πονηρίαν τῆς πλάνης . Πρώτον μὲν γὰρ εἰ προέκειτο Ἰωάννη τὴν ἄνω ὀγδοῶδα μηνύσειν, τὴν τάξιν ἀντετηρήσει τῆς προβολῆς , καὶ τὴν πρώτην τετράδα σεβασμιωτάτην οὖσαν, καθὼς λέγουσιν, ἐν πρώτοις ἀντεθεῖκε τοῖς ὀνόμασι, καὶ οὕτως ἐπεξεύχθη τὴν δευτέραν, ἵνα διὰ τῆς τάξεως τῶν ὀνομάτων ἢ τῆς τάξεως δειχθῆ τῆς ὀγδοῶδος - καὶ οὐκ ἀνμετὰ τοσοῦτον διάστημα, ὡς ἐκλελησμένο , ἐπειτα ἀναμνησθῆ , ἐπ' ἐσχάτῳ πρώτῃ ἐμέμνητο τετράδο . Ἐπειτα δὲ καὶ τὰ συζυγία σημάσαι θέλων, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας οὐκ ἀνπαρέλιπεν ὄνομα- ἀλλ' ἢ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συζυγιῶν ἠρκέσθη τῆς τῶν ἀρρένων προσηγορίας, ὁμοίως δυναμένων κάκεινων συνυπακούεσθαι, ἵνα τὴν ἐνότητα διὰ πάντων ἢ πεφυλακῶς ἢ surpri, ἢ εἰ τῶν λοιπῶν τὰ συζύγου κατέλεγε, καὶ τὴν τοῦ Ἀνθρώπου ἀνμεμνήσει συζυγον, καὶ οὐκ ἀνπαρήκεν ἐκ μαντείας ἡμᾶς λαμβάνειν τὸ ὄνομα αὐτῆ . Φανερά οὖν ἢ τῆς ἐξηγήσεως παραποιήσῃ . Τοῦ γὰρ Ἰωάννου ἓνα Θεὸν παντοκράτορα, καὶ ἓνα μονογενῆ Χριστὸν Ἰησοῦν κηρύσσοντα , δι' οὗ τὰ πάντα γεγονέναι λέγει, τούτον υἱὸν 1. Ἄλογον Θεοῦ, τούτον Μονογενῆ, τούτον πάντων ποιητὴν, τούτον φῶς ἀληθινὸν φωτίζοντα πάντα ἄνθρωπον, τούτον κόσμου ποιητὴν, τούτον εἰ τὰ ἴδια ἐληλυθότα, τούτον αὐτὸν σάρκα γεγονότα, καὶ ἐσκηνωκότα ἐν ἡμῖν οὗτοι παρατρέποντες κατὰ τὸ πιθανὸν τὴν ἐξήγησιν, ἄλλον μὲν τὸν Μονογενῆ θέλουσιν εἶναι κατὰ τὴν προβολήν, ὃν δὲ καὶ ἀρχὴν καλοῦσιν, ἄλλον δὲ τὸν Σωτήρα γεγονέναι θέλουσιν, καὶ ἄλλον τὸν Ἄλογον υἱὸν τοῦ Μονογενοῦ , καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν εἰ ἐπανόρθωσιν τοῦ πληρώματος προβεβλημένον καὶ ἐν ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων ἀραντες ἀπὸ τῆς ἀληθείας , καταχρησάμενοι τοῖς ὀνόμασι, εἰ τὴν ἴδιαν ὑπόθεσιν μετῆνεγκαν, ὥστε κατ' αὐτοῦ ἐν τοῖς τοσοῦτοις τὸν Ἰωάννην τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μνείαν surpri, μὴ ἀνποιεῖσθαι. Εἰ γὰρ Πατέρα εἶρηκε, καὶ Χάριν, καὶ Μονογενῆ, καὶ Ἀλήθειαν, καὶ Ἄλογον, καὶ Ζωὴν, καὶ Ἄνθρωπον, καὶ Ἐκκλησίαν, κατὰ τὴν ἐκείνων ὑπόθεσιν περὶ τῆς πρώτης ὀγδοῶδος εἶρηκεν, ἐν ἢ οὐδέπω Ἰησοῦ , οὐδέπω Χριστοῦ ὁ τοῦ Ἰωάννου διδάσκαλος . Ὅτι δὲ οὐ περὶ τῶν συζυγιῶν αὐτῶν ὁ Ἀπόστολος εἶρηκεν, ἀλλὰ περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν καὶ Ἄλογον οἶδε τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ πεποίηκε φανερόν. Ἀνακεφαλαιούμενο γὰρ περὶ τοῦ εἰρημένου

αὐτῷ ἄνω ἐν ἀρχῇ Λόγου, ἐπεξηγεῖται Καὶ ὁ Λόγος σαρκὸς ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Κατὰ δὲ τὴν ἐκείνων ὑπόθεσιν, οὐχ ὁ Λόγος σαρκὸς ἐγένετο, ὁ γὰρ οὐδέ ἤλθε ποτὲ ἐκτοῦ Πληρώματος· ἀλλὰ ὁ τῆς οἰκονομίας μεταγενέστερος τοῦ Λόγου Σωτῆρ. 1.1.20 Μάθετε οὖν ἀνόητοι, διὰ τοῦ Ἰησοῦ ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ κατασκηνώσας ἐν ἡμῖν, οὗτο αὐτὸ ἐστὶν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Εἰ μὲν γὰρ ἄλλο τι τῶν Αἰώνων ὑπὲρ τῆς ἡμῶν αὐτῶν σωτηρίας σαρκὸς ἐγένετο, εἰκότως ἦν περὶ ἄλλου εἰρηκέναι τὸν Ἀπόστολον. Εἰ δὲ ὁ Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς ὁ καταβάς, αὐτὸ ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβάς, ὁ τοῦ μόνου Θεοῦ μονογενὴς υἱός, κατὰ τὴν τοῦ Πατρὸς εὐδοκίαν σαρκωθείς ὑπὲρ ἀνθρώπων, οὐ περὶ ἄλλου τίνος, οὐδὲ περὶ ὄγδοῦ τὸν λόγον ἐμπεποιήται, ἀλλ' ἢ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Λόγος κατ' αὐτοῦ προηγουμένως σαρκὸς ἐγένετο. Λέγουσι δὲ τὸν Σωτῆρα ἐνδύσασθαι σῶμα ψυχικόν ἐκ τῆς οἰκονομίας κατεσκευασμένον ἀρρήτῳ προνοίᾳ, πρὸ τὸ ὁρατὸν γενέσθαι, καὶ ψηλαφητὸν. Σαρκὸς δὲ ἐστὶν ἡ ἀρχαία ἐκ τοῦ χού κατὰ τὸν Ἀδάμ ἡ γεγονυῖα πλάσις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡν ἀληθῶς γεγονέναι τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ ἐμήνυσεν ὁ Ἰωάννης. Καὶ λέλυται αὐτῶν ἡ πρώτη καὶ ἀρχέγονο ὄγδοα. Ἐνὸς γὰρ καὶ τοῦ αὐτοῦ δεικνυμένου Λόγου, καὶ Μονογενοῦ, καὶ Ζωῆς, καὶ Φωτὸς, καὶ Σωτῆρος, καὶ Χριστοῦ, καὶ Υἱοῦ Θεοῦ, καὶ τούτου αὐτοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, λέλυται ἡ τῆς ὄγδοῦ σκηνοπηγία. Ταύτη δὲ λελυμένη, διαπέπτωκεν αὐτῶν πάσα ἡ ὑπόθεσις, ἡν ψευδῶς ὀνειρώττωντες κατατρέχουσι τῶν γραφῶν, ἰδίαν ὑπόθεσιν ἀναπλασάμενοι. Ἐπειτα λέξει καὶ ὀνόματα σποράδην κείμενα συλλέγοντες, μεταφέρουσι, καθὼς προειρήκαμεν, ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εἰς τὸ παρά φύσιν ὁμοία ποιῶντες τοῖς ὑποθέσει τὰ τυχοῦσα αὐτοῖς προβαλλομένοι, ἔπειτα πειρωμένοι ἐκ τῶν Ὀμηρῶν ποιημάτων μελετᾶν αὐτὰ, ὥστε τοῦ ἀπειροτέρου δοκεῖν ἐπ' ἐκείνη τῆς ἐξ ὑπογυίου μεμελετημένης ὑποθέσεως Ὀμηρον τὰ ἔπη πεποικέναι, καὶ πολλοῦ συναρπάζεσθαι διὰ τῆς τῶν ἔπων συνθέτου ἀκολουθίας, μὴ ἄρα ταῦθ' οὕτως Ὀμηροῦ εἶη πεποικῶς. Ὡς ὁ τὸν Ἡρακλέα ὑπὸ Εὐρύσθεω ἐπὶ τὸν ἐν τῷ Ἄδῃ κῦνα πεμπόμενον διὰ τῶν Ὀμηρικῶν στίχων γράφων οὕτως· (οὐδὲν γὰρ κωλύει παραδείγματι χάριν ἐπιμνησθῆναι καὶ τούτων, ὁμοία καὶ τῆς αὐτῆς οὐσῆς ἐπιχειρήσεως τοῖς ἀμφοτέροις.) Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα Φῶθι Ἡρακλήα, μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων, Εὐρύσθευ, Σθενέλοιο πατὴρ Περσηϊάδαο Ἐξ Ἐρέβου ἄξοντα κῦνα στυγεροῦ Αἴδαο. Βῆ δὲ ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφο ἀλκί πεποιθὼς, Καρπαλίμω ἀνά ἄστρ· φίλοι δὲ ἀνά πάντες ἔποντο, Νύμφαι τ' ἠΐθεοί τε, πολὺτλητοί τε γέροντες, Οἰκτρ' ὀλοφυρόμενοι, ὥσπερ θανάτωνδε κίοντα. Ἑρμεία δ' ἀπέπεμπε, ἰδὲ γλαυκῶπι Ἀθήνη· Ἦιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὃ ἐπονείτο. Τί οὐκ ἂν τῶν ἀπανούργων συναρπαγείῃ ὑπὸ τῶν ἔπων τούτων, καὶ νομίσειεν οὕτως αὐτὰ Ὀμηρον ἐπὶ ταύτῃ τῆς ὑποθέσεως πεποικέναι; Ὁ δ' ἐμπειροῦ τῆς Ὀμηρικῆς ὑποθέσεως ἐπιγνώσεται, surpris, μὲν τὰ ἔπη, τὴν δ' ὑπόθεσιν οὐκ ἐπιγνώσεται, εἰδὼς ὅτι τὸ μὲν τι αὐτῶν ἐστὶ περὶ Ὀδυσσεῶς εἰρημένον, τὸ δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλέος, τὸ δὲ περὶ Πριάμου, τὸ δὲ περὶ Μενελάου καὶ Ἀγαμέμνονος. Ἄρα δὲ αὐτὰ, καὶ ἐν ἑκάστῳ ἀποδοῦ τῆς ἰδίας, ἐκποδῶν ποιήσει τὴν ὑπόθεσιν. Οὕτως δὲ καὶ ὁ τὸν κανόνα τῆς ἀληθείας ἀκλινῆ ἐν ἑαυτῷ κατέχων, ὃν διὰ τοῦ βαπτίσματος εἴληφε, τὰ μὲν ἐκ τῶν γραφῶν ὀνόματα, καὶ τὰ λέξει, καὶ τὰ παραβολὰς ἐπιγνώσεται, τὴν δὲ βλάσφημον ὑπόθεσιν ταύτην αὐτῶν οὐκ ἐπιγνώσεται. Καὶ γὰρ εἰ τὰ ψηφίδα γνωρίσει, ἀλλὰ τὴν ἀλώπεκα ἀντὶ τῆς βασιλικῆς εἰκόνος οὐ παραδέξεται ἐν ἑκάστῳ δὲ τῶν εἰρημένων ἀποδοῦ τῆς ἰδίας τάξει, καὶ προσαρμόσας τῷ τῆς ἀληθείας σωματίῳ, γυμνώσει καὶ ἀνυπόστατον ἐπιδειξί τὸ πλάσμα αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τῆς σκηνῆς ταύτης λείπει ἡ ἀπολύτρωσις, ἵνα τι τὸν μίμον αὐτὸν 1. αὐτῶν περαιώσας τὸν ἀνασκευάζοντα λόγον ἐπενεγκεῖν, 1. ἐπενέγκῃ, καλῶς ἔχειν ὑπελάβομεν ἐπιδειξί πρότερον, ἐν οἷς οἱ πατέρες αὐτοὶ τούτου τοῦ μύθου διαφέρονται πρὸ ἀλλήλου, ὡς ἐκ διαφορῶν πνευμάτων τῆ

πλάνη δντε . Καί εκ τούτου γάρ ακριβώ συνιδειν έσται έστι, και προ τή αποδειξεω , βεβαιαν την υπό τή Έκκλησία κηρυσσομένην αλήθειαν, και την υπό τούτων παραπεποιημένην ψευδηγορίαν. 1.2.1 'Η μέν γάρ Έκκλησία, καιπερ καθ' δλη τή οικουμένη έω περάτων τή γή διεσπαρμένη, παρά δέ των Άποστόλων, και των εκείνων μαθητών παραλαβούσα την εί ένα Θεόν Πατέρα παντοκράτορα, τον πεπονηκότα τον ούρανόν, και την γήν, και τά θαλάσσα , και πάντα τά εν αύτοί , πιστιν και εί ένα Χριστόν Ίησουν, τον υιόν του Θεού, τον σαρκωθέντα υπέρ τή ήμετέρα σωτηρία · και εί Πνεύμα άγιον, τό διά των προφητών κεκηρυχό τά οικονομία , και τά έλεύσει , και την εκ Παρθένου γέννησιν, και τό πάθο , και την έγερσιν εκ νεκρών, και την ένσαρκον εί του ούρανού ανάληψιν του ήγαπημένου Χριστού Ίησου του Κυρίου ήμών, και την εκ των ούρανών εν τή δόξη του Πατρός παρουσίαν αυτού επί τό ανακεφαλαιώσασθαι τά πάντα, και αναστήσαι πάσαν σάρκα πάση ανθρωπότητο , ίνα Χριστώ Ίησου τώ Κυρίω ήμών, και Θεώ, και Σωτήρι, και Βασιλεί, κατά την εύδοκίαν του Πατρός του άοράτου, παν γόνου κάμψη έπουρανίων και έπιγειων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα έξομολογήσεται αύτώ, και κρίσιν δικαίαν εν τοί πασι ποιήσεται τά μέν πνευματικά τή πονηριά , και άγγέλου του παραβεβηκότα , και εν άποστασία γεγονότα , και του άσεβεί , και άδικου , και άνομου , και βλάσφημου των ανθρώπων εί τό αιώνιον πυρ πέμψη· τοί δέ δικαιοι , και όσιοι , και τά έντολά αυτού τετηρηκόσι, και εν τή άγάπη αυτού διαμεμενηκόσι τοί μέν άπ' άρχή , τοί δέ εκ μετάνοια , ζών χαρισάμενο άφθαρσίαν δωρήσεται, και δόξαν αιώνίαν περιποίηση. ΤΟΥΤΟ τό κήρυγμα παρειληφυία, και ταύτην τήν πίστιν, ώ προέφαμεν, ή Έκκλησία, καιπερ εν δλω τώ κόσμω διεσπαρμένη, έπιμελώ φυλάσσει, ώ ένα οίκον οικούσα' και ομοίω πιστεύει τούτοι , ώ μίαν ψυχήν και την αύτήν έχουσα καρδίαν, και συμφώνω ταύτα κηρύσσει, και διδάσκει, και παραδίδωσιν, ώ εν στόμα κεκτημένη. Καί γάρ αί κατά τον κόσμον διάλεκτοι άνόμοιοι, άλλ' ή δύναμι τή παραδόσεω μία και ή αύτή. Καί ούτε αί εν Γερμανίαι ιδρυμένοι εκκλησίαι άλλω πεπιστευκάσιν, ή άλλω παραδιδόασιν, ούτε εν ται Ίβηρίαι , ούτε εν Κελτοί , ούτε κατά τά ανατολά , ούτε εν Αιγύπτω, ούτε εν Λιβύη, ούτε αί κατά μέσα του κόσμου ιδρυμένοι· άλλ' ώσπερ ό ήλιο , τό κτίσμα του Θεού, εν δλω τώ κόσμω εί και ό αυτό , ούτω και τό κήρυγμα τή άληθεια πανταχή φαίνει, και φωτίζει πάντα ανθρώπου του βουλομένου εί έπιγνωσιν άληθεια έλθειν. Καί ούτε ό πάνυ δυνατό εν λόγω των εν ται εκκλησίαι προεστώτων, έτερα τούτων έρετ ούδει γάρ υπέρ τον διδάσκαλον ούτε ό άσθενή εν τώ λόγω έλαττώσει την παράδοσιν. Μια γάρ και τή αύτή πιστεω ούση , ούτε ό πολύ περι αύτή δυνάμενο ειπειν έπλεόνασεν, ούτε ό τό ολίγον, ήλαττόνησε. ΤΟ δέ πλείον ή έλαττον κατά σύνεσιν ειδέναι τινά , ούκ εν τώ τήν υπόθεσιν αύτήν άλλάσσειν γίνεται, και άλλον Θεόν παρεπινοειν παρά τον δημιουργόν, και ποιητήν, και τροφέα τούδε του παντός , ώ μη άρκουμένου τούτου , ή άλλον Χριστόν, ή άλλον Μονογενή· άλλα εν τώ τά δσα εν παραβολαί ειρηται προσεπεργάζεσθαι, και οικειούν τή τή πιστεω υποθέσειΓ και εν τώ τήν τε πραγματείαν και οικονομίαν του Θεού, τήν επί τή ανθρωπότητι γενομένην, εκδιηγείσθαι· και διτι έμακροθύμησεν ό Θεό επί τε τή των παραβεβηκότων άγγέλων άποστασία, και επί τή παρακοή των ανθρώπων, σαφηνίζειν· και διά τί τά μέν πρόσκαιρα, τά δέ αιώνια, και τά μέν ούράνια, τά δέ έπιγεια εί και ό αυτό Θεό πεποίηκεν, άπαγγέλλειν και διά τί άόρατο ών έφάνη τοί προφήται ό Θεό , ούκ εν μια ιδέα, άλλα άλλω άλλοι , συνειν και διά τί διαθήκαι πλείου γεγόνασι τή ανθρωπότητι μηνύειν, και τί εκάστη των διαθηκών ό χαρακτήρ, διδάσκειν και διά τί συνέκλεισε πάντα ita iii. 22 εί άπειθειαν ό Θεό , ίνα του πάντα έλεήση, έξερευναν και διά τί ό λόγο του Θεού σαρξ έγένητο, και έπαθεν, εύχαριστεϊν και

διά τί επ' εσχάτων των καιρών ή παρουσία του υιού του Θεού, τουτέστιν εν τώ τελεί έφάνη ή αρχή, άπαγγέλλειν και περί του τέλου και των μελλόντων, δσα τε κείται εν ταί γραφαί, άναπτύσσειν και τί ότι τα απεγνωσμένα έθνη συγκληρονόμα και σύσσωμα, και συμμετοχα των αγίων πεποίηκεν δ Θεό, μη σιωπάν και πώ τό θνητόν τουτο σαρκίον ένδύσεται αθανασίαν, και τό φθαρτόν αφθαρσίαν, διαγγέλλειν πώ τε έρεΐ, Ό ου λαό, λαό, και ή ουκ ήγαπημένη, ήγαπημένη, και πώ Πλείονα τή έρήμου τα τέκνα μάλλον ή τή έχούση τον άνδρα, κηρύσσειν. Έπί τούτων γάρ και επί των όμοίων αυτοί έπεβόησεν ό Άπόστολο · Ω βάθο πλούτου και σοφία και γνώσεω Θεού· ώ άνεξερευνητα τα κρίματα αυτού, και άνεξιχνίαστοι αι όδοί αυτού. Άλλά ουκ έν τω υπέρ τον κτιστήν και Δημιουργόν Μητέρα τούτων και αυτού Ένθύμησιν Αιώνο πεπλανημένου παρεπινοείν, και εί τοσοούτον ήκειν βλασφημία · ουδέ suppi, έν τω τό υπέρ ταύτην πάλιν Πλήρωμα, τον μέν ένα, νυν δε άνήριθμον φυλον Αιώνων έπιψεύδουσαι, καθώ λέγουσιν ουτοι οι άληθώ έρημοι θεία συνέσεω διδάσκαλοι· τή ούση Έκκλησία πάση μίαν και τήν αυτήν πίστιν έχούση εί πάντα τον κόσμο, καθώ προέφαμεν. **ΊΔΩΜΕΝ** νυν και τήν τούτων άστατον 1. άσύστ. γνώμην δύο που και τριών δντων, πώ περι των αυτών ου τα αυτά λέγουσιν, άλλα τοί πράγμασι και τοί όνόμασιν έναντία αποφαινόντα Ό μέν γάρ πρώτο, από τή λεγομένη γνωστική αιρέσεω τά αρχά εί ιδιον χαρακτήρα διδασκαλείου μεθαρμόσα Ουαλεντίνο, ουτω εξηροφορησεν, όρισάμενο είναι δυάδα άνονόμαστον, ή τό μέν τι καλείσθαι Άρρητον, τό δε Σιγήν. Έπειτα εκ ταύτη τή δυάδο δευτέραν δυάδα προβεβλήσθαι, ή τό μέν τι Πατέρα ονομάζει, τό δε Αλήθειαν. Έκ δε τή τετράδο ταύτη καρποφορείσθαι Λόγον και Ζωήν, Άνθρωπον και Εκκλησίαν είναι τε ταύτην όγδοάδα πρώτην. Και από μέν του Λόγου και τή Ζωή δεκα δυνάμει λέγει προβεβλήσθαι, καθώ προειρήκαμεν από δε του Ανθρώπου και τή Εκκλησία δωδεκα, ών μίαν αποστάσαν και υστερήσασαν, τήν λοιπήν πραγματείαν πεποιήσθαι. "Όρου τε δύο υπέθετο, ένα μέν μεταξύ του Βυθού και του λοιπού Πληρώματο, διορίζοντα του γεννητου Αιώνα από του άγεννητου Πατρός · έτερον δε τον άφορίζοντα αυτώ αυτών τήν μητέρα από του Πληρώματο. Και τον Χριστόν δε ουκ από των έν τω Πληρώματι Αιώνων προβεβλήσθαι, άλλα υπό τή μητρό, έξω suppi, δε γενομένη, κατά τήν γνώμην των κρειπτόνων αποκεκυήσθαι μετά σκιά τινος. Και τουτον μέν, άτε άρρενα υπάρχοντα, αποκόψαντα άφ' έαυτου τήν σκιάν, αναδραμείν εί τό Πλήρωμα. Τήν δε μητέρα υπολειφθεισαν μετά τή σκιά, κεκενωμένην τε τή πνευματική υποστάσεω, έτερον υιον προενέγκασθαι και τουτον είναι τον Δημιουργόν, δν και παντοκράτορα λέγει των υποκειμένων. Συμπροβεβλήσθαι δε αυτώ και άριστον 1. άριστερόν άρχοντα έδογματίσεν, ομοίω τοί ρηθησομένοι ύφ' ήμών ψευδωνύμω Γνωστικοί. Και τον Ίησουν ποτέ μέν από του συσταλέντο από τή μητρό αυτών, συναναχυθέντο ad. τε τοί δλοι προβεβλήσθαι φησι, τουτέστι του Θελητου" ποτέ δε από του αναδραμόντο εί τό Ελήρωμα, τουτέστι του Χριστου' ποτέ δε από του Ανθρώπου και τή Εκκλησία. Και τό Πνεύμα δε τό άγιον υπό τή Εκκλησία 1. Αλήθεια φησι προβεβλήσθαι εί ανάκρισιν και καρποφορίαν των Αιώνων, άοράτω εί αυτου είσιόν δι* ου του Αιώνα καρποφορείν τά φυτά τή άληθεια. 1.5.2 Σεκούνδο λέγει είναι τήν πρώτην όγδοάδα, τετράδα δεξιάν και τετράδα άριστεράν, ουτω παραδιδου καλείσθαι, τήν μέν μίαν φώ, τήν δε άλλην σκότο · τήν δε αποστάσαν τε και υστερήσασαν δυνάμιν μή είναι από των τριάκοντα Αιώνων, (αλλά).....άλλο επί τό ύψηλότερον και γνωστικώτερον έπεκτεινόμενο, τήν πρώτην τετράδα.....ουτω · Έστι τι προ πάντων προαρχή, προανεννόητο, άρρητό τε και άνονόμαστο, ήν έγώ μονότητα αριθμώ. Ταύτη τή μονότητι συνυπάρχει δύναμι, ήν και αυτήν ονομάζω ενότητα. Αυτη ή ενότη, ή τε

μονότη , τὸ ἐν οὔσαι, προήκαντο, μὴ προέμεναι, ἀρχὴν ἐπὶ πάντων νοητῆν, ἀγέννητόν τε καὶ ἀόρατον, ἦν ἀρχὴν ὁ λόγος μονάδα καλεῖ. Ταύτη τῆ μονάδι συνυπάρχει δύναμι ὁμοούσιο αὐτῆ, ἦν καὶ αὐτὴν ονομάζω τὸ ἐν. Αὐταὶ αἱ δυνάμει , ἢ τε μονότη καὶ ἐνότη , μονά τε καὶ τὸ ἐν, προήκαντο τὰ λοιπὸ προβολὰ τῶν Σεκοῦνδο μὲν τι κατὰ τὸ αὐτὸ ἅμα τῷ Πτολεμαίῳ) γενόμενο , οὗτο λέγει τετράδα εἶναι δεξιάν καὶ τετράδα ἀριστεράν, καὶ φω καὶ σκότος· καὶ τὴν ἀποστάσαν δὲ καὶ ὑστερήσαν δύνάμιν οὐκ ἀπὸ τῶν τριάκοντα Αἰώνων λέγει γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν. Ἄλλο δὲ τι ἐπιφανῆ διδάσκαλο αὐτῶν οὕτω λέγει· Ἦν ἡ πρώτη ἀρχὴ ἀνενοήτο , ἀρρητό τε καὶ ἀνονόμαστο , ἦν μονότη καλεῖ· ταύτη δὲ συνυπάρχει δύνάμιν, ἦν ονομάζει ἐνότητα. Αὐτὴ ἡ ἐνότη εἴτε ἢ τε μονότη προήκαντο, μὴ προέμεναι, ἀρχὴν ἐπὶ πάντων νοητῶν ἀγέννητόν τε καὶ ἀόρατον, ἦν . . . μονάδα καλεῖ. Ταύτη τῆ δυνάμει συνυπάρχει δύναμι ὁμοούσιο αὐτῆ, ἦν καὶ αὐτὴν ονομάζω τὸ ἐν. Αὐταὶ αἱ τέσσαρε δυνάμειπροήκαντο τὰ λοιπὸ τῶν αἰώνων προβολὰ . Αἰώνων. Ἰου ἰου, καὶ φευ φευ. Τὸ τραγικὸν γὰρ ὡ ἀληθῶς ἐπειπεῖν ἐστὶν ἐπὶ τῆ τοιαύτη συμφορὰ τῶν τὸ γελοιῶδες ταῦτα γεγραφότων τῆ τοιαύτη ονοματοποιία , καὶ τῆ τοσαύτη τόλμη, ὡ ἀπερυθρίασα τῷ ψεύσματι αὐτοῦ ὄνομα ὀνόματα τέθεικεν ἐν γὰρ τῷ λέγειν, ἐστὶ τι προαρχὴ προ πάντων, προανενοήτο , ἦν ἐγὼ μονάδα μονότη καλῶ· καὶ πάλιν, ταύτη τῆ μονάδι μονότητι συνυπάρχει δύναμι , ἦν καὶ αὐτὴν ἐνότητα ονομάζω· σαφέστατα, ὅτι τε πλάσμα πλάσματα αὐτοῦ ἐστὶ τὸ εἰρημένα, ὡ μολόγηκε, καὶ ὅτι αὐτὸ ὀνόματα τέθεικε τῷ πλάσματι, ὑπὸ μηδενὸ πρότερον ἄλλου τεθειμένα. Καὶ σαφές ἐστὶν, ὅτι αὐτὸ ταῦτα τετόλμηκεν ὀνοματοποιήσασα καὶ εἰ μὴ παρὴν τῷ βίῳ αὐτὸ , οὐκ ἀν ἡ ἀλήθεια εἶχεν ὄνομα. Οὐδὲν οὖν κωλύει, καὶ ἄλλον τινὸς ἐπὶ τῆ αὐτῆ ὑποθέσεως οὕτω ὀρίσασθαι ὀνόματα..... 1.5.3 Ἄλλοι δὲ πάλιν αὐτῶν τὴν πρώτην καὶ ἀρχέγονον ὄγδοάδα τούτοι τοῖ ὀνόμασι κεκλήκαστ πρώτον προαρχὴν, ἐπειτα ἀνενοήτο, τὴν δὲ τρίτην ἀρρητον, καὶ τὴν τετάρτην ἀόρατον καὶ ἐκ μὲν τῆ πρώτη Προαρχὴ προβεβλήσθαι πρώτῳ καὶ πέμπτῳ .. ἀρχὴν, ἐκ δὲ τῆ ἀρχῆ τῆ ἀνενοήτου δευτέρῳ καὶ ἕκτῳ τόπῳ ἀκατάληπτον, ἐκ δὲ τῆ ἀρρητου τρίτῳ καὶ ἑβδόμῳ τόπῳ ἀνονόμαστον, ἐκ δὲ τῆ ἀοράτου ἀγέννητόν, πλήρωμα τῆ πρώτη ὄγδοάδο . Ταῦτα βούλονται τὰ δυνάμει προὑπάρχειν τοῦ Ἄλλοι δὲ πάλιν αὐτῶν τὴν πρώτην καὶ ἀρχαίγονον ἀρχέγονον ὄγδοάδα τούτοι τοῖ ὀνομάσιν ἐκάλεσαντετάρτην ἀόρατον. Καὶ ἐκ μὲν τῆ πρώτη προαρχὴ προβεβλήσθαι πρώτῳ καὶ πέμπτῳ τόπῳ ἀρχὴν ἐκ δὲ τῆ ἀνενοήτου, δευτέρῳ καὶ ἕκτῳ ἀκατάληπτον ἐκ δὲ τῆ ἀρρητου τρίτῳ καὶ ἑβδόμῳ τόπῳ, ἀνονόμαστον ἐκ δὲ τῆ ἀοράτου, ἀγέννητόν, πλήρωμα τῆ πρώτη ὄγδοάδο . Ταῦτα βούλονται τὰ δυνάμει προὑπάρχειν τοῦ Βυθοῦ καὶ τῆ ΣιγῆΒυθοῦ καὶ τῆ Σιγῆ , ἵνα τελείων τελειότεροι φανώσιν ὄντες , καὶ Γνωστικῶν γνωστικώτεροι προ οὐ δικαίῳ ἂν τι ἐπιφωνήσειεν ὡ ληρολόγοι σοφισταί. Καὶ γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦ Βυθοῦ πολλοὶ καὶ διάφοροι γνώμαι παρ' αὐτοῖ . Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ἄζυγον λέγουσι, μῆτε ἀρρενα, μῆτε θήλειαν, μῆτε ὄλω ὄντα τι. Ἄλλοι δὲ ἀρρενόθηλον αὐτὸν λέγουσιν εἶναι, ἔρμαφροδίτου φύσιν αὐτῷ περιάπτοντε . Ἄλλοι δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ Βυθοῦ ἀδιαφόρῳ κινούμενοι, οἱ μὲν αὐτὸν ἄζυγον λέγουσι, μῆτε ἀρρενα μῆτε θήλυν, ἄλλοι δὲ τὴν Σιγὴν θήλειαν αὐτῷ συμπαρεῖναι, καὶ εἶναι ταύτην πρώτην συζυγίαν. Σιγὴν δὲ πάλιν ἄλλοι συνευνέτιν αὐτῷ προσάπτουσιν, ἵνα γένηται πρώτη συζυγία. 1.6.1 ΟΥΤΟΣ τοίνυν ὁ Πτολεμαίος , καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἐπὶ ἐμπειρότερο ἡμῖν τοῦ ἑαυτῶν διδασκάλου προελήλυθε,... δύο γὰρ οὗτο συζύγου τῷ Θεῷ, τῷ παρ' αὐτοῖ Βυθῷ καλουμένῳ, ἐπενόησέ τε καὶ ἐχαρίσατο. Ταῦτα δὲ καὶ διαθέσειν lege διαθέσει ἐκάλεσεν, Ἐννοιάν τε καὶ Θέλημα. Πρώτον γὰρ ἐνενοήθη προβαλεῖν, φησὶν, εἶτα ἠθέλησε. Διὸ καὶ τῶν δύο

διαθέσεων τούτων, ή και δυνάμεων, τή Έννοια και τή Θελήσεω, ώστε συγκραθεισών ει άλλήλα, τή προβολή του Μονογενού και τή Άλήθεια κατά συζυγίαν έγένητο. Ουστινα τύπου και εικόνα τών δύο διαθέσεων του Πατρός προελθειν, τών αοράτων όρατά ' τού μέν Θελήματο τήν Άλήθειαν, τή δέ Έννοια τόν Νουν, και διά τούτου τού Θελήματο, ό μέν άρρην εικών τή άγεννήτου Έννοια έγέγονεν, ό δέ θήλυ τού Θελήματο · τό Θέλημα τοίνυν δύναμι έγένητο τή Έννοια. Ένενοεί μέν γάρ ή Έννοια τήν προβολήν ού μέντοι προβαλιν αυτή καθ' έαυτήν ήδύνατο ά ένενοεί. Ότε δέ ή τού Θελήματο δύναμι έπεγένετο, τότε δ ένενοεί ένενοείτο προέβαλε.....ΟΙ δέ περί τόν Πτολεμαίον, δύο συζύγου αυτόν έχειν λέγουσιν, α και διαθέσει καλούσιν, έννοιαν και θέλησιν. Πρώτον γάρ ένενοήθη τι προβαλιν, ώ φασιν, έπειτα ήθέλησε. Διό και τών δύο τούτων διαθέσεων και δυνάμεων, τή τε έννοια και τή θελήσεω, ώσπερ κραθεισών ει άλλήλα, ή προβολή του τε Μονογενού και τή Άλήθεια κατά συζυγίαν έγένητο! ώ ού τινα τύπου και εικόνα τών δύο διαθέσεων τού Πατρός διελθειν έκ τών άοράτων όρατά, του μέν Θελήματο τόν Νουν, τή δέ Έννοια τήν Άλήθειαν και διά τούτο τού έπιγεννητού Θελήματο, ό άρρениκό · 1. ό άρρην μέν εικών τή δέ άγεννήτου Έννοια ό θήλυ, επί έπει τό Θέλημα ώσπερ δύναμι έγένητο τή Έννοια. Έννοείν ένενοεί μέν γάρ άεί ή Έννοια τήν προβολήν, ού μέντοι γε προβάλλειν αυτήν αυτή καθ' αυτήν καθ' έαυτήν ήδύνατο, άλλα ά ένενοείτο ένενοεί. Ότε δέ ή τού Θελήματο δύναμι ... τότε ένενοείτο προβάλλει ό ένενοείτο προέβαλε.....ή περί τού τών όλων δεσπότου· δ άμα τώ νοηθήναι και έπιτετελεκέναι d. τούθ' δπερ ήθέλησε, και άμα τώ θελήσαι και έννοείται τούθ' δπερ και ήθέλησε, τούτο έννοούμενο, δ και θέλει, και τότε θέλων, δτε εννοείται, δλο έννοια ών, δλο θέλημα, δλο νού, δλο φώ Eriphan. δλο οφθαλμό, δλο άκοή, δλο πηγή πάντων τών άγαθών. 1.6.2 ... τήν πρώτην όγδοάδα, ού καθ' ύπόβασιν άλλον ύπό άλλου Αιώνα προβεβλήσθαι, άλλ' όμού και ει άπαξ τήν τών εξ Αίωνων προβολήν ύπό τού Προπάτορο και τή Έννοια αυτού τετέχθαι, ώ αυτό μαιωσάμενο, διαβεβαιούται. Και ούκέτι έκ Λόγου και Ζωή Άνθρωπον και Εκκλησίαν, και έξ Άνθρώπου, ώ οι άλλοι 1. ώ οι άλλοι· άλλ' έξ Άνθρώπου, και Εκκλησία Λόγον και Ζωήν φασι τετέχθαι αυτό και οι αυτού· άλλα έτέρω τρόπω τούτο λέγουσιν διτ περ ένενοήθη προβαλιν ό Προπάτωρ, τούτο Πατήρ εκλήθη· έπει δέ ό προεβάλετο άλήθεια άληθή ήν, τούτο Άλήθεια ώνομάσθη· δτε ούν ήθέλησεν έπιδείξει αυτόν έαυτόν, τούτο Άνθρωπο έλέχθη· ού δέ προελογίσαστο δτε προέβαλε, τούτο Εκκλησία ώνομάσθη· και ό Άνθρωπο τόν Λόγον, ούτό έστιν ό πρωτότοκο Υιό· έπακολουθει δέ τώ Λόγω και ή Ζωή· και ούτω πρώτη Όγδοό συνετελέσθη. 1.6.3 Πολλή δέ μάχη παρ' αυτού και περί τού Σωτήρο. Οι μέν γάρ αυτόν έκ πάντων γεγονέναι λέγουσι· διό και Εύδοκητόν καλείσθαι, διτ παν τό πλήρωμα ήδύοκησεν δι' αυτού δοξάσαι τόν Πατέρα. Οι δέ έκ μόνων τών δέκα Αίωνων, τών άπό Λόγου και Ζωή, προβεβλήσθαι αυτόν λέγουσι, τό προγονικά ονόματα διασώζοντα. Οι δέ έκ τών δεκαδύο Αίωνων τών έκ τού Άνθρώπου και Ζωή 1. Εκκλησία γενομένων και διά τούτο υιόν Άνθρώπου adj. έαυτόν ομολογεί, ώσανεί άπόγονον Άνθρώπου. Οι δέ ύπό τού Χριστού και τού αγίου Πνεύματος τών ει στήριγμα τού Ειληρώματος Int. προβεβλημένων γεγονέναι λέγουσιν αυτόν και διά τούτο Χριστόν λέγεσθαι αυτόν, τήν τού Πατρός, άφ' ού προεβλήθη, διασώζοντα προσηγορίαν. Άλλοι δέ, ώ ειπείν, τινε έξ αυτών ραφωδοί, τόν Προπάτορα τών δλων, και Προάρχην, και Προανεννόητον Άνθρωπον λέγουσι καλείσθαι· και τούτ' είναι τό μέγα και άπόκρυφον μυστήριον, διτ ή ύπερ τά δλα δύναμι και έμπερικτική τών πάντων Άνθρωπο καλείται· και διά τούτο υιόν άνθρώπου έαυτόν λέγειν τόν Σωτήρα. 1.7.1 Μάρκο δέ τιγύναια και άνδρα ύπ' αυτού πεπλανημένα τε και

πεπλανημένους ἐπηγάγετο, ὑποληφθεὶς ὁ ελεεινὸς διορθωτὴ εἶναι τῶν προειρημένων ἀπατεῶνων, μαγικὴ ὑπαρχων κυβεία ἐμπειρότατο. Ἀπατήσα δὲ τοῦ προειρημένου πάντα καὶ τὰ προειρημένα προσέχειν αὐτῷ, ὡς γνωστικωτάτῳ, καὶ δύναμιν τὴν μεγίστην ἀπὸ τῶν ἀοράτων καὶ ἀκατονόμαστων τόπων Ἄλλο δὲ τι διδάσκαλο αὐτῶν Μάρκο μαγικὴ ἐμπειρο, ἃ μὲν διὰ κυβεία δώρων καὶ ἐπωδῶν, ἃ δὲ καὶ διὰ δαιμόνων ἠπάτα πολλοῦ. Οὗτο ἔλεγεν ἐν αὐτῷ τὴν μεγίστην ἀπὸ τῶν ἀοράτων καὶ ἀκατονόμαστων τόπων εἶναι δύναμιν. Καὶ δὴ πολλάκι λαμβάνων ποτήριον ... κ.τ.λ. ἔχοντι, ὡς πρόδρομο ὧν ἀληθῶς τοῦ Ἀντίχριστου ἀποδέδεικται. Τὰ γὰρ Ἀναξιλάου παίγνια τῆς τῶν λεγομένων μάγων πανουργία, συμμίξις, δι' αὐτῶν φαντάζων τε καὶ μαγεύων, εἰ ἐκπληξιν τοῦ δρωντὰ τε καὶ πειθομένου αὐτῷ περιέβαλεν.....Οἱ δὲ τὰ ἀπὸ περιεργία ὀρώντες δοκοῦσι δυνάμει τινὰ ἐν χερσίν αὐτοῦ ἐπιτελεῖσθαιΤὸν γὰρ νοῦν καὶ αὐτοὶ ἀπολέσαντε οὐχ ὀρώσι μὴ γινώσκοντε δοκιμάσαι, διὰ τὸ ἀπὸ μαγείας ἢ σύστασι τοῦ παρ' αὐτοῦ παίγνιου, ὡς ἔπο εἰπεῖν, ἐπιτελεῖται. 1.7.2 Ποτήρια οἴνω κεκραμένα προσποιούμενο εὐχαριστεῖν, καὶ ἐπὶ πλέον ἐκτείνων τὸν λόγον τῆς ἐπικλήσεως, πορφύρεα καὶ ἐρυθρὰ ἀναφαινεσθαι ποιεῖ· ὡς δοκεῖν τὴν ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὰ δλα Χάριν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτῆς στάζειν ἐν ἐκείνῳ τῷ ποτηρίῳ διὰ τῆς ἐπικλήσεως αὐτοῦ, καὶ ὑπεριμείρεσθαι τοῦ παρόντος ἐξ ἐκείνου γεύσασθαι τοῦ πόματος, ἵνα καὶ εἰ αὐτοῦ ἐπομβρήσῃ ἢ διὰ τοῦ μάγου τούτου κληϊζομένη Χάρις. Πάλιν δὲ γυναιξὶν ἐπιδοῦν ἐκπώματα κεκραμένα, αὐτὰ εὐχαριστεῖν ἐγκελεύεται παρεστῶτος αὐτοῦ. Καὶ τούτου γενομένου, αὐτὸ ἄλλο ποτήριον πολλῶς μείζον ἐκείνου, οὐ ἢ ἐξηπατημένη εὐχαρίστησε, προσενεγκῶν, Int. προσενεγκῶν. Ἥρπ, κρατῶν καὶ μετακενώσας ἀπὸ τοῦ μικροτέρου, τοῦ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἠδύχαριστου, εἰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ κεκοσμημένον Int. κεκομισμένον, ἐπιλέγων ἅμα οὕτω· Ἡ προ τῶν δλων, ἢ ἀνεκνόητο καὶ ἀρρητο Χάρις πληρῶσαι σοὺ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, καὶ πληθύναι ἐν σοὶ τὴν γνώσιν αὐτῆς, ἐγκατασπείρουσα τὸν κόκκον τοῦ σινάπεως εἰς τὴν ἀγαθὴν γῆν. Καὶ τοιαυτὰ τινὰ εἰπὼν, καὶ ἐξοιστήσας ἐκστήσας Ἥρπ, τὴν ταλαίπωρον, θαυματοποιῶ ἀνεφάνη, τοῦ μεγάλου πληρωθέντος ἐκ τοῦ μικροῦ ποτηρίου, ὥστε καὶ ὑπερεκχεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἄλλα τινὰ τούτοις παραπλήσια ποιῶν ἐξηπάτησε πολλοῦ, καὶ ἀπαγήοχεν ὀπίσω αὐτοῦ. Εἰκόσ δὲ αὐτὸν καὶ δαιμόνα τινὰ παρέδρον ἔχειν, δι' οὗ αὐτὸ τε προφητεύειν δοκεῖ, καὶ δσα ἀξία ἡγεῖται μετόχου τῆς χάριτος αὐτοῦ, προφητεύειν ποιεῖ. Μάλιστα γὰρ περὶ γυναῖκα ἀσχολεῖται, καὶ τούτων τούτο τὰ εὐπαρύφου, καὶ περιπορφύρου, καὶ πλουσιωτάτα, ἢ πολλάκι ὑπάγεσθαι πειρώμενο, κολακεύων φησὶν αὐταῖς· Μεταδοῦναι σοὶ θέλω τῆς ἐμῆς χάριτος, ἐπειδὴ ὁ Πατὴρ τῶν δλων τὸν ἀγγελὸν σοὺ διαπαντὸς βλέπει προ προσώπου αὐτοῦ· ὁ δὲ τόπος τοῦ μεγέθους ἐν ἡμῖν ἐστὶ δι' ἡμᾶς ἐγκαταστήσαι. Δει ἡμᾶς ἐν καταστήσαι. Λάμβανε πρῶτον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δι' ἐμοῦ τὴν χάριν. Εὐτρέπισον σεαυτὴν, ὡς νύμφη ἐκδεχομένη τὸν νυμφίον ἑαυτῆς, ἵνα ἔσῃ δὲ ἐγώ, καὶ ἐγώ δὲ σύ. Καθίδρυσον ἐν τῷ νυμφῶνί σου τὸ σπέρμα τοῦ φωτός. Λάβε παρ' ἐμοῦ τὸν νυμφίον, καὶ χωρήσον αὐτόν, καὶ χωρήθητι ἐν αὐτῷ. Ἴδου ἡ χάρις κατήλθεν ἐπὶ σε· ἀνοῖξον τὸ στόμα σου, καὶ προφήτευσον. Τῆς δὲ γυναικὸς ἀποκρινομένη, οὐ προεφήτευσας πώποτε, καὶ οὐκ οἶδα προφητεύειν ἐπικλήσει τινὰ ποιούμενο ἐκ δευτέρου εἰς κατάπληξιν τῆς ἀπατωμένης, φησὶν αὐτῆς· Ἀνοῖξον τὸ στόμα σου, λάλησον δὲ τι δήποτε, καὶ προφητεύσει. Ἡ δὲ χαννωθεῖσα, καὶ κεφωθεῖσα ὑπὸ τῶν προειρημένων, διαθερμανθεῖσα τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ μέλλειν αὐτὴν προφητεύειν, τῆς καρδίας πλέον τοῦ δέοντος παλλοῦση, ἀποτολμᾷ λαλεῖν Int. καὶ λαλεῖ ληρώδης καὶ τὰ τυχόντα πάντα κενῶ καὶ τολμηρῶ, ἅτε ὑπὸ κενῶς τεθερμαμένη πνεῦμα· (καθὼς ὁ κρείσσων ἡμῶν ἔφη περὶ τῶν τοιούτων, διὰ τὸ τολμηρὸν καὶ ἀναιδεῖς ψυχὴ κενῶ ἀέρι θερμαινομένη,) καὶ ἀπὸ τούτου λοιπὸν προφήτιδα ἑαυτὴν μεταλαμβάνει,

καί εὐχαριστεῖ Μάρκω τῷ ἐπιδιδόντι τῇ ἰδία χάριτο αὐτῇ· καί ἀμείβεσθαι αὐτόν πειράται, οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων δόσιν, (δθεν καί χρημάτων πλήθος πολὺ συνενήνοχεν,) ἀλλὰ καί κατὰ τὴν τοῦ σώματος κοινωνίαν, κατὰ πάντα ἐνούσθαι αὐτῷ προθυμουμένη, ἵνα σὺν αὐτῷ κατέλθῃ εἰ τὸ ἐν. 1.7.3 Ἦδη δὲ τῶν προτέρων Interpretes, πιστοτάτων τινέ γυναικῶν τῶν ἔχουσῶν τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, καί μὴ ἐξαπατηθῆσιν, α ὁμοίω ται λοιπαῖ ἐπετήδευσε παραπειθῆναι, κελεύων αὐταῖ προφητεῦν, καί καταφυσήσασαι, καί καταθε ματίσασαι αὐτόν, ἐχωρίσθησαν τοῦ τοιοῦτου θιάσου· ἀκριβῶ εἰδυῖαι, ὅτι προφητεῦν οὐχ ὑπὸ Μάρκου τοῦ μάγου ἐγγίνεται τοῖ ἀνθρώποι, ἀλλ' οἱ ἀνὸ Θεοῦ ἀνωθεν ἐπιπέμψῃ τὴν χάριν αὐτοῦ, οὗτοι θεόδοτον ἔχουσι τὴν προφητείαν, καί τότε λαλοῦσιν ἐνθα καί ὁπότε Θεοῦ βούλεται, ἀλλ' οὐχ δτε Μάρκο κελεύει. Τὸ γὰρ κελεύον τοῦ κελευομένου μεῖζον τε καί κυριώτερον, ἐπεὶ τὸ μὲν προηγείται, τὸ δὲ ὑποτέτακται. Εἰ οὖν Μάρκο μὲν κελεύει, ἢ ἄλλο τι, ὡ εἰώθασιν ἐπὶ τοῖ δειπνοὶ του κλήρου οὗτοι πάντοτε παίζουσιν, καί ἀλλήλοι ἐγκελεύεσθαι τὸ προφητεῦν, καί πρό τὰ ἰδία ἐπιθυμία ἑαυτοῖ μαντεύεσθαι, ἔσται ὁ κελεύων μεῖζον τε καί κυριώτερο του προφητικῶ πνεύματος, ἀνθρωπῶν, δπερ ἀδύνατον. ἀλλὰ τοιαῦτα κελευόμενα ὑπ' αὐτῶν πνεύματα, καί λαλοῦντα ὁπότε βούλονται αὐτοῖ, ἐπίσασθρα καί ἀδρανῆ ἐστί, τολμηρὰ δὲ καί ἀναιδῆ, ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ ἐκπεμπόμενα πρό ἐξαπάτησιν καί ἀπώλειαν τῶν μὴ εὐτόνων τὴν πίστιν, ἢν ἀπ' ἀρχῆ διὰ τῆ ἐκκλησία παρέλαβον, φυλασσόντων. 1.7.4 Ὅτι δὲ φίλτρα καί ἀγώγιμα, πρό τὸ καί τοῖ σώμασιν αὐτῶν ἐνυβρίζουσιν, ἐμποιοῖ οὗτο ὁ Μάρκο ἐνίαι τῶν γυναικῶν, εἰ καί μὴ πάσαι, αὐταὶ πολλάκι ἐπιστρέψασαι εἰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἐξομολογήσαντο, καί κατὰ τὸ σῶμα ἠχρηιώσθαι ὑπ' αὐτοῦ, καί ἐρωτικῶ πάνυ αὐτόν πεφιληκέναν ὥστε καί διάκονόν τινα τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῶν ἡμετέρων ὑποδεξάμενον αὐτόν εἰ τὸν οἶκον αὐτοῦ, περιπεσεῖν ταύτῃ τῇ συμφορᾷ, τῇ γυναικῶ αὐτοῦ εὐειδοῦ ὑπαρχούσῃ, καί τὴν γνῶμην, καί τὸ σῶμα διαφθαρεῖσιν ὑπὸ τοῦ μάγου τούτου, καί ἐξακολουθησάσῃ αὐτῷ πολλῶ τῷ χρόνῳ, ἐπειτα μετὰ πολλοῦ κόπου τῶν ἀδελφῶν ἐπιστρεψάντων, αὐτῇ 1. ἐ. αὐτῇ, τὸν ἀπαντα χρόνον ἐξομολογουμένη διετέλεσε, πενθούσα καί θρηνούσα ἐφ' ἢ ἐπαθεν ὑπὸ τοῦ μάγου διαφθορὰ. 1.7.5 Καί μαθηταῖ δὲ αὐτοῦ τινε περιπολιζόντε ἐν τοῖ αὐτοῖ, ἐξαπατώντε γυναικάρια πολλά διέφθειραν, τελείου ἑαυτοῦ ἀναγορεύοντε· ὡ μηδενὸ δυναμένου ἐξισωθῆναι τῷ μεγέθει τῇ γνῶσει αὐτῶν, μηδ' ἀν Παύλον, μηδ' ἀν Πέτρον εἶπε, μηδ' ἄλλον τινὰ τῶν Ἀποστόλων ἀλλὰ πλείω πάντων ἐγνωκέναι, καί τὸ μέγεθος τῇ γνῶσει τῇ ἀρρητου δυνάμει μόνου καταπεπωκέναι. Εἶναι τε αὐτοῦ ἐν ὑφει ὑπὲρ πάσαν δύναμιν διὸ καί ἐλευθέρῳ πάντα πράσσειν, μηδένα ἐν μηδενὶ φόβον ἔχοντα. Διὰ γὰρ τὴν ἀπολύτρωσιν ἀκρατήτου καί ἀοράτου γίνεσθαι τῷ κριτῇ. Εἰ δὲ καί ἐπιλάβοιτο αὐτῶν, παραστάντε αὐτῷ μετὰ τῇ ἀπολυτρώσει τάδε εἶποιεν ὡ πάρεδρε Θεοῦ καί μυστικῆ προ αἰῶνος Int. αἰῶνων Σιγή, ἢν τὰ μεγέθη διαπαντὸ βλέποντα, τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς, ὁδηγῶ σοὶ καί προσαγωγῆ χρώμεθα χρώμενα, ἀνασπῶσιν ἀνω τὰ αὐτῶν μορφὰ, α ἢ μεγαλότολμο ἐκείνη φαντασιασθεῖσα, διὰ τὸ ἀγαθὸν τοῦ Προπάτορος προεβάλετο ἡμᾶς τὰ εἰκόνα, τότε ἐνθύμιον τῶν ἀνω ὡ ἐνύπνιον ἔχουσα· ἰδοὺ ὁ κριτῇ ἐγγύ, καί ὁ κήρυξ με κελεύει ἀπολογεῖσθαι σὺ δὲ ὡ ἐπισταμένη τὰ ἀμφοτέρων τὸν ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἡμῶν λόγον, ὡ ἕνα ὄντα τῷ κριτῇ παράστησον. Ἦ δὲ μήτηρ ταχέως ἀκούσασα τούτων, τὴν Ὀμηρικὴν Αἴδο κυνῆν αὐτοῖ περιέθηκε, πρό τὸ ἀοράτῳ ἐκφυγεῖν τὸν κριτῆν καί παραχρήμα ἀνασπᾶσασα αὐτοῦ, εἰ τὸν νυμφῶνα εἰσήγαγε, καί ἀπέδωκε τοῖ ἑαυτῶν νυμφῶν. 1.7.6 Τοιαῦτα δὲ λέγοντε καί πράττοντε, καί ἐν τοῖ καθ' ἡμᾶς κλίμασι τῇ Ῥοδανουσίᾳ, πολλὰ ἐξηπατήκασιν γυναῖκα, αἵτινε κεκαυτηριασμένοι τὴν συνείδησιν, αἱ μὲν καί εἰ φανερόν ἐξομολογοῦνται, αἱ δὲ δυσωποῦμεναι τούτο,

ήσυχη δέ πω έαυτά άπηλκικυίαί τή ζωή του Θεού, ένιαί μέν ει τό παντελέ άπέστησαν, ένιαί δέ έπαμφοτερίζουσι, και τό τή παροιμία πεπόνθασι, μήτε έξω, μήτε έσω ούσαι, ταύτην έχουσαι τήν επικαρπίαν του σπέρματο τών τέκνων τή γνώσεω . 1.8.1 Ούτω ούτο ούν ό Μάρκο μήτραν και έκδοχείον τή Κολορβάσου είσηγήσατο αύτόν Σιγή , έαυτόν μονώ τατον γεγονέναι λέγων, άτε μονογενή ύπαρχων αύτω, del. αύτω, τό του ύστερήματο κατατεθέν ει αύτόν ώδέ πω άπεκύησεν. Αύτήν τήν πανυπερτάτην άπό τών αοράτων και άκατονομάστων τούτων 1. τόπων Τετράδα κατεληλυθέναι σχή μάτι γυναικεία) πρό αύτόν, επειδή, φησι, τό άρρεν αύτή ό κόσμος φέρειν ούκ ήδύνατο, και μηνύσαι αύτή τί ήν, Ηίρρ. αύτήν ήτι ήν και τήν τών πάντων γενέσιν, ήν ούδενί πώποτε ούδέ Θεών ούδέ άνθρώπων άπεκάλυψε, τούτω μονωτάτω Ηίρρ. μονώ διηγήσασθαι, ούτω είπουσας δε τό πρώτον ό Πατήρ ώδινεν 1. ώ Πατήρ ούδει ό άνεννόητο και άνούσιο , ό μήτε άρρεν μήτε θήλυ, ήθέλησεν αύτού τό άρρητον supple ex Ηίρρ. ρητόν γεννηθήναι Ηίρρ. γενέσθαι και τό αόρατον μορφωθήναι, ήνοιξε τό στόμα και προήκατο λόγον δμοιον αύτω· δ παραστά ύπέδειξεν Ηίρρ. έπέδ. αύτω δ ήν, αύτό του άοράτου μορφή φανεί . 'Η δέ έκφώνησι του ονόματος έγένητο τοιαύτη· έλάλησε λόγον τόν πρώτον του ονόματος αύτού, ήτι ήν άρχή, και ήν ή συλλαβή αύτού στοιχείων τεσσάρων. 'Επισυνήψε Ηίρρ. έπειτα συνήψε τήν δευτέραν και ήν και αύτή στοιχείων τεσσάρων. 'Εξη έλάλησε τήν τρίτην και ήν και αύτή στοιχείων δέκα. Και τήν μετά ταύτα έλάλησε· και ήν και αύτή στοιχείων δεκαδύο. 'Εγένετο ούν ή έκφώνησι του δλου ονόματος στοιχείων μέν τριάκοντα, συλλαβών δέ τεσσάρων. 'Εκαστον δέ τών στοιχείων ίδια γράμματα, και ίδιον χαρακτήρα, και ιδιαν έκφώνησιν, και σχήματα, και εικόνα έχειν, και μηδέν αύτών είναι, δ τήν εκείνου καθορά μορφήν, ούπερ αύτό Ηίρρ. αύτό στοιχείον έστιν άλλα ούδέ γινώσκει γινώσκειν αύτόν, ούδέ μήν τήν του πλησίον αύτού εκαστον έκφώνησιν πολιορκεί, Ηίρρ. γινώσκειν άλλα ό αύτό έκφωνεί, ώ τό παν έκφωνουντα, τό δλον ήγεΐσθαι όνομάζειν. 'Εκαστον γάρ αύτών μέρο δν του όλου, τόν ιδιον ήχον ώ τό παν όνομάζειν, και μή παύσασθαι ήχουντα, μέχρι δτου επί τό έσχατον γράμμα του εκάστου Ηίρρ. εσχάτου στοιχείου μονογλωσσήσαντο καταστήσαι Ηίρρ. μονογλωττήσαντι καταντήσαι. Τότε δέ και τήν άποκατάστασιν τών δλων έφη γενέσθαι, δταν τά πάντα κατελθόντα ει τό έν γράμμα, μίαν και τήν αύτήν έκφώνησιν ήχήση· ή έκφωνήσεω εικόνα τό άμήν όμου λεγόντων ήμών ύπέθετο είναι. Του δέ φθόγγου ύπάρχειν του μορφούντα τόν άνούσιον και άγέννητον Αίώνα· και είναι τούτου μορφή , α ό Κύριο άγγέλου είρηκε, τά διηνεκώ βλεπούσα τό πρόσωπον του Πατρό . 1.8.2 Τά δέ ονόματα τών στοιχείων τά ρητά και κοινά Η. κοινά και ρητά, Αίωνα και λόγου , και ρίζα , και σπέρματα, και πληρώματα, και καρπού ώνόμασε. Τά δέ καθ' ένα αύτών και εκάστου ίδια έν τώ όνόματι τή Εκκλησία έμπεριεχόμενα νοείσθαι έφη. 'Ω 1. ών στοιχείων του εσχάτου Η. στοιχείου τό ύστερον 1. ύστατον γράμμα φωνήν προήκατο τήν αύτού· ού suppi, ό. Η. ήχο έξελθών καθ' εικόνα τών στοιχείων στοιχεία ίδια έγένησεν εξ ών τά τε ένταυθα κατακεκοσμήσθαι Ηίρρ. διακεκ. φησι, και τών τά Η. προ τούτων γεγενήσθαι. Τό μέν τοι γράμμα αύτό, ού ό ήχο ήν συνεπακολουθών τώ ήχω και τό κάτω, Η. ύπό τή συλλαβή τή έαυτου άνειλήφθαι άνω λέγει ει αναπλήρωσιν του δλου· μεμενηκέναι δέ ει τά κάτω τόν ήχον, ώσπερ έξω ριφέντα. Τό δέ στοιχείον αύτό άφ' ού τό γράμμα σύν τή εκφωνήσει τή έαυτου συγκατήλθε κάτω, δ dele δ γραμμάτων είναι φησι τριάκοντα, και έν εκαστον τών τριάκοντα γραμμάτων έν έαυτώ έχειν έτερα γράμματα, δι' ού Η. 1. ών τό δνομα του γράμματος ονομάζεται· και αυ πάλιν τά έτερα δι' άλλων όνομάζεσθαι γραμμάτων, και τά άλλα δι' άλλων ώ Η. 1. ώστε ει άπειρον εκπίπτειν τό πλήθος τών γραμμάτων. Ούτω δ' αν σαφέστερον μάθοι τό λεγόμενον 1.8.3 Τό δέλτα στοιχείον γράμματα έν έαυτώ έχει πέντε, αύτό

δέ τό δέλτα, καί τό ει, καί τό λάμβδα, καί τό ταυ, καί τό άλφα· καί ταῦτα πάλιν τὰ γράμματα δι' ἄλλων γράφεται γραμμάτων, καί τὰ ἄλλα δι' ἄλλων. Εἰ οὖν ἡ πάσα ὑπόστασι τοῦ δέλτα εἰ ἀπειρον ἐκπίπτει, ἀεὶ ἄλλων ἄλλα γράμματα γεννώντων, καί διαδεχομένων ἀλληλα, πῶσω μάλλον ἐκείνου τοῦ στοιχείου μεῖζον εἶναι τό πέλαγο τῶν γραμμάτων; Καί εἰ τό εν γράμμα οὕτω ἀπειρον, δρα δλου τοῦ ονόματος τόν βυθόν τῶν γραμμάτων, ἐξ ὧν τόν προπάτορα ἡ Μάρκου Σιγή συνεστάναι ἐδογμάτισε. Διό καί τόν Πατέρα ἐπιστάμενον τό ἀχώρητον αὐτοῦ, δεδωκέναι τοῖ στοιχείοι, ἅ καί Αἰώνα καλεῖ, ἐνὶ ἐκάστω αὐτῶν τήν ἰδίαν ἐκφώνησιν ἐκβοᾶν, διά τό μή δύνασθαι *ένα τό δλον ἐκφωνεῖν*. 1.8.4 Ταῦτα δέ σαφηνίσασαν αὐτῷ τήν τετρακτύν εἰπεῖν θέλω δέ σοι καί αὐτήν ἐπιδείξει τήν Ἀλήθειαν. Κατήγαγον γάρ αὐτήν ἐκ τῶν ὑπερθεν δωμάτων, ἴν' εἰσῖδη αὐτήν γυμνήν, καί καταμάθοι Η. καταμάθη τό κάλλο αὐτή· ἄλλα καί ἀκούση αὐτή λαλούση, καί θαυμάση τό φρόνημα αὐτή. Ὅρα οὖν κεφαλὴν ἄνω, τό άλφα καί τό ω, Η. τό πρῶτον άλφα ω τράχηλον δέ β καί ψ, ὦμου ἄμα χερσί γ καί χ, στήθη δ καί φ, διάφραγμα Η. φράγμα ε καί υ, νῶτον Η. κοιλίαν ζ καί τ, κοιλίαν Η. αἰδοῖα η καί σ, μηροῦ θ καί ρ, γόνατα ι καί π, κνήμα κ καί ο, σφυρά λ καί ξ, πόδα μ καί ν. Τοῦτο ἐστί τό σῶμα τή κατά τόν μάγον Ἀληθεία· τοῦτο τό σχῆμα τοῦ στοιχείου, οὗτο ὁ χαρακτήρ τοῦ γράμματος. Καί καλεῖ τό στοιχεῖον τοῦτο Ἀνθρωπον εἶναι τε πηγῆν φησιν αὐτό παντό λόγου, καί ἀρχήν πάση φωνῆ, καί παντό ἀρρήτου ρῆσιν, καί τή σιωπωμένη Σιγή στόμα. Καί τοῦτο μέν τό σῶμα αὐτή. Σὺ δέ μετάρσιον ἐγείρα τό Η. adj. τή διανοία νόημα, τόν αὐτογεννήτορα καί πατροδότορα Η. γεννήτορα καί προπάτορα λόγον ἀπό στομάτων Ἀληθεία ἀκουε. 1.8.5 Ταῦτα δέ ταύτη εἰπούση, προσβλέψασαν αὐτῷ τήν Ἀλήθειαν, καί ἀνοιξασαν τό στόμα λαλήσαι λόγον τόν δέ λόγον ὄνομα γενέσθαι, καί τό ὄνομα γενέσθαι Η. εἶναι τοῦτο, δ γινώσκωμεν καί λαλούμεν, Χριστόν Ἰησοῦν δ καί ὀνομάσασαν αὐτήν παρ' αὐτή Η. παραυτικά σιωπήσαι, καί σιωπήν. Προσδοκῶντα δέ τοῦ Μάρκου πλεῖόν τι μέλλειν αὐτήν λέγειν, πάλιν ἡ τετρακτὺ παρελθούσα εἰ τό μέσον, φησὶν ὡ εὐκαταφρόνητον ἠγήσω τόν λόγον, δν ἀπό στομάτων τή Ἀληθεία ἤκουσα· οὐ τοῦθ', δπερ οἶδα καί δοκοῖ, παλαιόν Η. Ι. δοκεῖ ἔχειν, πάλαι ἐστίν ὄνομα· φωνήν γάρ μόνον ἔχει αὐτοῦ, τήν δέ δύναμιν ἀγνοεῖ. Ἰησοῦ μέν γάρ ἐπίσημον ὄνομα, ἐξ ὧν Η. Ι. ἔχον γράμματα, ὑπό πάντων τῶν τή κλήσεω γινωσκόμενον. Τό δέ παρά τοῖ Αἰώσι τοῦ Πληρώματος πολυμερές τυγχάνον, ἄλλη ἐστί μορφή, καί ἑτέρου τύπου, γινωσκόμενον ὑπ' ἐκείνων τῶν συγγενῶν, ὧν τὰ μεγέθη παρ' αὐτῶν Η. αὐτῷ ἐστί διαπαντό. 1.8.6 Ταῦτ' οὖν τὰ παρ' ὑμῖν εἰκοσιτέσσαρα γράμματα ἀπορροῖα ὑπάρχειν γίνωσκε τῶν τριῶν δυνάμεων εἰκονικό, τῶν περιεχουσῶν Η. habet ἐμπεριεχουσῶν τόν δλον τῶν ἄνω στοιχείων τόν ἀριθμόν. Τὰ μέν γάρ ἀφωνα γράμματα ἑννέα νόμισον εἶναι τοῦ Πατροῦ καί τή Ἀληθεία, διά τό ἀφώνου αὐτοῦ εἶναι, τουτέστιν ἀρρήτου καί ἀνεκλαλήτου. Τὰ δέ ἡμίφωνα οκτώ, δντα τοῦ Αόγου καί τή Ζωή, διά τό μέσα ὡσπερ ὑπάρχειν τῶν τε ἀφώνων καί τῶν φωνηέντων καί ἀναδέχεσθαι τῶν μέν ὑπερθεν τήν ἀπορροῖαν, τῶν δ' ὑπέρ αὐτήν Η. Ι. ὑπ' αὐτά τήν ἀναφοράν. Τὰ δέ φωνήεντα καί αὐτά ἑπτὰ δντα τοῦ Ἀνθρώπου καί τή Ἐκκλησία, ἐπεὶ διά τοῦ Ἀνθρώπου φωνῆ προελθούσα, ἐμόρφωσε τὰ δλα. Ὁ γάρ ἦχο τή φωνῆ μορφήν αὐτοῖ περί ἐποίησεν. Ἔστιν Η. οὖν ὁ μέν Λόγο ἔχων καί ἡ Ζωή τὰ οκτώ, ὁ δέ Ἀνθρωπο καί ἡ Ἐκκλησία τὰ ἑπτὰ, ὁ δέ Πατήρ καί ἡ Ἀλήθεια τὰ ἑννέα. Ἐπειδὴ Η. Ἐπί δέ τουῦστερήσαντο λόγου ὁ ἀφεδρασθεῖ ἐν τῷ Πατρὶ κατήλθε, πεμφθεῖ Η. ἐκπεμφθεῖ ἐπὶ τόν ἀφ' οὗ ἐχωρίσθη ἐπὶ διορθώσει τῶν πραχθέντων, ἵνα ἡ τῶν πληρωμάτων ἐνότη ἰσότητα ἐχουσα καρποφορῆ μίαν ἐν πάσι τήν ἐκ πάντων δύναμιν. Καί οὕτω ὁ τῶν ἐπτὰ τῶν ὀκτῶ ἐκομίσατο δύναμιν καί ἐγένοντο οἱ Η. τρεῖς τόποι ὁμοιοὶ τοῖ ἀριθμοῖ, ὀγδοάδε δντε· οἷτινε τρεῖς ἐφ' ἑαυτοῦ ἐλθόντες,

τόν τών εικοσιτεσσάρων ἀνέδειξαν ἀριθμόν. Τά μὲν τοι τρία στοιχεῖα ἀφίησιν Η. (ἀ) φησιν αὐτό τών τριῶν ἐν συζυγίᾳ δυνάμεων ὑπάρχειν, ἀ ἐστὶν ἐξ, ἀφ' ὧν ἀπερρῦη τὰ εικοσιτέσσαρα στοιχεῖα, τετραπλασιασθέντα τῷ τῆ ἀρρητου τετράδο λόγω, τὸν αὐτὸν αὐτοῖ ἀριθμόν ποιεῖ, ἄπερ φησὶ τοῦ ἀνονομάστου ὑπάρχειν. Φορεῖσθαι δὲ αὐτὰ ὑπὸ τών τριῶν δυνάμεων, εἰ ὁμοιότητα τοῦ ἀοράτου, ὧν στοιχείων εἰκόνε εικόνων τὰ παρ' ἡμῖν διπλὰ γράμματα ὑπάρχειν, ἀ συναριθμούμενα τοῖ εικοσιτέσσαρσι στοιχείοι δυνάμει τών Η. τῆ κατὰ ἀναλογίαν τὸν τών τριάκοντα ποιεῖ ἀριθμόν. 1.8.7 Τούτου του λόγου, καὶ τῆ οικονομία Η. ἀναλογία ταύτη καρπὸν φησιν ἐν ὁμοιώματι εἰκόνε πεφυκέναι Ηῖρρ, πεφηνέναι ἐκείνον, τὸν μετὰ τὰ ἐξ ἡμέρα τέταρτον ἀναβάντα εἰ τὸ ὄρο , καὶ γενόμενον ἕκτον, τὸν κρατηθέντα καὶ καταβάντα Η. καταβ. καὶ κρατ. ἐν τῆ ἐβδομάδι, ἐπίσημον ὄγδοάδα ὑπάρχοντα, καὶ ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ τὸν ἅπαντα τών στοιχείων ἀριθμόν, Η. ὦν ἐφανέρωσεν, ἐλθόντο αὐτοῦ ἐπὶ τὸ βάπτισμα, ἢ τῆ περιστερά κάθοδο , ἢτι ἐστὶν ω καὶ α. Ὁ γὰρ ἀριθμὸς αὐτῆ μίᾳ καὶ ὀκτακόσια. Καὶ διὰ τοῦτο Μωϋσέα ἐν τῆ ἕκτη τών Η. ἡμέρα ἡμερῶν εἰρηκέναι τὸν ἀνθρώπον γεγονέναι· καὶ τὴν οικονομίαν δὲ ἐν τῆ ἕκτη τών ἡμερῶν, ἢτι ἐστὶ παρασκευῆ, τὸν ἔσχατον ἀνθρώπον εἰ ἀναγέννησιν τοῦ πρώτου ἀνθρώπου πεφηνέναι, ἢ οικονομία ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ del. καὶ Η. τὴν ἕκτην ὥραν Η. εἶναι, ἐν ἢ προσηλώθη τῷ ζύλω. Τὸν γὰρ τέλειον νοῦν, ἐπιστάμενον τὸν τών ἐξ ἀριθμόν, δύνάμιν ποιήσῃ καὶ ἀναγεννήσῃ ἔχοντα, φανερώσῃ τοῖ υἱοῖ τοῦ φωτὸς τὴν δι' αὐτοῦ Ι. διὰ τοῦ φανέντο ἐπισήμου εἰ αὐτὸν δι' αὐτοῦ λ. εἰ ἐπίσημον τοῦ δὲ ἀριθμοῦ γενομένην ἀναγέννησιν. Ἐνθεν καὶ τὰ διπλὰ γράμματα τὸν ἀριθμὸν ἐπίσημον ἔχειν φησίν. Ὁ γὰρ ἐπίσημο ἀριθμὸς συγκραθεῖ τοῖ εικοσιτέσσαρσι στοιχείοι , τὸ τριάκοντα γράμματον ὄνομα ἀπετέλεσε. 1.8.8 Κέχρηται δὲ διακόνω τῷ τών ἐπτὰ ἀριθμῶν μεγέθει, ὧ φησιν ἢ Μάρκου Σιγῆ, ἵνα τῆ αὐτοβουλήτου βουλή φανερωθῆ ὁ καρπὸς . Τὸν μὲν τοι ἐπίσημον τοῦτον ἀριθμὸν Ηῖρρ, delet τοῦτον ἀρ. ἐπὶ τοῦ παρόντο , φησὶ, τὸν ἐπὶ τοῦ ἐπισήμου μορφωθέντα νόησον, τὸν ὡσπερ μερισθέντα ἢ διχοτομηθέντα καὶ ἐξω μείναντα, δ τῆ ἑαυτοῦ δυνάμει τε καὶ φρονήσει, διὰ τῆ ἀπ' αὐτοῦ προβολῆ τοῦτον τὸν τών ἐπτὰ δυνάμεων, καὶ κατὰ Ηῖρρ, μιμήσει tamen μίμησιν τῆ ἐβδομάδο δυνάμει , ἐψύχῃσε κόσμον, καὶ ψυχὴν ἔθετο εἶναι τοῦ δρωμένου παντὸς . Κέχρηται μὲν οὖν αὐτὸ Η. loco αὐτοῦ Ι. καὶ οὕτω τῷδε τῷ ἔργω, ὧ αὐθαιρέτω ὑπ' αὐτοῦ γενομένω· τὰδε διακόνει, μιμήματα ὄντα τών ἀμιμήτων, τὴν ἐνθύμησιν τῆ μητρὸς . Καὶ ὁ μὲν πρῶτο οὐρανὸς φθέγγεται τὸ α, ὁ δὲ μετὰ τοῦτον τὸ εἰ, ὁ δὲ τρίτος ἢ, τέταρτο δὲ καὶ μέσο τών ἐπτὰ τῆν τοῦ Ι δύνάμιν ἐκφωνεῖ, ὁ δὲ πέμπτο τὸ ου, ἕκτο δὲ τὸ υ, ἐβδομο Η. δὲ καὶ τέταρτο ἀπὸ μέρους Η. ἀπὸ τοῦ μέσου τὸ ω στοιχείον ἐκβοᾷ, καθὼ ἢ Μάρκου Σιγῆ, ἢ πολλὰ μὲν φλυαρούσα, μηδὲν δὲ ἀληθὲ λέγουσα, διαβεβαιούται. Αἵτινε δυνάμει ὁμοῦ, φησὶ, πάσαι εἰ ἀλλήλα συμπλακεῖσαι ἠχοῦσι καὶ δοξάζουσιν ἐκείνον, ὑφ' οὗ προεβλήθησαν ἢ δὲ δόξα τῆ ἠχῆ Η. ἠχῆσεω ἀναπέμπεται εἰ τὸν Προπάτορα. Ταύτη μὲν τοι τῆ δοξολογία τὸν ἦχον εἰ τὴν γῆν φερόμενον φησὶ πλάστην γενέσθαι, καὶ γεννήτορα τών ἐπὶ τῆ γῆ . 1.8.9 Τὴν δὲ ἀπόδειξιν φέρει ἀπὸ τών ἀρτι γεννωμένων βρεφῶν, ὧν ἠχῆ Η. ἢ ψυχὴ ἅμα τῷ ἐκ μήτρα προελθεῖν ἐπιβοᾷ ἐνὸς ἐκάστου τών στοιχείων τούτων Η. τοῦτον τὸν ἦχον. Καθὼ οὖν αἱ ἐπτὰ, φησὶ, δυνάμει δοξάζουσι τὸν Λόγον, οὕτω καὶ ἢ ψυχὴ ἐν τοῖ βρέφεσι κλαίουσα καὶ θρηνοῦσα Μάρκον, δοξάζει αὐτόν. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸν Δαβὶδ εἰρηκέναι· Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον καὶ πάλιν, Οἱ οὐρανοῖ διηγούνται δόξαν Θεοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο ἐν τε Η. ἐπὶ δὲ ἐν πόνοι καὶ ταλαιπωρίαι ψυχὴ γενομένη, εἰ διῦλισμόν αὐτῆ , ἐπιφωνεῖ τὸ ω εἰ σημεῖον αἰνέσεω , ἵνα γνωρίσασα ἢ ἄνω ψυχὴ τὸ συγγενὲ αὐτῆ , βοηθὸν αὐτῆ καταπέμψῃ. 1.8.10 Καὶ περὶ μὲν τοῦ παντὸς , ὀνόματι τριάκοντα δντο γραμμάτων τούτου, καὶ

του Βυθου του αύζοντο έκ τών τούτου γραμμάτων, έτι τε τή 'Αλήθεια σώματο δωδεκαμελού έκ δύο γραμμάτων συνεστώτο , και τή φωνή αυτή , ήν Int. προσωμίλησε μή προσομιλήσασα, και περί τή έπιλύσεω τού μή λαληθέντο ονόματο , και περί τή τού κόσμου ψυχή και άνθρωπου, καθά έχουσι τήν κατ' εικόνα οικονομίαν, ούτω έλήρησεν. Εξή δέ ώ από τών ονομάτων ισάριθμον δύναμιν έπέδειξεν ή τετρακτύ αύτώ, άπαγγελοϋμεν, ίνα μηδέν λάθη σε τών ει ήμά ύπ' αυτού λεγομένων έληλυθότων, άγαπητέ, καθώ πολλάκι άπητησα παρ' ήμών. 1.8.11 Ούτω ούν άπαγγέλλει ή πάνσοφο αύτώ Σιγή τήν γένεσιν τών εικοσιτεσσάρων στοιχείων τή μονότητι συνυπάρχειν ένότητι Η. ένότητα, έξ ών δύο προβολαί, καθ' α προειρητακ μονά τε και τό έν επί Η. Ι. δι δύο ούσαι τέσσαρα Η. τέσσαρε έγένοντο· δι γάρ δύο, τέσσαρε . Και πάλιν, αι δύο και τέσσαρε ει τό αύτό συντεθείσαι τόν τών έξ έφανέρωσαν άριθμόν. Ούτοι δέ οι έξ τετραπλασιασ θέντε , τά εικοσιτέσσαρα άπεκύησαν μοφά . Και τά μέν τή πρώτη τετραάδο ονόματα αγία άγιων νοοϋμενα, και μή δυνάμενα λεχθήναι, γινώσκεσθαι Η. adj. δέ ύπό μόνου τού Υιού, ά ο Πατήρ οίδε τίνα έστι. Τά δέ σεμνά, και μετά πίστεω ονομαζόμενα παρ' αύτώ έστι ταύτα· 'Αρρητο και Σιγή, Πατήρ τε και 'Αλήθεια. Ταύτη δέ τή τετραάδο ό σύμπα άριθμό έστι στοιχείων εικοσιτεσσάρων. 'Ο γάρ 'Αρρητο όνομα γράμματα έχει έν έαυτώ επτά, ή δέ Σιγή πέντε, και ό Πατήρ Η. ha. πέντε, και ή Αλήθεια επτά· ά συντεθέντα επί τό αύτό, τά δι πέντε, και δι επτά, τόν τών εικοσιτεσσάρων άριθμόν άνεπλήρωσεν. 'Ωσαύτω δέ και ή δευτέρα τετραά , Λόγο και Ζωή, Άνθρωπο και 'Εκκλησία, τόν αύτόν άριθμόν τών στοιχείων άνέδειξαν. Και τό τού Σωτήρο δέ ρητόν όνομα, όκτώ και δέκα, γραμμάτων ύπάρχειν Η. ύπάρχει έξ, τό δ' άρρητον αυτού γραμμάτων εικοσιτεσσάρων. Υιό Χριστό , γραμμάτων δωδεκα· τό δέ έν Η. τώ Χριστώ άρρητον, γραμμάτων τριάκοντα. Και διά τούτο φησιν αύτόν α και ω, ίνα τήν περιστεράν μηνύση, τούτον έχοντο τόν άριθμόν τούτου τού όρνεου. 1.8.12 'Ο δέ 'Ιησού ταύτην έχει, φησί, τήν άρρητον γένεσιν. Από γάρ τή Μητρό τών όλων, τή πρώτη τετραάδο , έν θυγατρό τρόπω προήλθεν ή δευτέρα τετραά , και έγένετο όγδοό , έξ ή προήλθε δεκά · ούτω έγένετο δεκά και όγδοό . 'Η ούν δεκά έπισυνελθουσα τή όγδοάδι, και δεκαπλασίονα αύτήν ποιήσασα, τόν τών όγδοήκοντα προεβίβασεν άριθμόν και τά όγδοήκοντα πάλιν δεκαπλασίασασα, τόν τών όκτακοσίων άριθμόν έγέννησεν ώστε είναι τόν άπαντα τών γραμμάτων άριθμόν από όγδοάδο ει δεκάδα προελθόντα, η και π και ω, δ έστι δεκαοκτώ (ιηή Η. 'Ιησού . Τό γάρ 'Ιησού Η. 'Ιησού όνομα κατά τόν έν τοί γράμμασιν άριθμόν, ω έστιν όγδοηκονταοκτώ. 'Εχει 'Εχει σαφώ και τήν ύπερουράνιον τού η και τού σ Ι. του 'Ιησού κατ' αυτού γένεσιν. Διό και τόν άλφάβητον τών Ελλήνων έχειν Η. έχει μονάδα όκτώ, και δεκάδα όκτώ, και εκατοντάδα όκτώ, τήν τών όκτακοσίων όγδοηκονταοκτώ ψήφον έπειτα δεικνύοντα Int. et Η. έπιδεικνύοντα, τουτέστι τό ε ι η, Η. τόν 'Ιησούν τόν έκ πάντων συνεστώτα τών άριθμών. Και διά τού Η. τούτο άλφα και ω ονομάζεσθαι αύτόν, τήν έκ πάντων γένεσιν σημαίνοντα. Και πάλιν ούτω · τή πρώτη τετραάδο κατά πρόσβασιν πρόβασιν άριθμού ει αύτήν συντιθεμένη , ό τών δέκα άνεφάνη άριθμό . Μία γάρ και δύο και τρει και τέσσαρε επί τό αύτό συντεθείσαι, δέκα γίνονται· και τούτ' είναι θέλουσι τόν 'Ιησούν. 1.8.13 'Αλλά και ό Χριστό , φησί, γραμμάτων όκτώ ών, τήν πρώτην όγδοάδα σημαίνει, ήτι τώ δέκα ι συμπλακείσα, τόν 'Ιησούν άπεκύησε. Αέγεται δέ, φησί, και υιό Χριστό , τουτέστιν ή δωδεκά · τό γάρ υιό όνομα γραμμάτων έστι τεσσάρων, τό δέ Χριστό όκτώ· άτινα συντεθέντα τό τή δωδεκάδο έπέδειξαν μέγεθο . Πριν μέν ούν, φησί, τούτου τού ονόματο τό έπίσημον φανήναι, τουτέστι τόν 'Ιησούν, τοί υιοί τόν υιόν, έν άγνοια πολλή ύπήρχον οι άνθρωποι και πλάνη. 'Οτε δέ έφανερώθη τό έξαγράμματον όνομα, δ σάρκα περιεβάλλετο, ίνα ει τήν αισθησιν τού ανθρώπου κατέλθη, έχων έν έαυτώ

αὐτὰ τὰ ἐξ καὶ τὰ εἰκοσιτέσσαρα, τότε γνόντε αὐτόν ἐπαύσαντο τὴ ἀγνοία , ἐκ θανάτου δὲ εἰ ζωὴν ἀνήλθον, τοῦ ονόματος αὐτοῖ ὁδοῦ γεννηθέντο πρό τὸν Πατέρα τὴ ἀλήθεια . Τεθεληκέναι γὰρ τὸν Πατέρα τῶν ὅλων λύσαι τὴν ἀγνοίαν, καὶ καθελεῖν τὸν θάνατον. Ἀγνοία δὲ λύσι ἢ ἐπιγνώσι αὐτοῦ ἐγένετο. Καὶ διὰ τοῦτο ἐκλεχθῆναι τὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ κατ' εἰκόνα τὴ ἄνω δυνάμει οἰκονομηθέντα Ἄνθρωπον. 1.8.14 Ἀπὸ τετράδο γὰρ προήλθον οἱ Αἰώνε . Ἦν δὲ ἐν τῇ τετράδι Ἄνθρωπο καὶ Ἐκκλησία, Λόγο καὶ Ζωή. Ἀπὸ τούτων οὖν δυνάμει , φησίν, ἀπορρυσίαι, ἐγενεσιούργησαν τὸν ἐπὶ γῆ φανέντα Ἰησοῦν. Καὶ τοῦ μὲν λόγου ἀναπεπληρωκέναι τὸν τόπον τὸν ἀγγελὸν Γαβριήλ, τὴ δὲ Ζωὴ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τοῦ δὲ Ἀνθρώπου τὴν δυνάμιν τοῦ υἱοῦ Ἡ. τὴν τοῦ ὑψίστου δ· τὸν δὲ τὴ Ἐκκλησία τόπον ἢ Παρθένο ἐπέδειξεν. Οὕτω τε ὁ κατ' οἰκονομίαν διὰ τὴ Μαρία γενεσιουργεῖται παρ' αὐτῷ ἄνθρωπο , ὃν ὁ Πατὴρ τῶν ὅλων διελθόντα διὰ μήτρα ἐξελέξατο διὰ Λόγου εἰ ἐπιγνώσιν αὐτοῦ. Ἐλθόντο δὲ αὐτοῦ εἰ τὸ ὕδωρ, κατελθέῖν εἰ αὐτόν ὡ περιστεράν τὸν ἀναδραμόντα ἄνω, καὶ πληρώσαντα τὸν δωδέκατον ἀριθμὸν ἐν ὧ ὑπάρχει τὸ σπέρμα τούτων τῶν συσπαρέντων αὐτῷ, καὶ συγκαταβάτων, καὶ συναναβάτων. Αὐτὴν δὲ τὴν δυνάμιν κατελθούσαν σπέρμα φησίν εἶναι τοῦ Πατρὸ Ἡ. πληρώματο , ἔχον ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, τὴν τε διὰ τούτων γινωσκομένην ἀνονόμαστον δυνάμιν τὴ Σιγή , καὶ τοῦ ἀπαντα Αἰώνα . Καὶ τούτ' Ἡ. τούτον εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ λαλήσαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Ἡ. δ. τ. στόματο τοῦ Υἱοῦ, τὸ ὁμολογήσαν ἑαυτὸν υἱὸν ἀνθρώπου, καὶ φανερώσαντα Ἡ. φανερώσαν τὸν Πατέρα, κατελθὸν μὲν εἰ τὸν Ἰησοῦν, ἠνώσθαι δ' Ἡ. δ' abest αὐτῷ. Καὶ καθεῖλε μὲν τὸν θάνατον, φησίν, ὁ ἐκ τῆ οἰκονομία Σωτήρ, ἐγνώρισε δὲ τὸν Πατέρα Χριστὸν Ἡ. Χρ. Ἰησοῦν. Εἶναι οὖν τὸν Ἰησοῦν ὄνομα μὲν τοῦ ἐκ τῆ οἰκονομία ἀνθρώπου λέγει, τεθείσθαι δὲ εἰ ἐξομοίωσιν καὶ μόρφωσιν τοῦ μέλλοντο εἰ αὐτόν κατέρχεσθαι Ἀνθρώπου, τὸν Ἡ. ὃν χωρήσαντα αὐτόν. Ἐσχηκέναι δὲ αὐτόν τε τὸν Ἀνθρωπον, αὐτόν τε τὸν Λόγον, καὶ τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Ἄρρητον, καὶ τὴν Σιγὴν, καὶ τὴν Ἀλήθειαν, καὶ Ἐκκλησίαν, καὶ Ζωὴν. 1.8.15 Ταῦτα δὴ ὑπὲρ τὸ ἰοῦ, καὶ τὸ φεῦ, καὶ ὑπὲρ τὸ τὴν πάσαν τραγικὴν φώνησιν καὶ σχετλιασμὸν ἐστὶ. Τί γὰρ οὐκ ἀν μισήσειε τῶν τηλικούτων ψευσμάτων κακοσύνθετον ποιητὴν, τὴν μὲν Ἀλήθειαν ὀρών εἰδῶλον ὑπὸ Μάρκου γεγυνοῦσαν, καὶ τοῦτο τοῖ τοῦ ἀλφαβήτου γράμμασι κατεστιγμένην. Νεωστὶ, πρό ὡ τὸ ἀπ' ἀρχῆ , τὸ δὴ λεγόμενον χθέ καὶ πρῶην, "Ἐλλήνε ὁμολογοῦσιν ἀπὸ Κάδμου πρῶτον ἐξ καὶ δέκα παρεληφέναι, εἶτα μετέπειτα προβαινόντων τῶν χρόνων αὐτοῖ ἐξευρηκέναι ποτέ μὲν τὰ δασέα, ποτέ δὲ τὰ διπλά· ἐσχάτον δὲ πάντων Παλαμήδην φασὶ τὰ μακρὰ τοῦτοι προστεθεικέναι προ τοῦ οὖν "Ἐλλήσι ταῦτα γενέσθαι, οὐκ ἦν Ἀλήθεια· τὸ γὰρ σῶμα αὐτῆ κατὰ σε, Μάρκε, μεταγενέστερον μὲν Κάδμου, καὶ τῶν προ αὐτοῦ· μεταγενέστερον δὲ τῶν τὰ λοιπὰ προστεθεικόντων στοιχεῖα· μεταγενέστερον δὲ καὶ σαυτοῦ· σὺ γὰρ μόνον εἰδῶλον κατήγαγε τὴν ὑπὸ σου λεγομένην Ἀλήθειαν. 1.8.16 Τί δ' ἀνέξεται σου τὴν τοσαῦτα φλυαρούσαν Σιγὴν, ἢ τὸν ἀνονόμαστον ὀνομάζει, καὶ τὸν ἄρρητον ἐξηγείται, καὶ τὸν ἀνεξιχνίαστον ἐξιστορεῖ· καὶ ἠνοιχέναι τὸ στόμα φησίν αὐτὸ 1. αὐτόν, ὃν ἄσῶματον καὶ ἀνείδεον λέγει· καὶ προενέγκασθαι Λόγον, ὡ ἐν τῶν συνθέτων ζώων τὸν τε Λόγον αὐτοῦ ὁμοίον ὄντα τῷ προβαλόντι, καὶ μορφὴν τοῦ ἀοράτου γεγονότα, στοιχείων μὲν εἶναι τριάκοντα, συλλαβῶν δὲ τεσσάρων; Ἔσται οὖν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Λόγου ὁ Πατὴρ τῶν πάντων, ὡ σὺ φη , στοιχείων μὲν τριάκοντα, συλλαβῶν δὲ τεσσάρων. Ἦ πάλιν τί ἀνέξεται σου εἰ σχήματα καὶ ἀριθμοῦ , ποτέ μὲν τριάκοντα, ποτέ δὲ εἰκοσιτέσσαρα, ποτέ δὲ ἐξ μόνον, συγκλείοντο τὸν τῶν πάντων κτιστὴν, καὶ δημιουργόν, καὶ ποιητὴν Λόγον τοῦ Θεοῦ· κατακερματίζοντο αὐτόν εἰ συλλαβὸ μὲν τέσσαρα , στοιχεῖα δὲ τριάκοντα· καὶ τὸν πάντων Κύριον τὸν ἐστερεωκότα τοῦ

οὐρανοῦ , εἰ ὡ π η κατάγοντα ἀριθμὸν, ομοίω τῷ ἀλφαβῆτῳ αὐτὸν γεγονότα Ι.
ἀλφ. γεγ. καὶ αὐτὸν π. χ. π., πάντα χωροῦντα Πατέρα, ἀχώρητον δὲ ὑπάρχοντα, εἰ
τετράδα, καὶ ὄγδοάδα, καὶ δεκάδα, καὶ δωδεκάδα ὑπομερίζοντο , καὶ διὰ τῶν
τοιούτων πολυπλασιασμών, τὸ ἀρρητον καὶ ἀνενόητον, ὡ σὺ φή , τοῦ Πατρὸς
ἐκδιηγουμένου; Καὶ δν ἀσώματον καὶ ἀνούσιον ονομάζει , τὴν τούτου οὐσίαν καὶ
τὴν ὑπόστασιν ἐκ πολλῶν γραμμάτων, ἐτέρων ἔξ ἐτέρων γεννωμένων,
κατασκευάζει , αὐτὸ Δαίδαλο ψευδῆ , καὶ τέκτων κακὸ γενόμενο τῆ
προπανυπερτάτου δυνάμεω · καὶ ἦν ἀμέριστον φή εἶναι, εἰ ἀφώνου , καὶ
φωνήεντα , καὶ ἡμιφώνου φθόγγου ὑπομερίζων τὸ ἀφωνον αὐτῶν τῷ τῶν
πάντων Πατρί, καὶ τῆ του υιοῦ Ι. τούτου ἐννοια ἐπιψευδόμενο , εἰ τὴν ἀνωτάτω
βλασφημίαν καὶ μεγίστην ἀσέβειαν ἐμβέβληκα ἅπαντα τοῦ σοι πειθομένου .
1.8.17 Διὸ καὶ δικαίω καὶ ἀρμοζόντω τῆ τοιαύτη σου τόλμη ὁ θεῖο πρεσβύτερ καὶ
κῆρυξ τῆ ἀληθεία ἐμέτρῳ ἐπιβεβόηκέ σοι, εἰπὼν οὕτω · Εἰδωλοποιέ, Μάρκε, καὶ
τερατοσκοπέ, Ἀστρολογικὴ ἐμπειρε καὶ μαγικὴ τέχνη , Δι' ὧν κρατύνει τῆ
πλάνη τὰ διδάγματα, Σημεῖα δεικνύ τοῖ ὑπὸ σου πλανωμένοι , Ἀποστατικὴ
δυνάμεω εγχειρήματα, "Α σὺ χορηγεῖ ὡ πατήρ Σατανά, εἰ Δι' ἀγγελικὴ δυνάμεω
Ἄζαζήλ ποιεῖν Ἔχων σε πρόδρομον ἀντιθεοῦ πανουργία . Καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεοφιλῆ
πρεσβύτερ . Ἡμεῖ δὲ τὰ λοιπὰ τῆ μυσταγωγία αὐτῶν, μακρὰ ὄντα, πειρασόμεθα
βραχέω διεξελεθῆναι, καὶ τὰ πολλῶ χρόνῳ κεκρυμμένα εἰ φανερόν ἀγαγεῖν οὕτω
γὰρ ἀν γένοιτο εὐέλεγκτα πάσι. 1.9.1 ΤΗΝ οὖν γένεσιν τῶν Αἰῶνων αὐτῶν, καὶ τὴν
πλάνην του προβάτου, καὶ ἀνεύρεσιν, ἐνώσαντε ἐπὶ τὸ αὐτὸ, μυστικώτερον
ἐπιχειροῦσιν ἀπαγγέλλειν οὗτοι οἱ εἰ ἀριθμοὺ τὰ πάντα κατάγοντε , ἐκ μονάδο
καὶ δυάδο φάσκοντε τὰ ὅλα συνεστηκέναι Η. συνεστάναι καὶ ἀπὸ μονάδο ἕω
τῶν τεσσάρων ἀριθμοῦντε οὕτω γεννώσι τὴν δεκάδα. Μία γάρ, καὶ δύο, καὶ τρεῖ ,
καὶ τέσσαρε , συντεθέσθαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὸν τῶν δέκα Αἰῶνων ἀπεκύησαν ἀριθμὸν.
Πάλιν δ' αὐ ἡ δυὰ ἀπ' αὐτῆ προελθουσα ἕω του ἐπισήμου, οἷον δύο καὶ τέσσαρε
καὶ ἕξ, τὴν δωδεκάδα ἀπέδειξε. Καὶ πάλιν ἀπὸ τῆ δυάδο ομοίω ἀριθμοῦντων
ἡμῶν ἕω τῶν δέκα, ἡ λ ἀνεδειχθη, ἐν ἡ οκτώ καὶ δέκα καὶ δώδεκα Η. ὄγδοο καὶ
δεκά καὶ δωδεκά . Τὴν οὖν δωδεκάδα, διὰ τὸν Η. τὸ ἐπίσημον συνεσηκέναι, διὰ τὸ
συνεπακολουθήσασαν Η. συνεπακολουθήσαν αὐτῆ τὸ ἐπίσημον, πάθο λέγουσι. Καὶ
διὰ τοῦτο περὶ τὸν δωδέκατον ἀριθμὸν του σφάλματο γενομένου, τὸ πρόβατον
ἀποσκιρτήσαν πεπλανήσθαι ἐπειδὴ τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ δωδεκάδα γεγενῆσθαι
φάσκουσι. Τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ ἀπὸ τῆ δωδεκάδο ἀπόστασιν Ι. ἀποστάσαν μίαν
δύναμιν ἀπολωλέναι μαντεύονται· καὶ ταύτην εἶναι τὴν γυναῖκα τὴν ἀπολέσασαν
τὴν δραχμὴν, καὶ ἀφασαν λύχνον, καὶ εὔρουσαν αὐτήν. Οὕτω οὖν καὶ (ἐπὶ) τοῦ
ἀριθμοῦ τοῦ καταλειφθέντα , ἐπὶ μὲν τῆ δραχμῆ τοῦ ἐννέα, ἐπὶ δὲ τοῦ
προβάτου τοῦ ἑνδεκα ἐπιπλεκομένου ἀλλήλοισι τὸν τῶν ἐνενηκονταεπνέα τικτεῖν
ἀριθμὸν ἐπεὶ ἐννάκι τὰ ἑνδεκα ἐνενηκονταεπνέα γίνεται. Διὸ καὶ τὸ ἀμὴν τούτον
λέγουσιν ἔχειν τὸν ἀριθμὸν. 1.9.2 Οὐκ ὀκνήσω δὲ σοι καὶ ἄλλῳ ἐξηγουμένων
αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι, ἵνα πανταχόθεν κατανοήσῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν. Τὸ γὰρ
στοιχεῖον τὸ ἡ σὺν μὲν ἀρ. Η. deest μὲν τῷ ἐπισήμῳ ὄγδοάδα εἶναι θέλουσιν, ἀπὸ του
πρώτου ὄγδοου κείμενον τόπου Η. ἀπὸ του Α ὄγδοῦ κείμενον τόπῳ· εἶτα πάλιν ἀνευ
του ἐπισήμου ψηφίζοντε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τῶν στοιχείων, καὶ ἐπισυνθέντε Η.
συντιθέντε μέχρι τοῦ η, τὴν τριακοντάδα ἐπιδεικνύουσιν. Ἀρξάμενο γὰρ Η. τι ἀπὸ
του ἀλφα, καὶ τελευτῶν εἰ τὸ η τῷ ἀριθμῷ Η. τὸν ἀριθμὸν τῶν στοιχείων,
ὑπεξαίρουμένο δὲ τὸ ἐπίσημον, καὶ ἐπισυντιθεῖ τὴν ἐπαύξησιν τῶν γραμμάτων,
εὔρησει τὸν τῶν τριάκοντα ἀριθμὸν. Μέχρι γὰρ του θ ε στοιχείου πεντεκαίδεκα
γίνονται· ἐπειτα προστεθεῖ αὐτοῖ ὁ τῶν ἑπτὰ ἀριθμῶ , β καὶ κ ἀπετέλεσε·
προσελθὼν τούτοι τὸ η, δ ἔστιν οκτώ, τὴν θαυμασιωτάτην τριακοντάδα

άνεπλήρωσε. Καί εντεύθεν αποδεικνύουσι τήν όγδοάδα μητέρα τών τριάκοντα Αιώνων. Έπει ούν έκ τριάκοντα Η. τών τριών δυνάμεων ήνωται ό τών λ άρθμό , τρει Ι. τρι αυτό γενόμενο τά ένενήκοντα έποίησε' τρει Η. τρι γάρ τριάκοντα ένενήκοντα. Καί αυτή δέ ή τριά έφ' έαυτή συντεθείσα, έννέα έγέννησεν. Ούτω δέ ή όγδοά τόν τών έννέα παρ' αύτοϊ Η. ένενήκοντα έννέα άπεκ. άρ. άπεκύησεν άριθμόν. Καί έπει ό δωδέκατο Αιών άποστά κατέλειψε τού άνω ένδεκα, κατάλληλον λέγουσι τόν τύπον τών γραμμάτων τώ σχήματι τού λόγου κείσθαι' ενδέκατον γάρ τών γραμμάτων κείται Η. κείσθαι τó λ, δ έστιν άρθμό τών τριάκοντα, καί κατ' εικόνα κείσθαι τή άνω οικονομία ' έπειδή από τού άλφα, χωρί του επισήμου, αύτών τών γραμμάτων ό άριθμό έω τού λ συντιθέμενο κατά τήν παραύξησιν τών γραμμάτων σύν αύτώ τώ λ, τόν τών ένενηκονταέννέα ποιείται άριθμόν. Ότι δέ τó λ ενδέκατον δν Ι. έν ένδεκάτω ον τόπω τή τάξει επί τήν τού όμοιου αύτου Η. αύτώ κατήλθε ζήτησιν, ίνα αναπληρώση τόν δωδέκατον άριθμόν, καί εύρόν αύτόν έπληρώθη, φανερόν είναι έξ αύτου τού σχήματο τού στοιχείου. Τó γάρ λ ώσπερ επί τήν τού όμοιου αύτώ ζήτησιν παραγενόμενον, καί εύρόν, καί εί έαυτόν άρπάσαν αύτόν, τήν του δωδεκάτου άνεπλήρωσε χώραν, τού Μ στοιχείου έκ δύο Λ συγκειμένου. Διό καί φεύγειν αύτου Η. αύτου διά τή γνώσεω τήν τών 0θ Η. ένενήκοντα έννέα χώραν, τουτέστι τó ύστέρημα, τύπον άριστερά χειρό · μεταδιώκειν δέ τó έν, δ προστεθέν τοϊ ένενηκονταέννέα, εί τήν δεξιάν αύτου Ι. αύτου χείρα μετέστησε. 1.9.3 Σύ μέν ταύτα διερχόμενο , άγαπητέ, εύ οίδα δι γελάσει πολλά τήν τοιαύτην αύτών οησισοφον μωρίαν. 'Αξιοι δέ πένθου οί τηλικαύτην θεοσέβειαν, καί τό μέγεθο τή άληθεια Ι. άληθώ άρρήτου δυνάμεω , καί τά τσαύτα οικονομία τού Θεού, διά τού άλφα, καί τού βήτα, καί δι' άριθμών ούτω ψυχρώ καί βεβιασμένω διασύροντε . Όσοι δέ άφίστανται τή Έκκλησία , καί τούτοι τοϊ γραώδεσι μύθοι πείθονται, άληθώ αυτοκατάκριτοι. Ού ό Παύλο έγκελεύεται ήμίν μετά μιαν καί δευτέραν νουθεσίαν παραιτεϊσθαι. 'Ιωάννη δέ ό του Κυρίου μαθητή έπέτεινε τήν καταδικην αύτών, μηδέ χαιρειν αύτοϊ ύφ' ήμών λέγεσθαι βουληθεί . Ό γάρ λέγων αύτοϊ , φησί, χαιρειν, κοινωνεί τοϊ έργοι αύτών τοϊ πονηροϊ . Καί εικότω · ούκ έστι γάρ χαιρειν τοϊ άσεβέσι, λέγει Κύριο . 'Ασεβεί δέ ύπέρ πάσαν άσεβειαν ούτοι, οί τόν ποιητήν ούρανού καί γή μόνον Θεόν παντοκράτορα, ύπέρ δν άλλο Θεό ούκ έστιν, έξ ύστερήματο , καί αύτου έξ άλλου ύστερήματο γεγονότο , προβεβλήσθαι λέγοντε · ώστε κατ' αύτου είναι αύτόν προβολήν τρίτου ύστερήματο . "Ην γνώμην όντω καταφυσήσαντα , καί καταθεματίσαντα , δέον πόρρω που μακράν φυγείν άπ' αύτών, καί ή πλέον δισχυρίζονται, καί χαιρουσιν επί τοϊ παρευρήμασιν αύτών, ταύτη μάλλον ειδέναι πλέον αύτου ένεργείσθαι ύπό τή όγδοάδο τών πονηρών πνευμάτων καθάπερ οί εί φρενίτιδα διάθεσιν έμπεσόντε , ή πλέον γελώσι, καί ισχύειν δοκουσιν, καί ώ υγίαινοντε πάντα πράττουσι, ένια δέ καί ύπέρ τό υγίαινειν, ταύτη μάλλον κακώ έχουσι. Όμοίω δέ καί ούτοι, ή μάλλον ύπερφρονείν δοκούσι, καί έκνευρίζουσιν έαυτού , ύπέρτονα τοξεύοντε , ταύτη μάλλον ού σωφρονούσιν. Έξεληθόν γάρ τό άκάθαρτον πνεύμα τή άγνοια Ι. άνοια , έπειτα σχολάζοντα αύτου , ού Θεώ, άλλα κοσμικαϊ ζητήσεσιν εύρόν, προσπαραλαβόν έτερα πνεύματα έπτά πονηρότερα έαυτού, καί χαννώσαν αύτών τήν γνώμην, ώ δυναμένων τά ύπέρ τόν Θεόν έννοείν, καί έπιτήδειον εί ύπερέκκρουσιν κατασκευάσαν, τήν όγδοάδα τή άνοια τών πονηρών πνευμάτων εί αύτου ένεθήκωσε. 1.10.1 ΒΟΥΛΟΜΑΙ δέ σοι καί ώ αύτήν τήν κτίσιν κατ' εικόνα τών άοράτων ύπό τού δημιουργού, ώ άγνοούντο αύτου, κατεσκευάσθαι διά τή Μητρό λέγουσι, διηγήσασθαι. Πρώτον μέν τά τέσσαρα στοιχειά φασι, πύρ, ύδωρ, γήν, άέρα, εικόνα προβεβλήσθαι τή άνω πρώτη deest αρ. Η. τετράδο · τά τε ένεργεία αύτών συναριθμουμένα , οίον θερμόν τε καί ψυχρόν,

ξηρόν τε καί υγρόν, ακριβῶ ἐξεικονίζει τὴν ὀγδοάδα· ἐξ ἧ δέκα δυνάμει οὕτω καταριθμοῦσιν ἐπτά μὲν σωματικά κυκλοειδῆ, ἃ καὶ οὐρανοῦ καλοῦσιν ἔπειτα τὸν περιεκτικὸν αὐτῶν κύκλον, ὃν καὶ ὀγδοὸν οὐρανὸν ὀνομάζουσιν προ δὲ τούτοι ἥλιον τε καὶ σελήνην. Ταῦτα δέκα δύντα τον αριθμὸν, εἰκόνα λέγουσιν εἶναι τὴν ἀοράτου δεκάδο, τὴ ἀπὸ Λόγου καὶ Ζωῆ προελθούση. Τὴν δὲ δωδεκάδα μηνύεσθαι διὰ τοῦ ζωδιακοῦ τοῦ καλουμένου κύκλου. Τὰ γὰρ δώδεκα ζῶδια φανερώτατα τὴν τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τὴ Ἐκκλησία θυγατέρα δωδεκάδα σκιαγραφεῖν λέγουσι. Καὶ ἐπεὶ ἀντεπεξεύχθη, φασί, τὴν τῶν ὄλων φορὰν ὠκυτάτην ὑπάρχουσαν, οὐπερ ὁ χρόνος Η. Καὶ ἐπεὶ ἀνεξεύχθη, φησί, τὴ τῶν δλων ἀναφορὰ ὠκυτάτη ὑπαρχούση ὁ ὑπερθεν οὐρανὸ ὁ προ αὐτῷ τῷ κύτει βαρύνων, καὶ ἀντιταλαντευῶν τὴν ἐκείνων ὠκύτητα τὴ ἑαυτοῦ βραδυτήτι, ὥστε αὐτὸν ἐν τριάκοντα ἔτεσι τὴν περίοδον ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημείον ποιείσθαι, εἰκόνα λέγουσι αὐτὸν τοῦ Ὁρου τοῦ τὴν τριακοντῶνυμον Μητέρα αὐτῶν περιέχοντο. Τὴν σελήνην τε πάλιν ἑαυτὴ οὐρανὸν ἐμπεριεχομένην τριάκοντα ἡμέραι, διὰ τῶν ἡμερῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα Αἰῶνων ἐκτυποῦν. Καὶ τὸν ἥλιον δὲ ἐν δεκαδύο μηνὶ περιεχόμενον ἰ. περιερχ., καὶ τερματίζοντα τὴν κυκλικὴν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν, διὰ τῶν δώδεκα μηνῶν τὴν δωδεκάτην Η. δωδεκάδα φανερόν ποιεῖν. Τὰ δὲ Η. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἡμέρα δεκαδύο ὥρων τὸ μέτρον ἐχούσα, τύπον τὴ φαεινὴ δωδεκάδο εἶναι. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν ὥραν φασί, τὸ δωδέκατον τὴ ἡμέρα, ἐκ τριάκοντα μοιρῶν κεκοσμήσθαι διὰ τὴν εἰκόνα τὴ τριακοντάδο. Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου τὴν περίμετρον εἶναι μοιρῶν τριακοσίων ἐξήκοντα· ἕκαστον γὰρ ζῶδιον μοῖρα ἔχει Η. ἔχειν τριάκοντα. Οὕτω δὲ καὶ διὰ τοῦ κύκλου τὴν εἰκόνα τὴ συνάφεια τῶν δώδεκα προ τὰ τριάκοντα τετηρήσθαι λέγουσιν. Ἔτι μὴν καὶ τὴν γῆν εἰ δώδεκα κλίματα διηρήσθαι φάσκοντε, καὶ καθ' ἕκαστον κλίμα δύνειν ἐκ τῶν οὐρανῶν κατὰ κάθετον ὑποδεχομένην, εἰκότα τίκτουσαν τέκνα τὴ καταπεμπούση τὴν ὑπόρροιαν δύνειν, τύπον εἶναι τὴ δωδεκάδο καὶ τῶν τέκνων αὐτὴ σαφέστατον διαβεβαιούνται. Προ δὲ τούτοι θελήσαντά φασί τὸν δημιουργόν τὴ ἄνω ὀγδοάδο τὸ ἀπέραντον, καὶ αἰώνιον, καὶ ἀόριστον, καὶ ἀχρονον μιμῆσασθαι, καὶ μὴ δυνηθέντα τὸ μόνιμον αὐτὴ, καὶ ἀίδιον ἐκτυπῶσαι, διὰ τὸ καρπὸν adde ex Η. αὐτὸν εἶναι ὑστερήματο, εἰ χρόνου, καὶ καιροῦ, ἀριθμοῦ τε πολυτετεῖ τὸ αἰώνιον αὐτὴ κατατεθεῖσθαι, οἰόμενον ἐν τῷ πλήθει τῶν χρόνων μιμῆσασθαι αὐτὴ τὸ ἀπέραντον. Ἐνταύθα τε λέγουσιν, ἐκφυγούση αὐτὸν τὴ ἀληθεία, ἐπηκολουθηκέναι τὸ ψεῦδος· καὶ διὰ τούτο κατάλυσιν πληρωθέντων τῶν χρόνων λαβεῖν αὐτοῦ τὸ ἔργον. ΚΑΙ περὶ μὲν τὴ κτίσει τοιαῦτα λέγοντε, καθ' ἕκαστην ἡμέραν ἐπιγεννα ἕκαστο αὐτῶν, καθὼ δύναται, καινότερον. Τέλειο γὰρ οὐδεὶ ὁ μὴ μεγάλα ψεύσματα παρ' αὐτοῖ καρποφορήσα. Ἐκ δὲ τῶν προφητικῶν ὅσα μεταμορφάζουσιν, ἀναγκαῖον μηνύσαντα τὸν ἔλεγχον αὐτοῖ ἐπάγειν. Ὁ γὰρ Μωϋσῆ, φασί, ἀρχόμενος τὴ κατὰ τὴν κτίσιν πραγματεία, εὐθὺ ἐν ἀρχῇ τὴν μητέρα τῶν δλων ἐπέδειξεν, εἰπὼν Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Τέσσαρα οὖν ταῦτα ὀνομάσα, Θεόν, καὶ ἀρχὴν, οὐρανόν, καὶ γῆν, τὴν τετρακτὺν αὐτῶν, ὡ αὐτοῖ λέγουσι, διετύπωσε. Καὶ τὸν ἀόρατον δὲ καὶ τὸν ἀπόκρυφον αὐτὴ μηνύοντα εἰπεῖν Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατο καὶ ἀκατασκεύαστο. Τὴν δευτέραν τετράδα, γέννημα πρώτη τετράδο, οὕτω αὐτὸν εἰρηκέναι θέλουσιν, ἄβυσσον ὀνομάζοντα καὶ σκότος, ἐν σφίσι αὐτοῖ καὶ ὕδωρ, καὶ τὸ ἐπιφερόμενον τῷ ὕδατι πνεῦμα. Μεθ' ἦν τὴ δεκάδο μνημονεύοντα φῶ λέγειν, καὶ ἡμέραν, καὶ νύκτα, στερέωμά τε, καὶ ἑσπέραν, καὶ δ καλεῖται πρωῖ, ξηρὰν τε καὶ θάλασσαν, ἐτι τε βοτάνην, καὶ δεκάτω τόπω ξύλον οὕτω δὲ διὰ τῶν δέκα ὀνομάτων τοῦ δέκα Αἰῶνα μεμνηκέναι. Τὴ δὲ δυοδεκάδο οὕτω ἐξεικονίσθαι παρ' αὐτῷ τὴν δύνειν ἥλιον γὰρ λέγειν. καὶ σελήνην, ἀστέρων τε καὶ καιροῦ, ἐνιαυτοῦ τε καὶ

κήτη, ιχθύα καί ερπετά, πετεινό καί τετράποδα, θηρία τε, καί πετεινό που τοί δυοδέκατον τόν άνθρωπον. Ούτω ὑπό τοῦ πνεύματος τήν τριακοντα τριακοντάδα διά Μωϋσέω εἰρήσθαι διδάσκουσιν. Ἄλλα μήν καί τόν πλαστόν άνθρωπον κατ' εικόνα τή ἄνω δυνάμει ἔχειν ἐν αὐτῷ τήν ἀπό τή μια πηγῆν ἰ. πηγῆ δύναμιν. Τδρῦσθαι δέ ταῦτα ταύτην ἐν τῷ κατὰ τόν ἐγκέφαλον τόπω· ἀφ' ἧ ἀπορρεῖν δυνάμει τέσσαρα , κατ' εικόνα τή ἄνω τετράδο , καλουμένα , τήν μὲν δρασιν, τήν δέ ἀκοήν, τήν δέ τρίτην δσφρησιν, καί τήν τετάρτην γεύσιν. Τήν δέ Ὀγδοάδα φασί μηνύεσθαι διά τοῦ ἀνθρώπου οὕτω · ἀκοά μὲν δύο ἔχοντα ἰ. ἔχοντο , καί τοσαῦτα δράσει , ἐτι τε οσφρήσει δύο, καί διπλὴν γεύσιν, πικροῦ τε καί γλυκέω . Ὅλον δέ τόν άνθρωπον πάσαν τήν εικόνα τή τριακοντάδο οὕτω ἔχειν διδάσκουσιν ἐν μὲν ταῖ χερσὶ διά τῶν δακτύλων τήν δεκάδα βαστάζειν ἐν δλω δέ τῷ σώματι εἰ δεκαδύο μέλη διαιρούμενα) τήν δωδεκάδα. Διαιρούσι δέ αὐτό, καθάπερ τό τή Ἄληθεια διήρηται παρ' αὐτοί τοί ἰ. σώμα et dele, σώμασι, περί οὐ προειρήκαμεν. Τήν τε οὖν ὀγδοάδα, ἀρρητόν τε καί ἀόρατον οὖσαν, ἐν τοί σπλάγχνοι κρυβομένην νοεῖσθαι. 1.11.2 Ἡλιον δέ πάλιν τόν μέγαν φωστήρα ἐν τή τετάρτη τῶν ἡμερῶν γεγονέναι διά τόν τή τετράδο ἀριθμόν φάσκουσι. Τή τε σκηνή , τή ὑπό Μωϋσέω κατασκευασθεῖση , αἱ αὐλαὶ ἐκ βύσσου, καί ὑακίνθου, καί πορφύρα , καί κοκκίνου γεγυῖαι, τήν αὐτήν παρ' αὐτοί ἐπέδειξαν εικόνα. Τόν τε τοῦ ἱερέω ποδήρη, τέσσαρσι στοιχείοι ἰ. στίχοι λίθων πολυτελῶν κεκοσμημένον, τήν τετράδα σημαίνειν διορίζονται· καί εἴ τινα τοιαῦτα κεῖται ἐν ταῖ γραφαῖ , εἰ τόν τῶν τεσσάρων δυνάμενα ἀγεσθαι ἀριθμόν, διά τήν τετρακτὺν αὐτῶν φασί γεγονέναι. Τήν δέ ὀγδοάδα πάλιν δείκνυσθαι οὕτω · ἐν τή ὀγδοῇ τῶν ἡμερῶν πεπλάσθαι λέγουσιν τόν άνθρωπον. Ποτέ μὲν γάρ αὐτόν τή ἕκτη βούλονται γεγονέναι, ποτέ δέ τή ὀγδοῇ, εἰ μή τόν μὲν χοϊκόν ἐν τή ἕκτη τῶν ἡμερῶν ἐρούσι πεπλάσθαι, τόν δέ σαρκικόν ἐν τή ὀγδοῇ· διέσταλται γάρ ταῦτα παρ' αὐτοί . Ἔνιοι δέ ἄλλον θέλουσι τόν κατ' εικόνα καί ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότα ἀρσενόθηλυν άνθρωπον, καί τούτον εἶναι τόν πνευματικόν ἄλλον δέ τόν ἐκ τή γῆ πλασθέντα. Καί τήν τή κιβωτοῦ δέ οικονομίαν ἐν τῷ κατακλισμῷ), ἐν ἧ οκτῷ ἀνθρωποὶ διεσώθησαν, φανερώτατά φασί τήν σωτήριον ὀγδοάδα μηνύειν. Τό αὐτό δέ καί τόν Δαβίδ, ὀγδοοὺν ὄντα τή γενέσει τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, σημαίνειν. Ἔτι μήν καί τήν περιτομήν, οκταήμερον γινομένην, τό περίτμημα τή ἄνω ὀγδοάδο δηλοῦν. Καί απλῶ ὅσα εὑρίσκεται ἐν ταῖ γραφαῖ , ὑπάγεσθαι δυνάμενα εἰ τόν ἀριθμόν τῶν οκτῷ, τό μυστήριον τή ὀγδοάδο ἐκπληροῦν λέγουσιν. Ἄλλα καί τήν δεκάδα σημαίνεσθαι διά τῶν δέκα ἐθνῶν, ὧν ἐπηγγείλατο ὁ Θεός τῷ Ἀβραάμ εἰ κατάσχεσιν δοῦναι, λέγουσι· καί τήν περί Σάρραν δέ οικονομίαν, ὧ μετὰ ἐτη δέκα δίδωσιν αὐτῷ τήν ἑαυτῆ δούλην Ἀγαρ, ἵνα ἐξ αὐτῆ τεκνοποιήσῃται τό αὐτό δηλοῦν. Καί ὁ δούλος δέ Ἀβραάμ πεμφθεῖ ἐπί Ῥεβέκκαν, καί ἐπί τῷ φρέατι διδοῦ αὐτῆ ψέλλια χρυσῶν δέκα, καί οἱ ἀδελφοί αὐτῆ κατέχοντε αὐτήν ἐπί δέκα ἡμέρα · ἐτι τε Ῥοβοάμ ἰ. Ἰεροβοάμ ὁ τὰ δέκα σκῆπτρα λαμβάνων, καί τή σκηνή αἱ δέκα αὐλαὶ, καί οἱ στύλοι οἱ δεκαπῆχει , καί οἱ δέκα υἱοὶ Ἰακώβ, ἐπί τήν ὠνήν τοῦ σίτου τό πρῶτον εἰ Αἴγυπτον πεμφθέντε , καί οἱ δέκα Απόστολοι, οἱ φανεροῦνται μετὰ τήν ἐγερσιν ὁ Κύριος , τοῦ Ἰωάννου μὴ παρόντος , τήν ἀόρατον διετύπων κατ' αὐτοῦ δεκάδα. 1.11.3 Τήν δυοδεκάδα δέ, περί ἧν καί τό μυστήριον τοῦ πάθους τοῦ ὑστερήματος γεγονέναι, ἐξ οὗ πάθους τὰ βλεπόμενα κατεσκευάσθαι θέλουσιν, ἐπισήμω καί φανερώ πανταχῆ κείσθαι λέγουσιν, ὧ τοῦ δώδεκα υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ, ἐξ ὧν καί δεκαδύο φυλαί, καί τό λογεῖον τό ποικιλτόν δώδεκα λίθου ἔχον, καί τοῦ δώδεκα κώδωνα , καί τοῦ ὑπό Μωϋσέω τεθέντα ὑπό τό ὄρο δώδεκα λίθου , ὡσαύτω δέ καί τοῦ ὑπό Ἰησοῦ ἐν τῷ ποταμῷ, καί ἄλλου εἰ τό πέραν, καί τοῦ βαστάζοντα τήν κιβωτόν τή διαθήκη , καί τοῦ ὑπό Ἡλία τεθειμένου ἐν τῇ ὀλοκαυτώσει τοῦ μόσχου, καί τόν ἀριθμόν δέ τῶν

Ἀποστόλων καὶ πάντα ἀπλῶς δσα τὸν δωδέκατον ἀριθμὸν διασώζει, τὴν δωδεκάδα αὐτῶν χαρακτηρίζειν λέγουσι. Τὴν δὲ τούτων πάντων ἑνωσιν ὀνομαζομένην τριακοντάδα, διὰ τὴν τριάκοντα πηχῶν τὸ ὕψος ἐπὶ Νῶε κιβωτοῦ, καὶ διὰ Σαμουὴλ κατακλιναντο τὸν Σαοὺλ ἐν τοῖς τριάκοντα κλητοῖς πρώτον, καὶ διὰ Δαβίδ, δευτέρου ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας ἐκρύβετο ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ διὰ τῶν συνεισελθόντων αὐτῷ εἰς τὸ σπήλαιον (δ. Ἰσραὴλ) καὶ διὰ (δ. τοῦτο) τὸ μήκος γίνεσθαι τὴν ἁγία σκηνὴν τριάκοντα πηχῶν καὶ εἰς τινα ἄλλα ἰσάριθμα τούτοις εὐρίσκουσι, τὴν τριακοντάδα αὐτῶν διὰ τῶν τοιούτων ἐπιδεικνύναι φιλεριστούσιν. 1.12.1 ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ἡγησάμην προσθεῖναι τούτοις καὶ δσα περὶ τοῦ Προπάτορος αὐτῶν, ὃ ἀγνωστον ἦν τοῖς πᾶσι προτὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσία, ἐκλέγοντες ἐκ τῶν γραφῶν πείθειν ἐπιχειροῦσιν, ἵνα ἐπιδείξωσι τὸν Κύριον ἡμῶν ἄλλον καταγγέλλοντα Πατέρα παρὰ τὸν ποιητὴν τούτου παντὸς ὄντος, καθὼς προέφαμεν, ἀσεβούντες, ὑστερήματα καρπὸν εἶναι λέγουσι. Τὸν γοῦν προφήτην Ἡσαΐαν εἰπόντα· Ἰσραὴλ δὲ με οὐκ ἐγνώκει, καὶ ὁ λαὸς με οὐκ ἐσυνήκει, τὴν τοῦ ἀοράτου Βυθοῦ ἀγνωσίαν εἰρηκέναι μεθαρμόζουσι. Καὶ διὰ Ὡσηεὶ τὸ εἰρημένον Οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια, οὐδὲ ἐπίγνωσι Θεοῦ, εἰς τὸ αὐτὸ συντείνεσθαι βιάζονται. Καὶ, Οὐκ ἔστιν ὁ συνιών, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεὸν πάντες ἐξέκλιναν, ἀμα ἠχρειώθησαν, ἐπὶ τὴν τοῦ Βυθοῦ ἀγνωσίαν τάττουσι. Καὶ τὸ διὰ Μωϋσέως δὲ εἰρημένον Οὐδεὶς ὄψεται τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται, εἰς ἐκείνους ἔχειν πείθουσι τὴν ἀναφορὰν. Τὸν μὲν γὰρ ποιητὴν ἐπιψευδόμενοι ὑπὸ τῶν προφητῶν ἐωράσθαι λέγουσι· τὸ δὲ, οὐδεὶς ὄψεται τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται, περὶ τοῦ ἀοράτου μεγέθους καὶ ἀγνώστου τοῖς πᾶσιν, εἰρησθαι θέλουσι. Καὶ διὰ τὸ μὲν περὶ τοῦ ἀοράτου πατρὸς καὶ ποιητοῦ τῶν δλων εἴρηται τὸ, οὐδεὶς ὄψεται τὸν Θεόν, πᾶσιν ἡμῖν φανερόν ἐστιν διὰ τὸ οὐδὲ περὶ τοῦ ἐπὶ Ἰ. ὑπὸ τούτων παρεπινοουμένου Βυθοῦ, ἀλλὰ περὶ τοῦ Δημιουργοῦ, καὶ αὐτὸ ἐστὶν ὁ ἀόρατος Θεός, δειχθήσεται τοῦ λόγου προϊόντος. Καὶ τὸν Δανιὴλ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο σημαίνει, ἐν τῷ ἐπερωτῶν τὸν ἄγγελον τὰ ἐπιλύσει τῶν παραβολῶν, ὡς μὴ εἰδότα. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἄγγελον ἀποκρυπτόμενον ἀπ' αὐτοῦ τὸ μέγα μυστήριον τοῦ Βυθοῦ, εἰπεῖν αὐτῷ· Ἀπότρεχε Δανιὴλ· οὗτοι γὰρ οἱ λόγοι ἐμπεφραγμένοι εἰσίν, ἕως οἱ συνιέντες συνιώσι, καὶ οἱ λευκοὶ λευκανθῶσι· καὶ αὐτοῦ εἶναι τοῦ λευκοῦ καὶ εὐσυνιέντα αὐχούσι. ΠΡΟΣ δὲ τούτοις ἀμύθητον πλῆθος ἀποκρῦφων καὶ νόθων γραφῶν, αὐτοὶ ἐπλασαν, παρεισφέρουσιν εἰς κατάπληξιν τῶν ἀνοήτων, καὶ τὰ τὴν ἀλήθειαν μὴ ἐπισταμένων γράμματα. Προσπαραλαμβάνουσι δὲ εἰς τούτο κάκεινο τὸ ραδιούργημα, ὡς τοῦ Κυρίου τὰ διὰ Ἰντ. παιδὸς ὄντος καὶ μανθάνοντος τὸ ἀλφάβητον τοῦ διδασκάλου αὐτῷ φήσαντο, καθὼς ἔθος ἐστὶν, εἰπεῖν ἄλφα, ἀποκρίνασθαι τὸ ἄλφα. Πάλιν τε τὸ βῆτα τοῦ διδασκάλου κελεύσαντο εἰπεῖν, ἀποκρίνασθαι τὸν Κύριον· σὺ μοι πρότερον εἰπέ τί ἐστὶ τὸ ἄλφα, καὶ τότε σοὶ ἐρῶ τί ἐστὶ τὸ βῆτα. Καὶ τούτοις ἐξηγούνται, ὡς αὐτοῦ μόνου τὸ ἀγνωστον ἐπισταμένου, ὃ ἐφανέρωσεν ἐν τῷ τύπῳ τοῦ ἄλφα. 1.13.2 Ἐνια δὲ καὶ τῶν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ κειμένων εἰς τούτον τὸν χαρακτήρα μεθαρμόζουσι· ὡς τὴν προτὴν μητέρα αὐτοῦ δωδεκαετοῦ ὄντος ἀπόκρισιν· Οὐκ οἶδατε διὰ τὸ ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς μου δεῖ με εἶναι; Ὁν οὐκ ἤδεισαν, φασί, πατέρα κατήγγελλεν αὐτοῖς· καὶ διὰ τούτου ἐκπέμψαι τοῦ μαθητῆ εἰς τὰ δώδεκα φυλάκια, κηρύσσοντα τὸν ἀγνωστον αὐτοῦ Θεόν. Καὶ τῷ εἰπόντι αὐτῷ, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τὸν ἀληθῶς ἀγαθὸν Θεὸν ὡμολογηκέναι εἰπόντα, Τί με λέγει ἀγαθόν; εἰ ἐστὶν ἀγαθὸς, ὁ Πατὴρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Οὐρανοῦ δὲ νῦν τοῦ Αἰῶνα εἰρησθαι λέγουσι. Καὶ διὰ τὸ μὴ ἀποκριθῆναι τοῖς εἰπούσιν αὐτῷ, Ἐν ποίᾳ δυνάμει τούτου ποιεῖς; ἀλλὰ τὴν ἀντεπερωτήσῃ ἀπορήσαι αὐτοῦ, τὸ ἀρρητον τοῦ πατρὸς, ἐν τῷ ἁδῖς μὴ εἰπεῖν, δεδειχέναι αὐτὸν ἐξηγούνται. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰρηκέναι, Πολλάκι ἐπεθύμησα ἀκούσαι ἑνα τῶν λόγων τούτων, καὶ οὐκ ἔσχον τὸν ἐρῶντα, ἐμφαίνοντό φασί δεῖν Ἰ. εἶναι διὰ τοῦ ἐνό τὸν ἀληθῶς ἑνα Θεόν, ὃν οὐκ

ἐγνώκεισαν. Ἐτι ἐν τῷ προσσχόντῳ αὐτὸν τῆ Ἱερουσαλήμ δακρῦσαι ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰπεῖν Εἰ ἐγὼ καὶ σὺ σήμερον τὰ πρό εἰρήνην, ἐκρύβη δὲ συρρί, ἀπὸ σου' διὰ τοῦ ἐκρύβη ρήματο, τὸ ἀπόκρυφον τοῦ Βυθοῦ δεδηλωκέναι. Καὶ πάλιν εἰπόντ' Δεῦτε πρό με πάντε οἱ κοπιῶντε καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς ' καὶ μάθετε ἀπὸ ἐμοῦ, τὸν τῆ ἀληθείᾳ πατέρα κατηγγελκέναι. "Ὁ γὰρ οὐκ ἠδῆσαν, φησί, τοῦτο αὐτοῖ ὑπέσχετο διδάξειν ... adj. Ἀπόδειξιν δὲ τὴν ἰ. τῶν ἀνωτάτω, καὶ οἰονεὶ κορωνίδα τῆ ὑποθέσεω αὐτῶν φέρουσι ταῦτα' Ἐξομολογήσομαι σοὶ πάτερ κύριε τῶν οὐρανῶν καὶ τῆ γῆ, διὰ ἀπέκρυψα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψα αὐτὰ νηπίοι· οὐδ' ὁ πατήρ μου, διὰ ἐμπροσθέν σου εὐδοκία δ. μοι ἐγένετο. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐγὼν τὸν Πατέρα, εἰ μὴ ὁ Υἱός, καὶ τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ, καὶ ὡς ἂν ὁ Υἱός ἀποκαλύψῃ. Ἐν τούτοις διαρρήδην φασὶ δεδειχέναι αὐτὸν, ὡς τὸν ὑπὲρ αὐτῶν παρεξυρημένον πατέρα ἀληθείᾳ προ τῆ παρουσίας αὐτοῦ μηδὲν πώποτε ἐγνωκότο· καὶ κατασκευάζειν θέλουσιν, ὡς τοῦ ποιητοῦ καὶ κτίστου αἰεὶ ὑπὸ πάντων ἐγνωσμένου' καὶ ταῦτα τὸν Κύριον εἰρηκέναι περὶ τοῦ ἀγνώστου τοῖς πάσι Πατρός, ὃν αὐτοὶ καταγγέλλουσι. 1.14.1 ΤΗΝ δὲ τῆ ἀπολυτρώσεω αὐτοῖ ἰ. αὐτῶν παράδοσιν συμβέβηκεν ἀόρατον εἶναι καὶ ἀκατάληπτον ἅτε τῶν ἀκρατήτων καὶ ἀοράτων μητέρα ὑπάρχουσιν. Καὶ διὰ τοῦτο ἀστατον οὖσαν, οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ἐνὶ λόγῳ ἀπαγγεῖλαι ἔστιν διὰ τὸ ἐν ἰ. ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καθὼς αὐτοὶ βούλονται, παραδιδόναι αὐτήν. Ὅσοι γὰρ εἰσι ταύτη τῆ γνώμη μυσταγωγοί, τοσαῦτα ἀπολυτρώσει. Καὶ διὰ τὸ μὲν εἰ ἐξάρνησιν τοῦ βαπτίσματος τῆ εἰς Θεὸν ἀναγεννήσεω, καὶ πάσῃ τῆ πίστει ἀπόθεσιν ὑποβέβληται τὸ εἶδος τοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, ἐλέγχοντε αὐτοῦ ἀπαγγελοῦμεν ἐν τῷ προσήκοντι τόπῳ. Λέγουσι δὲ αὐτήν ἀναγκαίαν εἶναι τοῖς τὴν τελείαν γνώσιν εἰληφόσιν, ἵνα εἰ τὴν ὑπὲρ πάντα δύναμιν ὡσιν ἀναγεγεννημένοι. Ἄλλω γὰρ ἀδύνατον ἐντὸς πληρώματος εἰσελθεῖν ἐπειδὴ αὐτὴ ἔστιν ἢ εἰ τὸ βάθος συρρί, τοῦ βύθου κατάγουσα αὐτοῦ. Τὸ μὲν γὰρ βάπτισμα τοῦ φαινομένου Ἰησοῦ, ἀφέσεω ἀμαρτιῶν, τὴν δὲ ἀπολύτρωσιν τοῦ ἐν αὐτῷ Χριστοῦ κατελθόντο, εἰ τελείωσιν καὶ τὸ μὲν ψυχικόν, τὴν δὲ πνευματικὴν εἶναι ὑφίστανται. Καὶ τὸ μὲν βάπτισμα ὑπὸ Ἰωάννου κατηγγέλαται εἰς μετάνοιαν, τὴν δὲ ἀπολύτρωσιν ὑπὸ ἰ. τοῦ ἐν αὐτῷ Χριστοῦ Ἰησοῦ κεκομίσθαι εἰς τελείωσιν. Καὶ τοῦτο εἶναι περὶ οὗ λέγει' Καὶ ἄλλο βάπτισμα ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πάνυ ἐπιείγομαι εἰς αὐτό. Ἄλλα καὶ τοῖς υἱοῖς Ζεβεδαιοῦ, τῆ μητρὸς αὐτῶν αἰτουμένη τὸ καθίσαι αὐτοῦ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν βασιλείαν, ταύτην προσθεῖναι τὴν ἀπολύτρωσιν τὸν Κύριον λέγουσιν, εἰπόντ' Δύνασθε τὸ βάπτισμα βαπτισθῆναι, ὃ ἐγὼ μέλλω βαπτίζεσθαι; Καὶ τὸν Παῦλον ρητῶς φάσκουσι τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀπολύτρωσιν πολλάκι μεμνηκέναι' καὶ εἶναι ταύτην τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ποικίλῳ καὶ ἀσυμφῶνῳ παραδιδομένην. 1.14.2 Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν νυμφῶνα κατασκευάζουσι, καὶ μυσταγωγίαν ἐπιτελοῦσι μετ' ἐπιρρήσεων τινῶν τοῖς τελειοῦμένοις, καὶ πνευματικόν γάμον φάσκουσι εἶναι τὸ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμενον, κατὰ τὴν ομοιότητα τῶν ἀνω συζυγιῶν. Οἱ δὲ ἀγουσιν ἐφ' ὕδωρ, καὶ βαπτίζοντε οὕτω ἐπιλέγουσιν Εἰς δνομα ἀγνώστου Πατρὸς τῶν δλων, εἰς Ἀλήθειαν μητέρα πάντων, εἰς τὸν κατελθόντα εἰς Ἰησοῦν, εἰς ἑνώσιν καὶ ἀπολύτρωσιν καὶ κοινωνίαν τῶν δυνάμεων. Ἄλλοι δὲ Ἑβραϊκὰ τινὰ ὀνόματα ἐπιλέγουσι, πρό τὸ μάλλον καταπλήξασθαι τοῦ τελειομένου, οὕτω· Βασεμὰ χαμοσσή βασιανορά μισταδία ρουαδὰ κουστά βαβοφόρ καλαχθεῖ. Τούτων δ' ἢ ἑρμηνεῖα ἔστι τοιαύτη· Ὑπὲρ πάσαν δύναμιν τοῦ πατρὸς ἐπικαλούμαι φῶς ὀνομαζόμενον, καὶ πνεῦμα ἀγαθόν, καὶ ζωὴ' διὰ ἐν σώματι ἐβασίλευσα. Ἄλλοι δὲ πάλιν τὴν λύτρωσιν ἐπιλέγουσιν οὕτω' Τὸ δνομα τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ πάσης θεότητος, καὶ κυριότητος, καὶ ἀληθείας, ὃ ἐνεδύσατο Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνός ἐν ταῖς ζωαῖς τοῦ φωτὸς τοῦ Χριστοῦ, Χριστοῦ ζῶντος διὰ

Πνεύματο αγίου εἰ λύτρωσιν αγγελικὴν. Ὄνομα τὸ τῆ ἀποκαταστάσεω · Μεσσία οὐφαρέγ ναμεμφαιμάν χαλδαιαν μοσομηδαέα ἀκφραναί ψαούα, Ἰησοῦ Ναζαρία. Καί τούτων δὲ ἐρμηνεία ἐστὶ τοιαύτη· Οὐ διαιρῶ τὸ πνεῦμα, τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ὑπερουράνιον δύναμιν, τὴν οἰκτίρμονα· ὀναίμην τοῦ ὀνόματο σου, Σωτὴρ ἀλήθεια . Καί ταῦτα μὲν ἐπιλέγουσιν οἱ αὐτοὶ τελούντε . Ὁ δὲ τετελεσμένο ἀποκρίνεται· Ἐστήριγμα, καὶ λελύτρωμαι, καὶ λυτροῦμαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοῦ αἰώνο τούτου, καὶ πάντων τῶν παρ' αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰαῶ, δ ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰ ἀπολύτρωσιν ἐν τῷ Χριστῷ τῷ ζώντι. Εἰτ' ἐπιλέγουσιν οἱ παρόντε · Εἰρήνη πάσιν, ἐφ' οὗ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπαναπαύεται. Ἐπειτα μυρίζουσι τὸν τετελεσμένο τῷ ὀπω τῷ ἀπὸ βαλσάμου ἢ τῷ ὀποβαλσάμω· τὸ γὰρ μύρον τοῦτο τύπον τῆ ὑπὲρ τα δλα εὐωδία εἶναι λέγουσιν. 1.14.3 Ἐνιοὶ δ' αὐτῶν τὸ μὲν ἀγειν ἐπὶ τὸ ὕδωρ περισσόν εἶναι φάσκουσι, μίξαντε δὲ ἔλαιον καὶ ὕδωρ ἐπὶ τὸ αὐτό, μετ' ἐπιρρήσεων ὁμοιοτρόπων, αἱ προειρήκαμεν, ἐπιβάλλουσι τῆ κεφαλὴ τῶν τελειομένων καὶ τούτ' εἶναι τὴν ἀπολύτρωσιν θέλουσι. Μυρίζουσι δὲ καὶ αὐτοὶ τῷ βαλσάμω. Ἄλλοι δὲ ταῦτα πάντα παραιτησάμενοι, φάσκουσι, μὴ δεῖν τὸ τῆ ἀρρήτου καὶ ἀοράτου δυνάμει μυστήριον δι' ὀρατῶν καὶ φθαρτῶν ἐπιτελεῖσθαι κτισμάτων, καὶ τῶν ἀνενοήτων καὶ ἀσωμάτων δι' αἰσθητῶν, καὶ σωματικῶν. Εἶναι δὲ τελείαν ἀπολύτρωσιν, αὐτὴν τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ ἀρρήτου μεγέθου· ὑπ' ἀγνοία γὰρ ὑστερήματο καὶ πάθου γεγονότων, διὰ γνώσεω καταλύεσθαι πάσαν τὴν ἐκ τῆ ἀγνοία σύστασιν ὥστε εἶναι τὴν γνώσιν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἐνδον ἀνθρώπου. Καὶ μήτε σωματικὴν ὑπάρχειν αὐτὴν, φθαρτὸν γὰρ τὸ σῶμα· μήτε ψυχικὴν, ἐπεὶ καὶ ἡ ψυχὴ ἐξ ὑστερήματο, καὶ ἐστὶ ἢ ἐστὶ, καὶ τοῦ Πατρὸ ἢ πνεῦματο ὡσπερ οἰκητήριον πνευματικὴν οὖν δεῖ ἢ δεῖν καὶ τὴν λύτρωσιν ὑπάρχειν λυτροῦσθαι γὰρ διὰ Μωϋσέω ἢ γνώσεω τὸν ἐσω ἀνθρώπον τὸν πνευματικόν, καὶ ἀρκεῖσθαι αὐτοῦ τῆ τῶν δλων ἐπίγνωσιν καὶ ταύτην εἶναι λύτρωσιν ἀληθῆ. 1.14.4.....Ἐγὼ υἱὸ ἀπὸ πατρὸ, πατρὸ προόντο, υἱὸ δὲ ἐν τῷ παρόντι. Ἦλθον πάντα ιδεῖν τὰ ἀλλότρια, καὶ τὰ ἴδια· καὶ οὐκ ἀλλότρια δὲ παντελῶ, ἀλλὰ τῆ Ἀχαμῶθ, ἣτι ἐστὶ θήλεια, καὶ ταῦτα ἑαυτὴ ἐποίησε· κατὰ γὰρ ἢ κατὰ γαί δὲ τὸ γένο ἐκ τοῦ προόντο, καὶ πορεύομαι πάλιν εἰ τὰ ἴδια, δθεν ἐλήλυθα. Καὶ ταῦτα εἰπόντα ... διαφεύγειν τὰ ἐξουσία ... Ἐρχεσθαι δὲ ἐπὶ τοῦ περὶ τὸν Δημιουργόν, καὶ λέγειν ... Σκευὸ εἰμι ἐντιμον, μᾶλλον παρὰ τὴν θήλειαν τὴν ποιήσασαν ὑμᾶς . Εἰ ἡ μητὴρ ὑμῶν ἀγνοεῖ τὴν ἑαυτὴ ρίζαν, ἐγὼ οἶδα ἑμαυτῶν, καὶ γινώσκω δθεν εἰμί, καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀφθαρτον Σοφίαν, ἣτι ἐστὶν ἐν τῷ Πατρὶ, μητὴρ δὲ τῆ μητρὸ ὑμῶν τῆ μὴ ἐχούση μητέρα Πατέρα, ἀλλ' οὔτε σύζυγον ἀρρενα* θήλεια δὲ ὑπὸ θηλεία γενομένη ἐποίησεν ὑμᾶς, ἀγνοοῦσα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆ, καὶ δοκούσα ἑαυτὴν εἶναι μόνην ἐγὼ δὲ ἐπικαλοῦμαι αὐτὴ τὴν μητέρα. Τούτου δὲ τοῦ περὶ τὸν Δημιουργόν ἀκούσαντα σφόδρα ταραχθῆναι, καὶ καταγνώσαι αὐτῶν τῆ ρίζη, καὶ τοῦ γένου τῆ μητρὸ· αὐτὸν δὲ πορευθῆναι εἰ τὰ ἴδια, ρίψαντα τὸν δεσμόν αὐτοῦ, τουτέστι τὴν ψυχὴν. Καὶ περὶ μὲν τῆ ἀπολυτρώσεω ταῦτα ἐστὶν ὅσα εἰ ἡμα συνεληλύθαμεν ἢ συνελήλυθε μὲν. 1.16.2 Οὕτω γοῦν τὸν Στησίχορον διὰ τῶν ἐπῶν λαιδορήσαντα αὐτὴν, τὰ δψει τυφλωθῆνατ αὐθι δὲ, μεταμεληθέντο αὐτοῦ καὶ γράψαντο τὰ παλινωδία ἐν αἰ ὕμνησεν αὐτὴν, ἀναβλέψαι. Μετενσωματωμένην ... οὕτω τοῖ ἀνθρώποι σωτηρίαν παρέσχε διὰ τῆ ἴδια ἐπίγνωσεω . Κακῶ γὰρ διοικούντων τῶν ἀγγέλων τὸν κόσμον, διὰ τὸ φιλαρχεῖν αὐτοῦ, εἰ ἐπανόρθωσιν ἐληλυθέναι αὐτὸν ἐφη μεταμορφούμενον καὶ ἐξομοιούμενον ταῖ ἀρχαῖ καὶ ταῖ ἐξουσία, καὶ τοῖ ἀγγέλοι, ὡ καὶ ἀνθρώπον φαίνεσθαι αὐτόν, μὴ ὄντα ἀνθρώπον, καὶ παθεῖν δὲ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ δεδοκῆκεναι καὶ μὴ πεπονθότα ... Τοῦ δὲ προφήτα ἀπὸ τῶν κοσμοποιῶν ἀγγέλων ἐμπνευσθέντα εἰρηκέναι τὰ προφητεία . Διὸ μὴ φροντίζειν αὐτῶν τοῦ εἰ τὸν Σίμωνα καὶ τὴν Ελένην πεπιστευκότα, ἐὼ νῦν

πράσσειν τὰ σὸ ἱ. τοῦ συμπράσσοντα ἃ βούλονται ὡς ελευθέρου· κατὰ γὰρ τὴν αὐτοῦ χάριν σώζεσθαι αὐτοῦ φάσκουσιν μηδὲν γὰρ εἶναι αἰτίον δικῆ· εἰ πράξει τι κακῶς, οὐ γὰρ ἐστὶ φύσει κακὸς, ἀλλὰ θέσει. Ἔθεντο γὰρ φησὶν οἱ ἄγγελοι οἱ τὸν κόσμον ποιήσαντες ὅσα ἐβούλοντο, διὰ τῶν τοιοῦτων λόγων δουλοῦν νομιζόντες τοῦ αὐτῶν ἀκούοντα. Φύσιν δὲ ἱ. Λυθῆναι δὲ αὐθι λέγουσι τὸν κόσμον ἐπιλυτρώσει τῶν ἰδίων ἀνθρώπων. 1.16.3 Οἱ οὖν τούτου μαθηταὶ ἱ. μαθητὰ μαγείαι ἐπιτελοῦσι καὶ ἐπαοιδαί· φίλτρα τε καὶ ἀγώγιμα καὶ τοῦ λεγομένου ὄνειροπόμπου δαίμονα ἐπιπέμπουσι πρὸ τὸ ταράσσειν οὐ βούλονται. Ἀλλὰ καὶ παρέδρου τοῦ λεγομένου ἀσκούσιν. Παρέδρου καὶ ὄνειροπόμπου, ἀλλὰ καὶ περίεργα ὅσα ἐμμελῶς ἀσκούσιν. Εἰκόνα τε τοῦ Σίμωνος ἔχουσιν εἰς Διὸς μορφήν, καὶ τὴν Ἑλένην ἐν μορφῇ Ἀθήνας, καὶ ταῦτα προσκυνοῦσι, τὸν μὲν καλοῦντες κύριον, τὴν δὲ κυρίαν. 1.18.1 Τούτον ποιήσαντα ἄγγελοῦ, ἀρχαγγέλου, δυνάμει, ἐξουσία. Ἀπὸ δὲ ἑπτὰ τινῶν ἀγγέλων τὸν κόσμον γεγενῆσθαι, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὸν ἀνθρώπον δὲ ἀγγέλων εἶναι ποιῆμα, ἀνωθεν ἀπὸ τῆς αὐθεντίας φωνῆ ἱ. φαεινῆ εἰκόνα ἐπιφανείσῃ, ἣν κατασχεῖν μὴ δυναθῆναι διὰ τὸ παραχρήμα φησὶν ἀναδραμεῖν ἀνωθεν, ἐκέλευσαν ἑαυτοὶ λέγοντες· Ποιήσωμεν ἀνθρώπον κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν οὐ γενομένου, φησὶν, καὶ μὴ δυναμένου ἀνορθοῦσθαι τοῦ πλάσματος διὰ τὸ ἀδρανὲς τῶν ἀγγέλων, ἀλλὰ ὡς σκώληκος σκαρίζοντος, οἰκτεῖρασα αὐτὸν ἢ ἀνω δύναμις διὰ τὸ ἐν ὁμοιώματι αὐτῆς γεγονέναι, ἐπεμψε σπινθήρα ζωῆς, ὃ διήγειρε τὸν ἀνθρώπον, καὶ ζῆν ἐποίησε. Τούτον οὖν τὸν σπινθήρα τῆς ζωῆς μετὰ τὴν τελευταίαν ἀνατρέχειν πρὸ τὰ ὁμόφυλα λέγει, καὶ τὰ λοιπὰ, ἐξ ὧν ἐγένετο, εἰ ἐκεῖνα ἀναλύεσθαι, τὸν δὲ Πατέρα Σωτῆρα ἀγέννητον ὑπέθετο, καὶ ἀσώματον καὶ ἀνειδέον, δοκῆσει δὲ ἐπιπεφνηνέναι ἀνθρώπον καὶ τὸν τῶν Ἰουδαίων Θεὸν ἕνα τῶν ἀγγέλων εἶναι φησὶν καὶ διὰ τοῦτο ἱ. τὸ βούλεσθαι τὸν Πατέρα καταλύσαι πάντα τοῦ ἀρχόντος, παραγενέσθαι τὸν Χριστὸν ἐπὶ καταλύσει τοῦ τῶν Ἰουδαίων Θεοῦ, καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν πειθομένων αὐτῷ· εἶναι δὲ τούτου ἔχοντα τὸν σπινθήρα τῆς ζωῆς ἐν αὐτοῖς. Δύο γὰρ γένη τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τῶν ἀγγέλων πεπλάσθαι ἔφη, τὸν μὲν πονηρὸν τὸν δὲ ἀγαθόν, καὶ ἐπειδὴ οἱ δαίμονες τοῖς πονηροῖς ἐβοήθουν, ἐληλυθέναι τὸν Σωτῆρα ἐπὶ καταλύσει τῶν φαύλων ἀνθρώπων καὶ δαιμόνων, ἐπὶ σωτηρίᾳ δὲ τῶν ἀγαθῶν. Τὸ δὲ γαμῆν καὶ γεννᾶν ἀπὸ τοῦ σατανᾶ φησὶν εἶναι. Οἱ πλείους τε τῶν ἀπ' ἐκείνου καὶ ἐμψυχῶν ἀπέχονται, διὰ τὴν προσποιητὴν ταύτην ἐγκρατεῖαν. Τὰ δὲ προφητεῖα, ἃ μὲν ἀπὸ τῶν κοσμοποιῶν ἀγγέλων λελαλήσθαι, ἃ δὲ ἀπὸ τοῦ σατανᾶ, ὃν καὶ αὐτὸν ἄγγελον ἀντιπράττοντα τοῖς κοσμικοῖς ὑπέθεντο, ἱ. κοσμοποιοὶ ὑπέθετο, μάλιστα δὲ τὸν τῶν Ἰουδαίων Θεὸν ἱ. τὸ τ. ἱ. Θεῷ. Ταῦτα μὲν οὖν ὁ Σατορνείλος. ΚΑΡΠΟΚΡΑΤΗΣ τὸν μὲν κόσμον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὑπὸ ἀγγέλων πολὺ ὑποβεβηκότων τοῦ ἀγεννήτου Πατρὸς γεγενῆσθαι λέγει· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐξ Ἰωσήφ γεγενῆσθαι, καὶ ὁμοίους τοῖς ἀνθρώποις γεγονότα, δικαιότερον τῶν λοιπῶν γενέσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ εὐτόνον καὶ καθαρὸν γεγονυῖαν, διαμνημονεύσαι τὰ ὁρατὰ μὲν forte ἱ. ὁρώμενα αὐτῆς ἐν τῇ μετὰ τοῦ ἀγεννήτου Θεοῦ περιφορῇ, καὶ διὰ τοῦτο ὑπ' ἐκείνου αὐτῷ καταπεμφθῆναι δύνάμιν, ὅπως τοῦ κοσμοποιοῦ ἐκφυγεῖν δι' αὐτῆς δυναθῆ· ἦν καὶ διὰ πάντων χωρήσασαν ἐν πόσει τε ἐλευθερωθεῖσαν ἀνεληλυθέναι πρὸ αὐτόν, τὰ ὁμοία αὐτῆς ἀσπαζομένην. Τὴν δὲ τοῦ Ἰησοῦ λέγουσι ψυχὴν ἐννόμω ἡσκημένην ἐν Ἰουδαϊκοῖς ἔθεσι, καταφρονῆσαι αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο δυνάμει ἐπιτετελεκέναι, ἱ. ἐπιτετυχηκέναι, δι' ὧν κατήργησε τὰ ἐπὶ κολάσει πάθη προσόντα τοῖς ἀνθρώποις. Τὴν οὖν ὁμοίω ἐκείνῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ ψυχῇ δυναμένην καταφρονῆσαι τῶν κοσμοποιῶν ἀρχόντων, ὁμοίω λαμβάνειν δύνάμιν πρὸ τὸ πρᾶξι τὰ ὁμοία· διὸ καὶ εἰς τοῦτο τὸ τύφο κατεληλύθασιν, Ἐπίρη. ἐληλακότε, ὥστε αὐτοῦ ἱ. τοῦ μὲν ὁμοίου αὐτῷ εἶναι λέγουσι τῷ Ἰησοῦ, τοῦ δὲ καὶ ἐτι δυνατωτέρου, τινὰ δὲ καὶ

διαφορωτέρου τών εκείνου μαθητών, οίον Πέτρου και Παύλου και τών λοιπών αποστόλων τούτου δέ κατά μηδένα απολείπεσθαι τού Ίησού. Τά δέ ψυχά αυτών εκ τή υπερκειμένη εξουσία Ερ. τή αυτή περιφορά παρούσα, και διά τούτο ώσαύτω καταφρονείν Ι. c. Ιnt. καταφρονούσα τών κοσμοποιών διά τή αυτή ήξιώσθαι δυνάμεω, και αύθι ει τό αυτό χωρήσαι. Ει δέ τι εκείνου πλέον καταφρονήσειεν τών ενταύθα, δύνασθαι διαφορώτερον αυτού ύπάρχειν. 1.20.2 Τεχνά ούν μαγικά έξεργαζόμενοι και έπαιοιδα, φίλτρα τε και χαριτήσια, παρέδρου τε και όνειροπόμπου και τα λοιπά κακουργήματα, φάσκοντε εξουσίαν έχειν προ τό κυριεύειν ήδη τών αρχόντων και ποιητών τούδε τού κόσμου, ου μήν άλλα και τών έν αυτό ποιημάτων απάντων, οίτινε και αυτοί ει διαβολήν τού θείου τή Έκκλησία ονόματο, προ Ι. ώ και τά έθνη υπό τού Σατανά προεβλήθησαν, ίνα κατ' άλλον και άλλον τρόπον τά εκείνων άκούοντε άνθρωποι, και δοκούντε ημά πάντα τοιούτου ύπάρχειν, άποστρέφουσι τά άκοά αυτών από τού τή άληθεία κηρύγματο, adj. ή και βλέποντε τά εκείνων άπαντα ημά βλασφημούσιν. Ει τοσοούτον δέ μετενσωματούσθαι φάσκουσι τά ψυχά, όσον πάντα τά αμαρτήματα πληρώσωσιν όταν δέ μηδέν λείπη, τότε έλευθερωθείσαν άπαλλαγίηναι προ εκείνον τόν υπεράνω τών κοσμοποιών άγγέλων Θεόν, και ούτω σωθήσεσθαι πάσα τά ψυχά. Ει τινε δέ φθάσασαι έν μια παρουσία αναμιγήναι πάσαι άμαρτίαι ούκέτι μετενσωματούνται, άλλα πάντα όμου άποδούσαι τά όφλήματα, έλευθερωθήσονται τού μηκέτι γενέσθαι έν σώματι. 1.20.3 Και ει μέν πράσσεται παρ' αυτοί τά άθεα, και έκθεσμα, και άπειρημένα, έγώ ουκ άν πιστεύσαιμι. Έν δέ τοί συγγράμμασιν αυτών ούτω αναγέγραπται, και αυτοί ούτω εξηγούνται, τόν Ίησούν λέγοντε έν μυστηρίω τοί μαθηται αυτού και άποστόλοι κατ' ιδίαν λελαληκέναι, και αυτού άξιώσαι, τοί άξιοι και τοί πειθομένοι ταύτα παραδιδόναι. Διά πίστεω γάρ και άγάπη σώζεσθαι τά δέ λοιπά άδιάφορα δντα, κατά τήν δόξαν τών ανθρώπων, πή μέν αγαθά, πή δέ κακά νομιζεσθαι, ουδενό φύσει κακού ύπάρχοντο. 1.20.4 Τούτων τινέ και καυτηριάζουσι τού ίδιου μαθητά έν τοί όπίσω μέρεσι τού λοβού τού δεξιού ώτό και εικόνα δέ κατασκευάζουσι τού Χριστού, λέγοντε υπό Πιλάτου τω καιρώ εκείνω γενέσθαι ... 1.21.1 ΚΗΡΙΝΘΟΣ δέ τι, και αυτό Αιγυπτίων παιδεία άσκηθει, έλεγεν ουχ υπό τού πρώτου surri. Θεού γεγονέναι τόν κόσμον, άλλ' υπό δυνάμεω τίνω κεχωρισμένη, surri, και άπεχούση τή υπέρ τά δλα έξουσία, και άγνοούση τόν υπέρ πάντα Θεόν. Τόν δέ Ίησούν υπέθετο μή εκ παρθένου γεγενήσθαι, γεγονέναι δέ αυτόν έξ Ίωσήφ και Μαρία οίον Ι. υιόν, ομοίω τοί λοιποί άπασιν άνθρωποι, και δικαιότερον γεγονέναι Ιnt. και φρονιμώτερον και σοφώτερον. Και μετά τό βάπτισμα κατελθειν ει αυτόν τόν Ι. από τή υπέρ τά δλα άθθεντία, τόν Χριστόν έν ειδει περιστερά · και τότε κηρύξει τόν γνωστόν Ι. άγνωστον πατέρα, και δυνάμει έπιτελέσαι, προ δέ τω τέλει, άποστήναι τόν Χριστόν από τού Ίησού, και τόν Ίησούν πεπονθέναι καιέγγερόθαι, τόν δέ Χριστόν άπαθή διαμεμενηκέναι πατρικόν Ι. πνευματικόν ύπάρχοντα. ΈΒΙΩΝΑΙΟΙ δέ όμολογούσι τόν κόσμον υπό τού δντω Θεού γεγονέναι· τά δέ περι τόν Χριστόν ομοίω τω Κηρίνθω και Καρποκράτει μυθεύουσι. ΚΕΡΔΩΝ δέ τι από τών περι τόν Σίμωνα τά άφορμά λαβών, και επιδημήσα έν τή Ρώμη επί Ύγίνου, ένατον κλήρον τή έπισκοπική διαδοχή από τών αποστόλων έχοντο, έδίδαξε τόν υπό τού νόμου και προφητών κεκηρυγμένον Θεόν, μή είναι Πατέρα τού Κυρίου ήμών Ίησού Χριστού. Τόν μέν γάρ γνωρίζεσθαι Ηίpp, έγνώσθαι, τόν δέ άγνώτα Ηίpp, άγνωστον είναι· και τόν μέν δίκαιον, τόν δέ αγαθόν ύπάρχειν. ΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΣ δέ αυτόν Μαρκίων ό Ποντικό, ηύξησε τό διδασκαλείον, άπηρυθριασμένω βλασφημών. Από Σατορνίνου και Μαρκίωνο οι καλούμενοι έγκρατεί, άγαμίαν εκήρυξαν, άθετούντε τήν άρχαίαν πλάσιν τού Θεού, και ήρέμα

κατηγοροῦντε του *άρρεν* καὶ θήλυ εἰ γένεσιν ἀνθρώπων πεποικηκότο· καὶ τῶν λεγομένων παρ' αὐτοὶ ἔμψυχων ἀποχὴν εἰσηγήσαντο, ἀχαριστοῦντε τῷ πάντα πεποικηκότῳ Θεῷ. Ἀντιλέγουσιν τε τῇ τοῦ πρωτοπλάστου σωτηρίᾳ· καὶ τοῦτο νυν ἐξευρέθη παρ' αὐτοὶ. Τατιάνου τῖνο πρῶτω ταύτην εἰσενέγκαντο τὴν βλασφημίαν δ' Ἰουστίνου ἀκροατὴ γεγονῶ, ἐφόσον μὲν συνὴν ἐκείνω, οὐδὲν ἐξέφηνε τοιοῦτον μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου μαρτυρίαν ἀποστά τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἴηματι διδασκάλου ἐπαρθεὶ καὶ τυφωθεὶ ὡς διαφέρων τῶν λοιπῶν, ἴδιον χαρακτήρα διδασκαλείου συνεστήσατο. Αἰῶνά τινα ἀοράτου ὁμοίω τοῖ ἀπὸ Οὐαλεντίνου μυθολογήσα· τὸν γάμον τε φθορὰν καὶ πορνείαν παραπλησίω Μαρκίῳ καὶ Σατορνίῳ ἀναγορεύσα· τῇ δὲ τοῦ Ἀδάμ σωτηρία παρ' ἑαυτοῦ τὴν αἰτιολογίαν ποιησάμενο. Ἐκ τῶν Βαλεντίνου ἱ. Σίμωνο σπερμάτων τὸ τῶν Βαρβηλιωτῶν, ἡγουν Βορβοριανῶν, ἡ Ναασινῶν, ἡ Στρατιωτικῶν, ἡ Φημιονιτῶν καλουμένων ἐβλάστησε μῦθος. Ὑπέθεντο γὰρ Αἰῶνα τινὰ ἀνώλεθρον ἐν παρθενικῷ διάγοντι πνεύματι, ὃ Βαρβηλώθ ὀνομάζουσι ... Τὴν δὲ Βαρβηλώθ ἱ. Ἐννοίαν αἰτήσαι Πρόγνωσιν παρ' αὐτοῦ. Προελθούση δὲ ταύτη, εἴτ' αὐθι αἰτησάση, προελήλυθεν Ἀφθαρσία, ἔπειτα Αἰώνια Ζωή. Εὐφρανθεῖσαν δὲ τὴν Βαρβηλώθ ... ἐγκύμονα γενέσθαι, καὶ ἀποτεκεῖν τὸ Φῶς ... Τοῦτο φασί, τῇ τοῦ Πνεύματος χρισθὲν τελειότητι ... ὀνομασθῆναι Χριστόν, οὗτο πάλιν ὁ Χριστὸς ἐπήγγειλεν Νούν ... καὶ ἔλαβεν f. 1. προεβάλετο. Ὁ δὲ Πατὴρ προστέθεικε καὶ Λόγον. Εἶτα συνεζύγησαν Ἐννοία καὶ Λόγος, Ἀφθαρσία καὶ Χριστὸς, Ζωὴ Αἰώνια καὶ τὸ Θέλημα, ὁ Νόος καὶ ἡ Πρόγνωσι ... Ἐπειτα πάλιν ἐκ τῆς Ἐννοίας καὶ τοῦ Λόγου προβληθῆναι φασί τὸν Αὐτογενῆ ... καὶ σὺν αὐτῷ τὴν Ἀλήθειαν καὶ γενέσθαι πάλιν συζυγίαν ἑτέραν Αὐτογενοῦ καὶ Ἀλήθεια ... Τὸν δὲ Αὐτογενῆ φασί προβαλέσθαι Ἀνθρωπον τέλειον καὶ ἀληθῆ, δυνάμιτι καὶ Ἀδάμαντα καλοῦσι ... προβεβλήσθαι δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ὁμοζυγα Γνώσιν τελείαν. Ἐντεῦθεν πάλιν ἀναδειχθῆναι μητέρα, πατέρα, καὶ υἱὸν ἐκ δὲ τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τῆς Γνώσεως βεβλασθηκέναι Ἐξόν Γνώσιν δὲ καὶ τοῦτο προσαγορεύουσιν. 1.27.2 Ἐκ δὲ τοῦ πρώτου ἀγγέλου προβληθῆναι λέγουσι Πνεῦμα ἅγιον, ὃ Σοφίαν καὶ Προῦνικον προσηγόρευσαν. Ταύτην φασί ... ἐφιεμένην ὁμοζυγο ... ἔργον ἀποκυῆσαι, ἐν ᾧ ἦν Ἀγνοία καὶ Αὐθάδεια· τὸ δὲ ἔργον τοῦτο, Πρωτάρχοντα καλοῦσι, καὶ αὐτὸν εἶναι λέγουσι τῇ κτίσει ποιητὴν.... Τοῦτον δὲ τῆς Αὐθαδείας συναφθέντα, τὴν Κακίαν ἀπογεννήσαι, καὶ τὰ ταύτη μόρια. 1.28.1 Ὁ δὲ Σηθιανὸς οὐ Ὀφίανος ἢ Ὀφίτα τινε ὀνομάζουσιν, Ἀνθρωπον καλοῦσι τὸν τῶν ἀπάντων Θεόν, φῶς αὐτὸν πάλιν ἐπονομάζοντε, καὶ μακάριον καὶ ἀφθαρτον ἀποκαλοῦντε, καὶ ἐν Βυθῷ τὴν οἴκησιν ἔχειν διαβεβαιούμενοι. Τὴν δὲ Ἐννοίαν αὐτοῦ ... Υἱὸν Ἀνθρώπου καλοῦσι, καὶ δευτέρον Ἀνθρωπον. Μετὰ δὲ τοῦτον ὑπάρχειν τὸ ἅγιον Πνεῦμα· κάτω δὲ τούτων ... τέσσαρα στοιχεῖα, ὕδωρ, σκότος, ἀβυσσος, χάος· θήλυ δὲ τὸ Πνεῦμα καλοῦσι, καὶ τοῖς στοιχείοις ἐπιφέρεσθαι. Ἐρασθῆναι δὲ φασί τὸν πρῶτον Ἀνθρωπον, καὶ τὸν δευτέρον, τῇ ὥρᾳ τοῦ Πνεύματος ... καὶ παιδοποιῆσαι φῶς ... ὃ καλοῦσι Χριστόν. ... μὴ δυνηθεῖσαν δὲ βαστάσαι τὴν θήλειαν τοῦ φωτὸς τὴν ὑπερβολὴν ... ὑπερβλύσαι... καὶ τὸν μὲν Χριστόν ... σὺν τῇ μητρὶ εἰ τὸν ἀφθαρτον ἀνασπασθῆναι Αἰῶνα, ἣν καὶ ἀληθινὴν ἐκκλησίαν καλοῦσι ... 1.28.2 Τὴν δὲ ἀναβλυσθῆσαν τοῦ φωτὸς ἰκμάδα ... ἐκπεσεῖν κάτω φασί... καὶ κληθῆναι Σοφίαν καὶ Προῦνικον καὶ Ἀρρενόθηλον. Διανηχομένην δὲ ἐν τοῖς ὕδασι ... προσλαβεῖν μὲν ἐξ αὐτῶν σῶμα ... καὶ βαρυνθῆναι, καὶ ὑποβρυχίον κινδυνεύσαι γενέσθαι ... ἀναδύναμι δὲ, καὶ ἐκ τοῦ περικειμένου σώματος κατασκευάσθαι τὸν οὐρανόν ... Ἐκείνον δὲ υἱὸν τοῦ Προῦνικοῦ καλοῦσι ... Κάκεινο δὲ πάλιν ἄλλον υἱὸν προεβάλετο ... καὶ ἐξ ἐκείνου συστήναι λέγουσιν ἕτερον ... καὶ μέχρι τοῦ ἑπτά ἀριθμοῦ προβῆναι τὰ προβολὰ. 1.28.3 Ὑψὸς ἑκάστου δὲ τούτων ἑνα οὐρανόν δημιουργηθῆναι, καὶ ἕκαστον οἰκεῖν τὸν οἰκεῖον ... Διαστασιάσαι δὲ φασί τοῦ ἄλλου πρό τὸν πρῶτον ... τὸν δὲ

άθυμήσαντα, εἰ τὴν τρύγα τῆ ὕλη ἐρεῖσθαι f. 1. ἐρεῖδεσθαι τὴν ἐννοιαν, καὶ γεννήσαι υἰόν ... ὀφιόμορφον ἐξ αὐτῆ ... εἶτα καυχώμενον ... εἰπεῖν, Ἐγὼ Θεὸ καὶ Πατὴρ, καὶ ὑπὲρ ἐμὲ οὐδεὶς. Τὴν δὲ μητέρα δυσχεράνασαν ἐπιβοῆσαι αὐτῷ, Μὴ ψεύδου· ἐστὶ γὰρ ὑπὲρ σε Πατὴρ ἀπάντων, πρῶτο Ἄνθρωπο surri, καὶ Ἄνθρωπο Υἱὸ Ἀνθρώπου ... Τούτων δὲ φησὶν ἀκούσα τῶν λόγων τοῦ δφεω ὁ Πατὴρ ἔφη, Δεῦτε ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμῶν. 1.28.9 Ἄλλοι δὲ, οὐ Καινοῦ ὀνομάζουσι καὶ τὸν Κάϊν φασὶν ἐκ τῆ ἀνωθεν ἀθθεντία λελυτρώσθαι, καὶ τὸν Ἡσαῦ, καὶ τὸν Κορέ, καὶ τοῦ Σοδομίτα, καὶ πάντα δὲ τοῦ τοιοῦτου, συγγενεὶ ἰδιοῦ ὁμολογοῦσι. Καὶ τούτου ὑπὸ μὲν τοῦ ποιητοῦ μισηθῆναι, μηδεμίαν δὲ βλάβην εἰσδέξασθαι ἢ γὰρ σοφία δπερ εἶχεν ἐν αὐτοῖ, ἀνήρπασεν ἐξ αὐτῶν. Καὶ τὸν προδότην δὲ Ἰούδαν μόνον ἐκ πάντων τῶν ἀποστόλων ταύτην ἐσχηκέναι τὴν γνῶσιν φασί, καὶ διὰ τοῦτο τὸ τῆ προδοσία ἐνεργῆσαι μυστήριον. Προφέρουσι δὲ2.33.3 καὶ πάντε οἱ πρεσβύτεροι μαρτυροῦσιν, οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἰωάννη τῷ του Κυρίου μαθητῆ συμβεβληκότε, παραδεδωκέναι ταυτα τον Ἰωάννην. Παρέμεινε γὰρ αὐτοῖ μέχρι τῶν Τραϊανοῦ χρόνων. 2.39.1 Ἄμεινον καὶ συμφορώτερον, ἰδιώτα καὶ ὀλιγομαθεὶ ὑπάρχειν, καὶ διὰ τῆ ἀγάπη πλησίον γενέσθαι τοῦ Θεοῦ, ἢ πολυμαθεὶ καὶ ἐμπειροῦ δοκοῦντα εἶναι, βλασφήμου εἰ τὸν εαυτῶν εὐρίσκεσθαι δεσπότην. Ὁ ὑγιή νου, καὶ ἀκίνδυνο, καὶ εὐλαβῆ, καὶ φιλαληθῆ, δσα μὲν ἐν τῶν ἀνθρώπων ἐξουσία δέδωκεν ὁ Θεὸς, καὶ ὑποτέταχε τῆ ἡμετέρα γνῶσει, ταυτα προθύμω ἐκμελετήσῃ, καὶ ἐν αὐτοῖ προκόψει, διὰ τῆ καθημερινῆ ἀσκήσεω ραδίαν τὴν μάθησιν ἑαυτῷ ποιοῦμενο. Ἔστι δὲ ταυτα, τὰ τε ὑπ' ὄψιν πίπτοντα τὴν ἡμετέραν, καὶ δσα φανερώ καὶ ἀναμφιβόλω αὐτολεξεὶ ἐν ταῖ θείαι γραφαῖ λέλεκται. 2.41.3 Εἰ καὶ ἐπὶ τῶν τῆ κτίσεω ἔνια μὲν ἀνάκειται τῷ Θεῷ, ἔνια δὲ καὶ εἰ γνῶσιν ἐλήλυθε τὴν ἡμετέραν, τί χαλεπὸν, εἰ καὶ τῶν ἐν ταῖ γραφαῖ ζητούμενων, δλων τῶν γραφῶν πνευματικῶν οὐσῶν, ἔνια μὲν ἐπιλύομεν κατὰ χάριν Θεοῦ, ἔνια δὲ ἀνακείσεται τῷ Θεῷ, καὶ οὐ μόνον αἰῶνι ἐν τῷ νυνί, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἵνα αἰεὶ μὲν ὁ Θεὸς διδάσκη, ἄνθρωπο δὲ διὰ παντὸ μανθάνῃ παρὰ Θεοῦ; 2.41.4 Εἰ οὖν καθ' ὃν εἰρήκαμεν τρόπον, ἔνια τῶν ζητημάτων ἀναθήσωμεν τῷ Θεῷ, καὶ τὴν πίστιν ἡμῶν διαφυλάξομεν, καὶ ἀκίνδυνοι διαμενούμεν, καὶ πάσα γραφὴ δεδομένη ἡμῖν ἀπὸ Θεοῦ σύμφωνο ἡμῖν εὐρεθήσεται, καὶ αἰ παραβολαὶ τοῖ διαρρήδην εἰρημένοι συμφωνήσουσι, καὶ τὰ φανερώ εἰρημένα ἐπιλύσει τὰ παραβολὰ, καὶ διὰ τῆ τῶν λέξεων πολυφωνία ἐν σύμφωνον μέλο ἐν ἡμῖν αἰσθήσεται.....2.44.2 Φύσεω κρείττων ὁ Θεὸς, καὶ παρ' αὐτῷ τὸ θέλειν, δτι ἀγαθὸ ἐστὶ· καὶ τὸ δύνασθαι, δτι δυνατό· καὶ τὸ ἐπιτελέσαι, δτι εὐπορο ... Οὐκ ἐν τῷ λέγειV, ἀλλ' ἐν τῷ εἶναι ὁ κρείττων δεικνυσθαι οφείλει f. 1. φιλεῖ. Τοσοῦτον δὲ ἀποδέουσι τὸν νεκρὸν ἐγείρειν, καθῶ ὁ Κύριο ἠγειρε, καὶ οἱ ἀπόστολοι διὰ προσευχῆ, καὶ ἐν τῆ ἀδελφότητι πολλὰκι διὰ τὸ ἀναγκαῖον, τῆ κατὰ τόπον ἐκκλησία πάση αἰτησαμένη μετὰ νηστεία πολλῆ καὶ λιτανεία, ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα τοῦ τετελελευτηκότο, καὶ ἐχαρίσθη ὁ ἄνθρωπο ταῖ εὐχαῖ τῶν ἀγίων..... 2.49.3 Εἰ δὲ καὶ τὸν κύριον φαντασιωδῶ τὰ τοιαῦτα πεποιηκέναι φήσουσιν, ἐπὶ τὰ προφητικὰ ἀνάγοντε αὐτοῦ, ἐξ αὐτῶν ἐπιδειξομεν, πάντα οὕτω περὶ αὐτοῦ καὶ προειρηθῆσαι, καὶ γεγονέναι βεβαίω, καὶ αὐτὸν μόνον εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Διὸ καὶ ἐν τῷ ἐκείνου ὀνόματι οἱ ἀληθῶ αὐτοῦ μαθηταί, παρ' αὐτοῦ λαβόντε τὴν χάριν, ἐπιτελοῦσιν ἐπ' εὐεργεσία τῆ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, καθῶ εἰ ἕκαστο αὐτῶν τὴν δωρεάν εἴληφε παρ' αὐτοῦ. Οἱ μὲν γὰρ δαίμονα ἐλαύνουσι βεβαίω καὶ ἀληθῶ, ὥστε πολλὰκι καὶ πιστεύειν αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ καθαρισθέντα ἀπὸ τῶν πονηρῶν πνευμάτων, καὶ εἶναι ἐν τῆ ἐκκλησία. Οἱ δὲ καὶ πρόγνωσιν ἔχουσι τῶν μελλόντων, καὶ ὀπτασία, καὶ ρῆσει προφητικῶ. Ἄλλοι δὲ τοῦ κάμνοντα διὰ τῆ τῶν χειρῶν ἐπιθέσεω ἰώνται, καὶ ὑγιεῖ ἀποκαθιστάσιν. Ἦδη δὲ, καθῶ ἔφαμεν, καὶ

νεκροί ἠγέρθησαν, καὶ παρέμειναν σὺν ἡμῖν ἱκανοὶ ἔτεσι. Καὶ τί γάρ; οὐκ ἔστιν ἀριθμὸν εἰπεῖν τῶν χαρισμάτων, ὧν κατὰ παντὸ τοῦ κόσμου ἡ ἐκκλησία παρὰ Θεοῦ λαβουσα, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ σταυρωθέντο ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐκάστη ἡμέρα ἐπ' εὐεργεσία τῆ τῶν ἐθνῶν ἐπιτελεῖ, μήτε ἐξαπατώσα τινὰ , μήτε ἐξαργυριζομένη. Ὡ γὰρ δωρεὰν εἴληφε παρὰ Θεοῦ, δωρεὰν καὶ διακονεῖ. 2.54.1 Ἄλλ' ὡ εἰ ἕκαστο ἡμῶν ἰδιον σῶμα ... λαμβάνει, οὕτω καὶ ἰδίαν ἔχει ψυχὴν. Οὐ γὰρ ... πτωχὸ , οὐδέ ἀπορο ὁ Θεὸς , ὥστε μή ἐνὶ ἕκαστῳ σῶματι ἰδίαν κεχαρισθαι ψυχὴν, καθάπερ καὶ ἰδιον χαρακτήρα. Καὶ διὰ τοῦτο πληρωθέντο τοῦ ἀριθμοῦ, οὐ αὐτὸ παρ' αὐτῷ προώρισε, πάντε οἱ ἐγγραφέντε εἰ ζωὴν ἀναστήσονται, ἴδια ἔχοντε σῶματα, καὶ ἴδια ἔχοντε ψυχὰ , καὶ ἴδια πνεύματα, ἐν οἱ εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ. Οἱ δὲ τῆ κολάσεω ἀξιοὶ ἀπελεύσονται εἰ τὴν αὐτήν, καὶ αὐτοὶ ἴδια ἔχοντε ψυχὰ , καὶ ἴδια σῶματα, ἐν οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆ του Θεοῦ χάριτο . Καὶ παύσονται ἕκαστε τοῦ γεννᾶν ἔτι, καὶ γεννάσθαι, καὶ γαμεῖν καὶ γαμεῖσθα ἵνα τὸ σύμμετρον φύλον τῆ προορίσεω ἀπὸ Θεοῦ ἀνθρωπότητο ἀποτελεσθεῖ , τὴν ἀρμονίαν τηρήση τοῦ Πατρὸς .